

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Bibel, vom Jahr 1105: Prophetencodex - Cod. Reuchlin 3

[S.l.], [12. Jahrh.]

I Regn.

[urn:nbn:de:bsz:31-64884](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-64884)

בשלה מימים ימימה אשר מיצפוע
 לבית אל מזרח השמש לפניה השלה
 מבית אל שכמה ומצב לבמה ואפח
 קא חצו קלמי בשלה מזבח מזער למוע
 רמי צפונא לבית אל מזבח שייכטא
 לבושא דמליקא מבית אל לטובס וצדוק
 ללבושתא ויש את בני בנימן לאמר
 לכו וארבתם בפרמים ופקדו יתבני
 בנימן למימר איהלו ותכבדו בנימין
 וראיתם והנה אם יצאו בעת שילו
 לחול במחולות ויצאתם מזהבדים
 וחטפתם לכם איש אשתו מבנות שלה
 והלבתם ארץ בנימן ותחונן והא אכ
 פקדו בעת שילו למחג בויגא ותפקח
 מן בנימין ותחטפון לכו וצד איתמה
 מבנות שילו ותהקחן לארע שיכט
 בנימן והיה מי יסאו אמה או אחיהם
 לרוב אליט ואברע להם חטני אותם
 מלא לקחנו איש אששו במלחמהם
 לא אתם נתתם להם בעת האשמו
 והי ארי יתעו אבהתהון או אחיהון
 לפדון קדמנא וצמר להון חטנן והון
 ארי לא סופקנא גבר למיתו להון וצד
 איתמה בקדמא ארי לא אתו יהבין
 להון כעידו פון תהובין
 ויש שוכן בני בנימן ויש אן נשים
 נשים למספרם מזה המחולות אשר
 עלו וילכו וישבו אל עולתם ויבנו את
 הערים וישבו בהם ויסרו כל בעטנן
 ונבטו נשין למיתו והון מזה חגיגת
 האנכס ואילו ותכל לא חספתהון ובע

והיה איש אחד מן הרמיתים צופים
 מהר אפרים ושמעו אלק טהובן ורחם
 בו אלהו אבן רחובו צות אפרים והון
 גברא חר מרבתא מתלמידי נבא מט
 מטורא דבית אפרים ושמעיה אלקטא
 בר דחכבר אליהו אבר רחובו צות ג
 גברא פלוג חולק בקוד שיה בטורא
 הבית אפרים ורו שתי נשים שכאחת
 חנה ושם השנית פענה ויהי לפענה
 ולדים ולחנה און ולדים וליה מרדן
 נשין שום חרא חנה ושום תעניתא
 פענה והון לפענה בצנו ולחנה ליתמן
 ועלה האיש והוא מעורר מימיה ומשה
 להשתחות ולזבח ליהוה עצאות בשלה
 ושם שני בני עלי חפני ופנחס כהנים
 ליהוה ופלוק גברא והוא מקהנתו
 מן מוש למוש לפיכך ידסחא קט

בערבא
 הריא

מתקורחא ותגבו בקין ותהלו כו משם
 בני ישראל בעת ההיא איש לשבטו
 ולמשפחתו ויצאו משם איש לחותו
 והלכו מתמן בני ישראל וצד לשבטו
 ולרשתיה ופקדו מתמן גברא חספתה
 מימים ההם אין מלך בישראל איש
 הישר בעינו ועשה ביומיא האיש
 לית מלכא בישראל גבר דכשר
 בעיניה

מין פקודא וספרא חר ופיתו קיח
 פקוד דבישראל וספרא חר יעביס
 חר דבישראל וספרא חר יעביס
 חר דבישראל וספרא חר יעביס

והיה איש אחד מן הרמיתים צופים
 מהר אפרים ושמעו אלק טהובן ורחם
 בו אלהו אבן רחובו צות אפרים והון
 גברא חר מרבתא מתלמידי נבא מט
 מטורא דבית אפרים ושמעיה אלקטא
 בר דחכבר אליהו אבר רחובו צות ג
 גברא פלוג חולק בקוד שיה בטורא
 הבית אפרים ורו שתי נשים שכאחת
 חנה ושם השנית פענה ויהי לפענה
 ולדים ולחנה און ולדים וליה מרדן
 נשין שום חרא חנה ושום תעניתא
 פענה והון לפענה בצנו ולחנה ליתמן
 ועלה האיש והוא מעורר מימיה ומשה
 להשתחות ולזבח ליהוה עצאות בשלה
 ושם שני בני עלי חפני ופנחס כהנים
 ליהוה ופלוק גברא והוא מקהנתו
 מן מוש למוש לפיכך ידסחא קט

והיה איש אחד מן הרמיתים צופים
 מהר אפרים ושמעו אלק טהובן ורחם
 בו אלהו אבן רחובו צות אפרים והון
 גברא חר מרבתא מתלמידי נבא מט
 מטורא דבית אפרים ושמעיה אלקטא
 בר דחכבר אליהו אבר רחובו צות ג
 גברא פלוג חולק בקוד שיה בטורא
 הבית אפרים ורו שתי נשים שכאחת
 חנה ושם השנית פענה ויהי לפענה
 ולדים ולחנה און ולדים וליה מרדן
 נשין שום חרא חנה ושום תעניתא
 פענה והון לפענה בצנו ולחנה ליתמן
 ועלה האיש והוא מעורר מימיה ומשה
 להשתחות ולזבח ליהוה עצאות בשלה
 ושם שני בני עלי חפני ופנחס כהנים
 ליהוה ופלוק גברא והוא מקהנתו
 מן מוש למוש לפיכך ידסחא קט

55R

כי צבאות בשויל ותבין תרין בני עלי
 חפני תפוח משכישין קדם ל יהיה חסד
 ויזבח אלוקה ונתן לפננה אשתו ולכל
 בנה ובננה מצות יהיה קום מועדא
 ודכח אלוקה ויהב לפננה אתתיה ולכל
 בנהא ונתתהא חולקין ולחנה ותן מצה
 אחת אמסכי את חנה אהב ויהיה סג
 רחמיה ולחנה יהב חולק חד בחור ארי
 ותחמה רחום ופז קדם ל איתמבעמיה
 לה חלק ובעפיה צדקה גם בעם בעמיה
 הרעפה כי סג יהיה בש רחמיה
 ומצבא לה צדקה את מרגו אלוד
 בדיל לא קותה ארי איתמבע מן קדם
 ל מצבא ולר ולו עשה שנה בשנה
 מין עלתה בבית יהוה בן תבעמיה
 ותבכה ולא תאכל וכו עבד שנה
 בשנה בזמן מוסקה לבית מקדשא
 דל סו מרגו לה ובכיא ולא אכלא ויה
 ויאמר לה אלוקה אישתי חנה למה
 תבכי ולמה לא תאכלי ולמה ירע לבן
 הלא אנכי טוב לך מעשרה בעים ואמר
 לה אלוקה בעלה חנה למה את בכיא
 ולמה לא אכלת ולמה באיש ליד לובד
 הלא רעותי טבא לך מעשרה בני ותקם
 חנה אחרי אכלה בשילה ואחרי ועלי
 הסודי וטוב על הכפא על מזנות היכל
 יהוה וקמת חנה בתר ראלת בשויל
 ובמד ראישתיהא ועלי כהן יתוב על
 מוסיא בסטר כפא דהיכלא דיהוה והיא
 מרת נפש ותתפלל עליהוה ובכה תבכה
 מרורא נפש ומעליא קדם ל ומיבא

4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

והאמר הן ימים ותבין ונתפלל אלוקה ונתפלל אלוקה

חפני תפוח משכישין קדם ל יהיה חסד
 ויזבח אלוקה ונתן לפננה אשתו ולכל
 בנה ובננה מצות יהיה קום מועדא
 ודכח אלוקה ויהב לפננה אתתיה ולכל
 בנהא ונתתהא חולקין ולחנה ותן מצה
 אחת אמסכי את חנה אהב ויהיה סג
 רחמיה ולחנה יהב חולק חד בחור ארי
 ותחמה רחום ופז קדם ל איתמבעמיה
 לה חלק ובעפיה צדקה גם בעם בעמיה
 הרעפה כי סג יהיה בש רחמיה
 ומצבא לה צדקה את מרגו אלוד
 בדיל לא קותה ארי איתמבע מן קדם
 ל מצבא ולר ולו עשה שנה בשנה
 מין עלתה בבית יהוה בן תבעמיה
 ותבכה ולא תאכל וכו עבד שנה
 בשנה בזמן מוסקה לבית מקדשא
 דל סו מרגו לה ובכיא ולא אכלא ויה
 ויאמר לה אלוקה אישתי חנה למה
 תבכי ולמה לא תאכלי ולמה ירע לבן
 הלא אנכי טוב לך מעשרה בעים ואמר
 לה אלוקה בעלה חנה למה את בכיא
 ולמה לא אכלת ולמה באיש ליד לובד
 הלא רעותי טבא לך מעשרה בני ותקם
 חנה אחרי אכלה בשילה ואחרי ועלי
 הסודי וטוב על הכפא על מזנות היכל
 יהוה וקמת חנה בתר ראלת בשויל
 ובמד ראישתיהא ועלי כהן יתוב על
 מוסיא בסטר כפא דהיכלא דיהוה והיא
 מרת נפש ותתפלל עליהוה ובכה תבכה
 מרורא נפש ומעליא קדם ל ומיבא

אוריכות בצלו של כען ויטעו עליו ויאמר
 לבי לשלום ואלהי ישראל יתן את שלום
 אשר שאלת מעמי ואתי בעלי ואמר
 אזילי לשלום ואלהי ישראל יתן את
 בעותך ובעית מזקדמוהי ותאמר
 תמינא שפחתך חז בשערך ותלך האשה
 לדרכה ותאמל ופקיה לא היו לה עוד
 ואפדת בשכח אמר רחמיך בעערך
 ואלת איתתא לארחה ואכלת ואפך
 בישין לא היו לה עוד וישמיכו בבקר
 וישתחולפע יהוה וישום ויבאו אל
 ביתם הרמיה וידע אלקנה את חנה
 אשתו ויזכרה יהוה ותקדמו בענא
 וקצרו קדם לי ותכו ואתו לבתיהן
 לרמיתא וידע אלקנה מתחנה איתענה
 ועל רוביה קדם לי ויחילת קופת המים
 ותהי חנה ותלך בז ותקרא את שמו
 שמואל כי מיהו שאלתי והחז
 לזמן מישלם חזיין ושיאת חנה
 ולידת בר וקראת את שמה שמואל
 אז אמרת אזי מזקדמיך שאלתי
 ועל האיש אלקנה וכל ביתו לזבח
 ליהוה את זבח הימים ואת מדרו וסלק
 צבא אלקנה וכל אינטי ביתה לדסחא
 קדם לי את דבך מושרא ולא שלמא
 ות מדרוה וחנה לא עלתה בי אמרה
 לאישה שר עמל הנער הוויאונו
 וטראה את פני יהוה וישב שם ער
 שלם וחנה לא סליקת אזי אמרת
 לכעלה עד דיתחמיל רביא ואיתניה
 ויתחזי קדם לי ויתב תפן שר עלכי

ל חה
א

ל
דומ
ל

ל
ב

והטעם יב בן וסוף וסוף וסוף סוף וסוף סוף וסוף סוף וסוף סוף וסוף סוף
 סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף סוף

ויאמר לה אלקנה אישה עשיר הטעם
 בעינך שבו עד זבלך אתו אך יסם
 יהוה את דברו ותשכ האשה ותנה
 את בנה עד זבלה אתו ואמר לה
 אלקנה בעלה עובדי דתקיז בעיני
 אוריכו שר דתחמליו ותיה ברם אם
 קנים לי ותפיתג פתוי ואוריכות איתנא
 ואוריכות ות ברה שר דחכילת יתיה
 ותעלה עמה כאשר זבלתי בפריים
 שלשה ואיפה אחת קבח וזבליו וזב
 ותבא הו בית יהוה שלו והנער נער
 ואמיקתיה עימה בר חסלתיה סטריו
 תלתא וככי לתא חדא ריקיחא תוב
 וחמר ואית יתיה לבית מקדשא רזי
 לשילו ורביא הוה עיק וישחטו
 את הפר וכיאו את הנער אל על
 ובעינו את תורא ואיתאו ותובא
 לות עליו ותאמר כי אדע חזי עשין
 אדני את האשה הנעבת עמבדו
 בזה להתפלל אל יהוה ואמר בעני
 ריבתי חיי נפשך ריבתי אתא איתנא
 דאיתעמרת עמך הכא לצלאה קדם
 לי אל הנער הוה התפלתי ויכו יהוה
 לי את שאלתי אפר שאלתי מעמי על
 רביא הדין עליתי ויקב לי ית בעותי
 דבעיתי מזקדמוהי ותב אנפי השאלתי
 ליהוה כל הימים אשר היה הוא שא
 ליהוה וישחטו שם ליהוה ואת אנפי
 מסרתיה דיהו כי שמיש קדמי כלותך
 דהוא קנים ופמיש קדם לי וסעד תמו
 קדם לי ותתפלל חנה

ל
ל
ל
ל
ל
ל

ל
ל
ל

ל
ל
ל

ל
ל
ל

ל
ל
ל

ל
ל
ל

ל
ל
ל

ויאמר לה אלקנה אישה עשיר הטעם
 בעינך שבו עד זבלך אתו אך יסם
 יהוה את דברו ותשכ האשה ותנה
 את בנה עד זבלה אתו ואמר לה
 אלקנה בעלה עובדי דתקיז בעיני
 אוריכו שר דתחמליו ותיה ברם אם
 קנים לי ותפיתג פתוי ואוריכות איתנא
 ואוריכות ות ברה שר דחכילת יתיה
 ותעלה עמה כאשר זבלתי בפריים
 שלשה ואיפה אחת קבח וזבליו וזב
 ותבא הו בית יהוה שלו והנער נער
 ואמיקתיה עימה בר חסלתיה סטריו
 תלתא וככי לתא חדא ריקיחא תוב
 וחמר ואית יתיה לבית מקדשא רזי
 לשילו ורביא הוה עיק וישחטו
 את הפר וכיאו את הנער אל על
 ובעינו את תורא ואיתאו ותובא
 לות עליו ותאמר כי אדע חזי עשין
 אדני את האשה הנעבת עמבדו
 בזה להתפלל אל יהוה ואמר בעני
 ריבתי חיי נפשך ריבתי אתא איתנא
 דאיתעמרת עמך הכא לצלאה קדם
 לי אל הנער הוה התפלתי ויכו יהוה
 לי את שאלתי אפר שאלתי מעמי על
 רביא הדין עליתי ויקב לי ית בעותי
 דבעיתי מזקדמוהי ותב אנפי השאלתי
 ליהוה כל הימים אשר היה הוא שא
 ליהוה וישחטו שם ליהוה ואת אנפי
 מסרתיה דיהו כי שמיש קדמי כלותך
 דהוא קנים ופמיש קדם לי וסעד תמו
 קדם לי ותתפלל חנה

וּמֵאִפֶּר עַל־לִבִּי בַיהוָה	רַמְיָה קָרַע בַּיהוָה רַחֲבֵי	עַל אֲרֻכֵי שִׁמְחֹתֵי
כִּי שִׁוְעַתָּה	וְעָלִית אַת חֶסֶד וְאֶמֶת	כִּי רַחֲבֵי כְּכֹחַ שְׁמוֹךְ מִן
שִׁמְדוֹ לִפְנֵי נְבִיא עַל	וְשָׂרָף בְּזִמְיוֹתֵי יִתְפַּרְקֶהוּ	מִיָּד אֲדַפְּלִשְׁתָּאֵי
וְעַל־דָּוִד	וְתַעֲבֹדוּ לַהוָה בְּיָקִין	תַּעֲבֹדוּ בְּכִיז תִּקְוָה לִבִּי בַחֲלֻקָּה
דִּיבֵב לִי וְאֶת־הַיָּמִין	כִּי רַחֲבֵי לִבִּי כְּכֹחַ שְׁמוֹךְ	דְּעָתִיד דִּיקוֹם הוּא
וְאִרְכַּשְׁתָּ	עַשְׂרֵי בְעָוִי לִפְדוּתִי	אֲמַלִּיץ בְּשִׁירָה עַל־יָדִי
בְּלִיז וְכִי־רִיז עִם	אֲחֻזְקוֹן לִי וְאֵי לְשִׁכְחָה	בְּכִית מִקֹּדֶשׁ אֲבִיז
רַמְיָה קָרַע	בְּכִית עֲתָא רִיבֵב לִי	וְאֶת־עַל פִּירְעָת
דְּעָתִיד לִפְנֵי בְּפִלְשְׁתָּאֵי	דְּעָתִידִין דִּימִתוּן יָרֵת	אֲרִיתָא רִיבֵב בְּעִלְתָּא
חֲדָתָא	וְעִימִיָּה קָרַבֵּן אֲשִׁמָּה	בְּכִיז תַּעֲבִיר בְּעִשְׁתָּא
אִתְפַּתַּח פִּתְחֵי לִמְלָא	תִּבְרֹן עַל־כַּעֲלֵי רַבִּי אֲחִי	חֲדָתָא בְּפִירְקָא אִין
קָדוֹשׁ	בַּיהוָה כִּי אִין בְּלִתֵּךְ	וְאִין עִיר בְּאֵלֵיךְ עַל־
פְּעֻדָּיִם מִלְכָּא דְאַתָּר	אִיתְגַּבִּי אַת וְאֶמֶת	דְּעָתִיד דִּימִתָּה הוּא
וְכָל	חֵילֵיךְ עַל־יְהוֹשִׁעַם	וְכַס פְּנֵי יִתְעַבְדֵי בִּיה
יִפְלוּן פְּגָרֵי מִשְׁיִחְתֵּיהָ	בְּכִיז דִּרוּן כֹּל עַמִּימָה	אֲרֻמִּיָּה וְלִישְׁתֵּי אֲרֻמִּיָּה
לִית דְּקָדוֹשׁ	אַלֵּא לִי אֲרִי לִית כִּי	מִיָּד וְעָבַד יִימִיָּה לִית
דְּתַקֵּה אֵלֵּא אֵתָּה אֵל	תִּבְרֹן תִּתְבַּרֵּן גְּבַהָה	גְּבַהָה יִימָה עֵתִיק בְּפִיכֵי
מִיָּה	דְּעֹת לִי וְלֵא עֲתָבֵךְ	עַל־לִית עַל־מִכּוֹדֵךְ מִלְכָּא
דְּכָל אִיתְגַּבִּי אַת וְאֶמֶת	אַתָּה כִּשְׂדָּא וְכָל	עַמִּימָה דְּעָתִידִין לִי
לִי־שֵׁשׁ	מִשְׂרָף לֵא תִמְעֹן	לִפְלֵל אֲתִדְבַרֵּן תִּבְרֹן לֵא יִפְתָּח
גְּדוּפִין מִפּוֹמִכּוֹן אֲרִי	אַלֵּא מִיָּד כֹּלֵּא יִי	וְעַל־כֹּל עֲבֹדוּתֵי מִתְּהָה
דִּימָה	אַת לִכּוֹן עָתִיד לְשִׁלְמָה	פִּירְעָתֵי חֲזִיבֹן קָשׁוֹת
גְּבַרִים חֲתִים וְכַשְׁלִים	אֲרֻחֵיךְ עַל מִלְכָּת	יָתוּן אִיתְגַּבִּי אַת וְאֶמֶת
קָשׁוֹת	דְּגִבְרֵי יִתְרֵי יִתְבַּרֵּן	דְּכִית חֲשִׁיבִימָה
חֲלָשִׁין יִתְעַבְדוּ לַהוָה	גְּבַרֵּא שְׂכַעִים כִּלְחֹם	נְשִׁיכֵי וְרַעֲבִים חֲדָלֵי עַל־
עָרֵה	וְלִדָּה שְׂכַעִה וְרַבֵּי	בְּעַסֵּי אֲמַלְלָה עַל־
דְּהִכּוֹן אִיתְגַּבִּי אַת	וְאֶמֶת דִּהוּן שְׂכַעִין	בְּלִחְמָה וְעִין בְּעִתְרָה
וְשִׁגְרִין	בְּמִיָּתָא אִיתְגַּבִּי עִי	תַּעֲבֹד לֵא יִתְגַּבִּי אֵל
מִזֶּן פּוֹמִכּוֹן מִדְּבַר	וְאֶתְרֵי דִהוּן חֲשִׁיבִין	עָתִיד וְאִיתְגַּבִּי אֵל יָרֵת
מִכְּבֻשְׁתָּהוֹן	וְתִבְרֹן לִמְיָהוּי בְּעַי חֲדָרִין	כֹּן יִרְשִׁלֵּךְ דִּהוּתָא
עָרֵה עֲתִידָה	דִּתְתִּבְלֵי מִעַם גְּלוּתֵהוֹן	וְרִיבֵי חֲשִׁיבִימָה דִּהוּתָא מִלְכָּא

ל
סוף
הוא
הוא
הוא

הוא

הוא

הוא

כג עממיא יספון משדיתא
 תיטר ותחורב יהוה ממירב
 ופחה מורד שאול ועל
 כל אילון צדקת רל דהוא שלט
 בעלמא ממת ואמר לאחאה
 מחת לשואל ואת עתיד
 לאפקא בחייעלמא כנס
 קרחו יערך כר קחת בר לו
 דמינה נפק שמואל בריו
 איתת לשואל על עופק דקב
 ואיתפלג על משדה ואהח
 צדיקא יסקון מבית בלו עתון
 נידון דלית בר מינה
 יהוה מוריש ומעשיר משפיל
 אף מרוכס יהוה מססכן
 ומיעתר ממק אהמרים מקום
 מעפר דלמאטפות זרים
 אביון להושע עם נרוכס וכפא
 כבוד ונחלם ליהוה מציק
 ארץ וישרת עליהסתבל מקום
 מעפרא מסכמא מקוקולתא
 מרים חשיכא לאותבותהו עם
 צדיקא רטבו עלמא וכורכו
 זקרא מחסין להון ארי קדמין
 גין עוסו בצע אינפרא
 מלרע אתקן גהנס לדשועיא
 עכר מימרחד ושיקרא
 עבר רעותיה שכליל להון תבל
 דגלי חסד לוישמר השענס
 בחשד רבונא לא כחוצעראיש
 גיות עבדוהי צדיקא יוסר

כגהנס ורשעיא כגהנס
 כחשוכא יתנו להודעא אר
 לא מן דאית ביה חילא וכולום
 דינא יהוה יחת מרבו
 עלו בשמים ירעם יהוה ידיו אפס
 ארץ ויתן עוז למלכו
 חלם קרו משיחו חיל ויתן בעל
 רבא דקיימין לאאשא
 לעמיה עליהן מן שמיא בקל
 רס ויסקף יי ועבד
 פודענת דין מן גג ובי שידת
 עמפין חטופו דאתין עימיה
 מכופי ארעא ויתן תוקפא
 למלכיה וירבו מלכות משדחיד

וילד אלקנה הרמיה על ביתו והנער
 היה משרת את יהוה את פגע עליהסון
 ואול אלקנה לכתא לביתיה ורבא חוה
 משמיש קר יי סחו עלי סהנא ובמעל
 בני בלשל לא ירעו את יהוה וכב עלי
 צרין רשיעין לא חו ירעו לכיפלוסן
 וימשפט הכהנים את העם כל איש ויש
 וכה ונאנער הסון כבשל הכשר והמזל
 שלש השנים בידו ועמוכא וכתמא
 מן עמא כל צר רגמס נכסותא וארע
 עלומא וכהנא כמכשיר לביסדא ומע
 ומשליא דליה תלת שובין בידה חסה
 בכור או סרד או בקלחת או בפרוד
 כל אשר ועלה המולד יקח הסון מסה
 ועשה לכל ישראל הסאויס שכבשלה
 וקבע ליה באיורא או בדורא או

הוא
הוא
הוא

הוא

הוא

ירמי ב רס בק' וסל' חכמת קרו משיחו ויד וירס כגהנס
דין ין בק' וסל' מערת הספלה בדת אדום הלום על
ה יתנו העיר גס ארץ ישר וקבץ וחבית וימי ויעשיר יארכב

57r

והלכו למקומו וברוך עלי ית אלקה
 ות איתתיה ואמר יקיים לי לה בנין
 כשורין מז איתתא הוא חלק שאילתא
 דשאיל מז קדם לי ואילו לאתיה כי
 פקד לי את חנה ותהר ותלד שלשה
 בנים ושתו בעת ויגדל הנער שמואל
 עבדהוה אר של דובר נא דחפז קדם לי
 ועדי את וילידת תלתא בנין ותתין בט
 ורבא רביא שמואל משמש קדם לי
 ועלי זקן באר ושפע את
 כל אשר ועשו בנין לכל ישראל
 אשר ישכבו את הנשים הצבאת פתח
 אהל מועד ועלי כובל חדא ושפע ית
 כל דעבדון בעיה לכל ישראל וירת
 דשכבו ית נשיא דאתן לצלאה בתע
 משכן זימנא ויאמר אלהם למה תעשו
 כדברים אשר אנכי שמע את דברכם
 רעים מאת כל העם אלה ואמר להן
 למה תעבדון ית פיתגמא האילון דא
 דאנא שמע ית פיתגמיון ביטון מז
 כל עמא אילון אלבני מילוא טוב
 השמועה אשר אנכי שמע מעבדכם
 עם יהוה לא בצ אר לא תקנא שמוענא
 דאנא שמע דדעין עמא דני אמ
 יחטא איש לאיש ופילין אלהים ואם
 ליהוה יחטא איש מי תפללו ולא
 ישמעו לקול אמהם כי חפץ יהוה
 להפיתם אם יחוב גבר לגבר הלא יתון
 לקדם דמנא ושמע מיליהון ופלו א
 ביניהון ואם קדם לי יחוב גבר ממון א
 יבעי ושתביק ליה ולא קבילו לממר

בקיורא או במילכא כל דמיקמ משליא
 נמיכ כהנא לנפשוה כדיו עבדון כל
 ישרא דאתו לדבחא תמן בשילוגב
 בטרכ יקטרוך את החלב וכאנש הסון
 ואמר לאיש הוכח תנה בשר לצלות
 למון ולא יקח מבדך בשר ככשל כי אם
 חי את עד לא יתסקון תרביא עלמוב
 מדבחא ויתו עולימא דכהנא ואמר
 לגברא דרבח הב בימרא למיטו לכהנא
 ולא יכב מיכ בשר מבשל אלהיכ
 חי ויאמר אלו האיש קטר יקטרוך
 כיום החלב וקח לה כאפר תאיה נפשוך
 ואמר לו מי עתה תתו ואם לא לקחתי
 בחוקה ואמר ליה גברא אוריד ש
 דיתסקון תרביא אופכך כנא דרשאנפשו
 ואמר ליה ארז כעז תתו ואם לא יכבו
 מינך בעל כורחך ותהי הטאת הנערוב
 גדולה מאד אתפגע יהוה כי נאע האנשים
 את מטות יהוה והות חובת עולימא
 כנא לחדא קדם לי ארז ביו גברא ית
 קדמא דני ושמואל מטות אתפגע
 יהוה נער חנר אפוד כו ושמואל משמש
 קדם לי עולימא אפוד כדוט דכוז וכ
 ומעיל קטן תעשה לו אפיו והעלתה לו
 מימים מימה בעלתה את אישה לובח
 את זכח הימים ומעיל זעור עבדא ליה
 אימיה ופסקא ליה מזמן מועד למועד
 במיסקה עכבעלה לדבחא ית דבח
 מועדא וברך עלי את אלקנה ואת
 אשתו ואמר ישם לי לה זרע מז האשה
 הזאת תחת השאלה אשר שאל ליהוה

והוא יפת כל מיני חקול חקול הכסופים הנערים דום מינו
 כסבו וכל מי עשר יבנותיו מל בירון א זכר דאסית חטאת י

אמרו אז רשע אקום וי לקטלו ותחיו
 והנער שמואל הלך וצל וטוב גם
 עם יהוה וגם עם אנשים ורביא שט
 שמואל אול ופני שמויהטב תקנו
 אורחיה קדמי ותריעון עפר ודו
 בצע בע אישוא ויבא איש
 אלהים אל עלי ויאמר אליו מה אמר
 יהוה הנגלה בעלית אל בית אביר
 בהיותם במיערים לבית פרעה ואתא
 צביא דני לות עלי ואמר ליה מדנו אמר
 וי איתגלאה איתגלית לבית אביר
 כי הונו במיערים משתעסין לבית פרעה
 ובחד אתו מכל שבטו ישראל ללון
 לשלח על מזבחי להקטיר קטורת
 לשאת אפור לפע ואתנה לבית אביר
 את כל אשר בני ישראל ואיתרעית
 ביה מכל שבטו דישרא קדמי
 לכהו כהו לאפקא קורבו על מדברו
 לאקטורא קטורת בוסמין לפולבש אפור
 לשמשא קדמי ויהבית לבית אביר
 כל קיסביא דבני ישראל למה תבעטו בו
 בוסא ובמסחתו אשר עייתו משון ותבכר
 את בניד מימי להברי אכס מראשות כל
 מנחת ישראל לעמי לפה אתון אנפין א
 בנכסת קודשי ובקורבני דפקידות לקרא
 קדמי בבית מקדשי ויקרת יתבער קדמותא
 לאוכלתהו מריטובל קרבן מנחת ישראל
 דעמי לכן נאם יהוה אלהי ישראל אפור
 אפירתי ביתך ובית אביר ותחלכו לפע
 עד עולם ועתה נאם יהוה חלילה לוי
 כי מכבדו אביר ובירי קרי בציו אמר

והנער שמואל הלך וצל וטוב גם עם יהוה וגם עם אנשים ורביא שט שמואל אול ופני שמויהטב תקנו אורחיה קדמי ותריעון עפר ודו בצע בע אישוא ויבא איש אלהים אל עלי ויאמר אליו מה אמר יהוה הנגלה בעלית אל בית אביר בהיותם במיערים לבית פרעה ואתא צביא דני לות עלי ואמר ליה מדנו אמר וי איתגלאה איתגלית לבית אביר כי הונו במיערים משתעסין לבית פרעה ובחד אתו מכל שבטו ישראל ללון לשלח על מזבחי להקטיר קטורת לשאת אפור לפע ואתנה לבית אביר את כל אשר בני ישראל ואיתרעית ביה מכל שבטו דישרא קדמי לכהו כהו לאפקא קורבו על מדברו לאקטורא קטורת בוסמין לפולבש אפור לשמשא קדמי ויהבית לבית אביר כל קיסביא דבני ישראל למה תבעטו בו בוסא ובמסחתו אשר עייתו משון ותבכר את בניד מימי להברי אכס מראשות כל מנחת ישראל לעמי לפה אתון אנפין א בנכסת קודשי ובקורבני דפקידות לקרא קדמי בבית מקדשי ויקרת יתבער קדמותא לאוכלתהו מריטובל קרבן מנחת ישראל דעמי לכן נאם יהוה אלהי ישראל אפור אפירתי ביתך ובית אביר ותחלכו לפע עד עולם ועתה נאם יהוה חלילה לוי כי מכבדו אביר ובירי קרי בציו אמר

וי אלהא דישראל מיכד אמרית ביתך ובית
 ושמשון קדמי שרעם וכעז אביר קושטא
 אינן דיני לך מיכד קדמי אמר דו
 דמכסיון של שמי ושטתון הנה ימים
 באיסות עמי את זרועך ואת זרועות
 אביר מהיות יקו בבתך הא יוכי אמת
 ואיקטות ית תקוה דרעך וית תקוה דרע
 בית אביר מלמיהו כי בביתך והבנות
 צרמשון בכל אשר ויטיב את ישראל ויא
 יהיה יקו בביתך כל הימים ותהי מסתבל
 ותהי חיי בעקתא ותהי על אינש ביתך
 כחוכיו דחכתון בבית מקדשי ובתרו
 אמתי טבתא על ישראל ולא יהי סכנת
 כל יומיא ואיש לא אכרית לה מעם
 מזבחי לבלות את עניך ולא ריב את
 גפשו וכל מרבית ביתך ומתו אנשי
 ואיש לא אפסיק לה מו מדברו להטא
 ית עניך ולא אפחא ית גפשו וכל פגעות
 ביתך יתקטלון שלומיך וזה לה האות
 אשר יבא אל טע בניד אל הפע ופתח
 ביום אחד יקתו שניהם ודיו לדאמא
 דיתי לות תרו בך לות הפע ופיתח
 ביום אחד יתקטלון תרוהו והקימת
 לו כהן נאמן נאפור בלבבי ובנפשי עשה
 ובנותי לו בית נאמן והתהלך לפע משון
 כל הימים ואקים קדמי כהן מהמניו
 כמימר ובדשותי ועבדו ואקים לוח
 מלכו קיימא ושמש קדם משחתי כל
 יומיא ותהי כל הנותל בביתך יבוא אלה
 להשתחית לו לאענות כסף וכסף לחם
 ואמר ספחע נא אל אחת הסהות לאמ

והנער שמואל הלך וצל וטוב גם עם יהוה וגם עם אנשים ורביא שט שמואל אול ופני שמויהטב תקנו אורחיה קדמי ותריעון עפר ודו בצע בע אישוא ויבא איש אלהים אל עלי ויאמר אליו מה אמר יהוה הנגלה בעלית אל בית אביר בהיותם במיערים לבית פרעה ואתא צביא דני לות עלי ואמר ליה מדנו אמר וי איתגלאה איתגלית לבית אביר כי הונו במיערים משתעסין לבית פרעה ובחד אתו מכל שבטו ישראל ללון לשלח על מזבחי להקטיר קטורת לשאת אפור לפע ואתנה לבית אביר את כל אשר בני ישראל ואיתרעית ביה מכל שבטו דישרא קדמי לכהו כהו לאפקא קורבו על מדברו לאקטורא קטורת בוסמין לפולבש אפור לשמשא קדמי ויהבית לבית אביר כל קיסביא דבני ישראל למה תבעטו בו בוסא ובמסחתו אשר עייתו משון ותבכר את בניד מימי להברי אכס מראשות כל מנחת ישראל לעמי לפה אתון אנפין א בנכסת קודשי ובקורבני דפקידות לקרא קדמי בבית מקדשי ויקרת יתבער קדמותא לאוכלתהו מריטובל קרבן מנחת ישראל דעמי לכן נאם יהוה אלהי ישראל אפור אפירתי ביתך ובית אביר ותחלכו לפע עד עולם ועתה נאם יהוה חלילה לוי כי מכבדו אביר ובירי קרי בציו אמר

והנער שמואל הלך וצל וטוב גם עם יהוה וגם עם אנשים ורביא שט שמואל אול ופני שמויהטב תקנו אורחיה קדמי ותריעון עפר ודו בצע בע אישוא ויבא איש אלהים אל עלי ויאמר אליו מה אמר יהוה הנגלה בעלית אל בית אביר בהיותם במיערים לבית פרעה ואתא צביא דני לות עלי ואמר ליה מדנו אמר וי איתגלאה איתגלית לבית אביר כי הונו במיערים משתעסין לבית פרעה ובחד אתו מכל שבטו ישראל ללון לשלח על מזבחי להקטיר קטורת לשאת אפור לפע ואתנה לבית אביר את כל אשר בני ישראל ואיתרעית ביה מכל שבטו דישרא קדמי לכהו כהו לאפקא קורבו על מדברו לאקטורא קטורת בוסמין לפולבש אפור לשמשא קדמי ויהבית לבית אביר כל קיסביא דבני ישראל למה תבעטו בו בוסא ובמסחתו אשר עייתו משון ותבכר את בניד מימי להברי אכס מראשות כל מנחת ישראל לעמי לפה אתון אנפין א בנכסת קודשי ובקורבני דפקידות לקרא קדמי בבית מקדשי ויקרת יתבער קדמותא לאוכלתהו מריטובל קרבן מנחת ישראל דעמי לכן נאם יהוה אלהי ישראל אפור אפירתי ביתך ובית אביר ותחלכו לפע עד עולם ועתה נאם יהוה חלילה לוי כי מכבדו אביר ובירי קרי בציו אמר

והנער שמואל הלך וצל וטוב גם עם יהוה וגם עם אנשים ורביא שט שמואל אול ופני שמויהטב תקנו אורחיה קדמי ותריעון עפר ודו בצע בע אישוא ויבא איש אלהים אל עלי ויאמר אליו מה אמר יהוה הנגלה בעלית אל בית אביר בהיותם במיערים לבית פרעה ואתא צביא דני לות עלי ואמר ליה מדנו אמר וי איתגלאה איתגלית לבית אביר כי הונו במיערים משתעסין לבית פרעה ובחד אתו מכל שבטו ישראל ללון לשלח על מזבחי להקטיר קטורת לשאת אפור לפע ואתנה לבית אביר את כל אשר בני ישראל ואיתרעית ביה מכל שבטו דישרא קדמי לכהו כהו לאפקא קורבו על מדברו לאקטורא קטורת בוסמין לפולבש אפור לשמשא קדמי ויהבית לבית אביר כל קיסביא דבני ישראל למה תבעטו בו בוסא ובמסחתו אשר עייתו משון ותבכר את בניד מימי להברי אכס מראשות כל מנחת ישראל לעמי לפה אתון אנפין א בנכסת קודשי ובקורבני דפקידות לקרא קדמי בבית מקדשי ויקרת יתבער קדמותא לאוכלתהו מריטובל קרבן מנחת ישראל דעמי לכן נאם יהוה אלהי ישראל אפור אפירתי ביתך ובית אביר ותחלכו לפע עד עולם ועתה נאם יהוה חלילה לוי כי מכבדו אביר ובירי קרי בציו אמר

588

למידע אולפן כד קדם לו ועד לראותגלו
 ליה נבואתא דלי ויסף יהוה קרא שמואל
 בשלושית ויאמר הנני כי קראת לי ויבן
 עליכו יהוה קרא לבשר ואוסיהו וילקח
 שמואל לבת יתתא וקטנא ליה ליה עליו ואמר
 הא אנה ארי קדיתא לי וסך עליו ארומן
 קדם לי מתקדו לרביא ויאמר עליו לשמואל
 לה טכב ויהוה אם יקרא אליך ואפרת
 דבר יהוה כי שמע עבדך וילך שמואל
 וישכב במקומו ואמר עליו לשמואל אקול
 שומב יהוה אם יקרא לך ותמר מליל לך
 ארי שמע עבדך ואול שמואל ופסיב
 באתריה ויבא יהוה ותנועב ויקרא בפעם
 בפעם שמואל שמואל ויאמר שמואל
 ודבר כי שמע עבדך ואיתגלי לי ואיתעט
 וקרא בזמן בזמן שמואל שמואל ויאמר
 שמואל מליל ארי שמע עבדך
 ויאמר יהוה אל שמואל הנה אנכי עשה
 דבר בשראל אפר כל טמיע תעלם שתי
 אזניו ואמר לי לשמואל הא אנה עבד
 פיתגמא בשרא דו כל שמענייה יעלן
 ודמין אד עיהו ביום ההוא אקים אל עליו
 את כל אשר דברתי אל ביתך החל וכלך
 ביום ברא ההוא אקים על עליו ותכל דמליות
 על אינש ביתה אתמר ואישוץ והענין
 לוכי שפט אע את ביתו עד שלם כעון
 אשר ד עבר מקללים להכנינו ולא טהר
 בכ וחיות ליה ארי מתפרע אנא מואת
 ביתה עד עלמא בחובין דידע ארי מדמין
 להוץ בעוהו ולא טהר כהוץ ולכן נטבעת
 לבית עליו אבי יתכפר עון בית עליו טכב

ל
 ז
 ט
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 טו
 טז
 יז
 יח
 יט
 כ
 כא
 כב
 כג
 כד
 כה
 כו
 כז
 כח
 כט
 ל

פת לחם ויהי כל די שתאר בביתך ית
 לא שתחל אליה למשא דכסף ופיתא לחמא
 ויבר מינע כען לחמא מיטרת פהנא למיכל
 פיתא דלחמא והנער שמואל
 משרת את יהוה לפע עליו ודבר יהוה היה
 וקרבימים ההם את חזק נפרא ורביא
 שמואל משמש קדם לו בחיי על ופיתגמא
 דלי היה כסוי ביומא האינו ליה נבואה
 עליא והיבוס ההוא ועליו שכב במקומו
 ועצ החלו טחת לא וכל לראות יהוה
 ביומא ההוא ועליו שכב באתריה ועצתו
 שדואה למיכה לא זכיל למיחזי וטר
 אלהים טרם זככה ושמואל שכב בחיל
 יהוה אשר שם ארון אלהים ובו צנבית
 מקדשא דלי עד לא ספרא ושמואל לבשות
 לזואי וקלא אי שתבע בהוכל אדלי דתמן
 ארומא דלי ויקרא יהוה
 אל שמואל ויאמר הנני וקרא יהוה
 לשמואל ואמר הא אנה וידך אל עליו
 ויאמר הנני כי קראת לי ויאמר לא
 קראתי שוב טכב וילך וישכב ודקט
 ליה עליו ואמר האנה ארי קדיתא לי
 ואמר לא קדיתא תוב טכב ואול וישכב
 ויוסף יהוה קרא עד שמואל
 ויקם שמואל וילך אל עליו ויאמר הנני
 כי קראת לי ויאמר לא קראתי כען שוב
 שכב ואוסקה לי מיקדו עד שמואל ויקם
 שמואל ואול ליה עליו ויאמר הא אנה ארי
 קדיתא לי ויאמר לא קדיתא מי תב טכב
 ושמואל טרכ עד את יהוה וטרם וילך
 אליו ודבר יהוה ושמואל עד לא אילוף

ל
 ז
 ט
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 טו
 טז
 יז
 יח
 יט
 כ
 כא
 כב
 כג
 כד
 כה
 כו
 כז
 כח
 כט
 ל

ה כל עט יק עיבו ויכ חלילי כהוץ יי אונ הטוב ולפנות וסלמי
 בן דמא ויסא כשטר העופה ויעל אונם יתא קורין ודבר לא קיעי

ובמסחה שר שלום ובכין קהמיות לכות עלי
 אכ ושתבקון חוכי בית עלי בניכסת קודשין
 ובקורבנין שר שלום וישכב שמואל ש
 הבקר ויפתח אתר לסת בית יהוה ושמואל
 ורא מחנה את המראה אלעזר ושכב על
 שמואל שר צפר א ופתח ית דשו בית מקדשא
 דמי ושמואל דחיל מלחואה ית חיוו נסאות
 לעלי ויקרא עלי את שמואל ויאמר שמואל
 בני ויאמר הקני וקרא עלי ית שמואל
 ואמר שמואל בני ויאמר האנא ויאמר מה
 הדבר אשר דבר אליך אל נא תסוד מיני
 מה יעשה לי אלהים וכה יוסוף אנתסוד
 מיני רמי מכל הדבר אשר דבר אליך וא
 ואמר מה פיתגמא דמיליל סימד לא בען
 תכמי מיני כיון ועמיד לך לי וכדון וסוף
 אכ תכמי מיני פיתגמא מכל פיתגמא
 דמיליל סימד ויגר לי שמואל את כל הדברים
 ולא כחד מיני ויאמר יהוה הוא הטוב
 בעיני ועשה וחמי ליה שמואל ית כל פתגמא
 ולא כמי מיני ויאמר לי הוא דתקובע עתה
 ועבד ויעל שמואל
 והוה היה עמי ולא הפיל מכל דבריו ארצה
 ורבא שמואל ומיכדא דלי היה בספר יד
 לא בטיל פיתגמוהו חר וידע כל ישראל
 מן ושר באר שבע מי באמן שמואל א
 לנביא ליהוה וידע כל ישראל מן ושר
 באר שבע ארי מחימן שמואל בפיתגמי
 נבואתא דמי
 להראה בשילה מינצלה יהוה אל שמואל
 בשילה כדמי יהוה ואוקיף לי לאתגמא
 בשילה ארי אתגלי לי לשמואל בשילה

אלהים
 ויאמר
 וקרא
 ויאמר

ויאמר
 וקרא

ויאמר
 וקרא

ויאמר
 וקרא

64

במיתגמא דמי
 שמואל לכל ישראל ויעא ישראל לקרא
 פלשתים למלחמה ויחם עליהו העוד
 ופלשתים חנו באפק והוה פיתגם שמואל
 מדעו לכל ישראל ויפק ישראל לקדמות
 פלושתא לאנחא קרבא ושדו על אבן
 בעדא ופלושתא שרו באפק ויערכו
 פלשתים לקראת ישראל ותטש המלחמה
 וינגף ישראל לפני פלשתים ויחכו בעיני
 בשדה כארבעת אלפים איש ויחזו קרבא
 פלושתא לקדמות ישראל ואותוסישו
 עברי קרבא ואותברו ישראל קרב פלשתא
 ויחזו בסודא בחקלא כארבעה אלפי צה
 ויבא העם אל המחנה ויאמרו וקמי יש
 ישראל למה נצפע יהוה היום לפני
 פלשתים נקחה אלני משילה את ארון
 ברית יהוה ויבא בקרבנו ויחשיענו מסך
 איבינו ואתא עמיא למשדיתא ואמרו
 סבי ישראל למה תכרסא לי וימאדו קום
 פלושתא ניסכלנא משילו וית ארון קייס
 דמי ויהו ביננא כדיל יקר שמייה עתפין
 מיד בעלי דכבטא וישלח העבשילה וישא
 משכ את ארון ברית יהוה צנאות ושכ
 הסרכים ושכ שמי בני עלי עב ארון ברית
 האלהים חפץ ופתחם ושלח עב אלשוח
 ונטלו מתכד ית ארון קייס ארי צנאות
 ושכינניה שדא מעל כדביא ותפון
 בני עלי עב ארון קייס ארי חפץ ופיטת
 יהו סבא ארון ברית יהוה אל המחנה
 וירשע כל ישראל תרוסה גדולה השום
 הארץ והוה כד אתא ארון קייס ארי

ויאמר
 וקרא

ויאמר
 וקרא

ויאמר
 וקרא

ויאמר וקרא ויאמר וקרא ויאמר וקרא

ויתעבצו וישלחו ויאכפו את כל
 כדע פלשתים ויאמרו שלחו את ארון
 אלהי ישראל וישב למקומו ולא ימות
 אותו ואת עמי כי היתה מהובת מות
 בכל העיר כבדה מאד יד האלהים שם
 ושלחו וכצטו את כל טורע פלשתאי
 ואמרו שלחו את ארון אלהי ישראל
 ויתוב לאתריה ולא יקטל יתי ויתעמי
 ארי הוה שוגע שרתא מכל קרתא
 בקפת לחדא מחתא דו תמי והאנשים
 אשר לא מתי הכו בעפלים ותעל
 שזעת העיר השמימה תברוא לא
 מיתו איתמחואו בסחוריא וסליקת
 ציווחת קרתא לצית שמיא
 והי ארון יהוה בשדרה
 פלשתים שבעה חדשים והוה ארונא
 דו בקרו פלשתאי שבעה ירחי
 ויקראו פלשתים לכהנים ולקסלים
 לאמר מה נעשה לארון והוה הודיעו
 במה נשלחט למקומו וקרו פלשתאי
 לכומריא ולקוסמיא למימר מה נעמד
 בארונא דו אוד עתבמא נשלחינה
 לאתריה ויאמרו אכ מ שלחיס את
 ארון אלהי ישראל אל תשלחו אותו
 ויקסכו השבת שיש לו אשכ או תפא
 ונדע לכם למה לא תקמו יד מכם
 ואמרו אכ מ שלחון את ארון אלהי
 דו לא תשלחו יתיה וקו אלהיו
 אתאמתמכו קדמיהו קדכו אשכא
 בכו תימסו ויתרוח לסו למא לאתמח
 מחתיה מינכו ויאמרו מה האשכ

גבוליה ותקפת מחתא דו על אינשו
 אשרוד ואערוטו ואלקי ותהובסטחוריא
 ת אשרוד ותתחובהא וראו אנשו
 אשרוד מיכ ואמרו לא ישב ארון אלהי
 ישראל עמי כי קשתה דו עלינו ועל
 רגו אלהינו והוה אינשו אשרוד ארי
 שרתא עליהו מחתא ואמרו לא ישדו
 ארון אלהי וישל עמי ארי תקפת
 מחתיה עלינו ועל רגו סעותנא ויש
 וישלחו ויאכפו את כל כד פלשתים
 אלהם ויאמרו מה נעשה לארון אלהי
 ישראל ויאמרו גת יוסב ארון אלהי
 ישראל ויכפו את ארון אלהי ישראל
 ושלחו וכצטו את כל טורע פלשתאי
 לותהו ואמרו מה נעמד לארון אקא
 דו ואמרו לצת וסתור ארון אלהי
 דו ואמרו את ארון אלהי ישראל
 והי אחרי הכס ארט
 ותגו יד יהוה בעד מהובת גדולה מאד
 וה את אנשו העיר מקסו ושר גדול
 וישתרו להם עפלים וההבחה דאסחר
 יתיה והוה מחתא דו בקרתא שוגעו
 רב לחדא ומתא את אינשו קרתא מעו
 וע רבא וקו יתהו בסחוריא ושלחו
 את ארון האלהים עקרון והי בכור
 ארון האלהים עקרון והסקו העקרנים
 לאמר הכסו אל את ארון אלהי ישראל
 להמיתנו ואת עמי ושלחו ית ארונא
 דו לעקרון והוה כד אתא ארונא דו
 לעקרון ושיקו עקרונאי למימר אסחר
 לותנא ית ארון אלהי ישראל לקשתנא

משה
 יו
 יו
 משה
 יו
 6

אשר נקייב לו ויאמר נספר סרע
 פלשתים חמשה עשר חב המושד
 עכבר והב כי טרפה אחת לכל הטרפה
 ונאמר מה קרבן אשכנז ומה קרבנו
 ואמר מיטין טרף פלשתאי חמשה
 טהורי רחבא וחמשה עכברי רחבא
 ארי מחתא חד אלוכלון ולטורפון
 ועשיתם צלמי עמלכם וצלמי עמלכם
 המישחיתם את הארץ ותתם לאלהי
 ישראל כבוד אלהי יקל את ידו מעליכם
 ומעל אלהים ומעל ארצכם ותשבחו
 צלמי סחורכון וצלמי עבדכונכונ
 רמחבלון ותאישא ותתעון לאלהא אדע
 יקרא מאים תעון מחתיה מיכסון ומעל
 טענותון ומעל ארעכון ולמה תבכדו
 את לבכם כאשר כבדו מערים ופרעה
 את לבם הלא כאשר התעלל בהם
 וישלחם לכו ולמא ותיקדון ית ליכון
 כמא ותיקדו מערים ופרעה ית ליכון
 הלא כד איתפרע מיצהון ומכר בן שלח
 שלחונן ואילו ושתה קחו ועשו עולה
 חדשה אחת ושותי פרות עלות אשר
 לא עלה עליהם על ואסרם את הפרות
 בעלה וחשבתם בניהם מאחרי הכהנים
 וכעוסכו ועיכדו עליהם ורתא חרוא
 ושתעו תורן מיכון ולא בערא כמא
 ותסרוך ית תורן בעליתא ותמכון בניהון
 מבתריהון לצאו ולקחתם את ארון יהוה
 ונתתם אותו אל העלה ואת כלכלי החב
 אשר חשבתם לו אשכנזי כארץ
 מיצדו ושלחתם אתו והלך ותמכסון ית

ל
 א
 ב
 ג
 ד
 ה
 ו
 ז
 ח
 ט
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 טו
 טז
 יז
 יח
 יט
 כ
 כא
 כב
 כג
 כד
 כה
 כו
 כז
 כח
 כט
 ל

עלה ה' בן וסיב ומצאן הנקד וסעבית ועשו ימל מאחרי

ארוכא ריה ותתעון יתיה בעלתא וית
 מני דהבא דאתבנתון קדמוהי קדמוהי
 אשכנזי תשחון בתבנתא מכסדיה ותשחון
 יתיה ויהי וראיתם אם דרך צמלו ועיה
 בית שמיט הוא עשה לנו את הדעה הגדולה
 הזאת ואם לא ודענו כי לא ידו נעננו
 מקרה הוא הנה לנו ותחזון אם ארדה
 תחומיה יסק לבית שמיט הוא כונן קדמוהי
 ותעבדת לנו יתבישתא רבתא ודא
 ואם לא ונדע ארו לא מחתיה קריבת
 בנא עירדע הוא דהוה לבא ויעשו
 האנשים כן והקחו שתי פרות עלות
 ויאסרום בעלה ואת בניהם כלו כמת
 ועברו וקריא כן ונסכו תתעון וטרו
 מיכון ואכדונן בעלתא ויתפדוהון
 כלו בביתא וישפכו את ארון יהוה אל
 העלה ואת הארון ואת עבדו החב
 ואת צלמי סחורכון ושותי את ארע
 וית בעלתא וית תבנתא וית עכבר
 דהבא וית צלמי סחורכון וישדנה
 הפרות כדרך על דרך בית שמיט כמלה
 אחת הלא הלא וצעה ולא סרו ימיו
 ושמיאל ופדני 4 פלשתים הלכס
 אחריהם עד גבול בית שמיט ואמרו
 תורתא באורחא על ארדה בית שמיט
 כמבישא חד אולין מיל וצפון תלא
 סטאה לימינא ולשמאלא וטורפון
 פלישתאי אולין פתריהון עד תחוכ בית
 שמיט ובית שמיט קצרים קצרו חסוכ
 בעמק וישאו את עיניהם וראו את
 הארון ושכחו לדאות ובית שמיט חסון

חיצו חיסון כמי שראו וזקפו ויתענינו
 וחזו ית ארונא וחדו או למי חזי והעולה
 באה אל שדה יהושע בית השמשות
 ותעבד שבו וטם אבו גדולה ויבקעו את
 עצי העלה ואת הפרות העלו עליה לזונה
 ועלתא אתת לחקל יהושע ונכית שמש
 וקמת תמו ותמו אבנא רבתא וצלחות
 אפי עלתא ויתתורתא אקיקו עלתא קד
 יי והלום הורדו את ארון יהוה ואת
 הארץ אשר את אשר בו כל זהב ושמן
 על האבן הגדולה ואנשו בית שמש העלו
 עלת ויזכרו זכרים ביום ההוא ליהוה
 ולוואי אחיתו וית ארונא ולי וית תענית
 ועיניה רבה מאן דדחלא ושואו על
 אבנא רבתא ותר בית שמש אפיקו
 עלתו ונכיסו עכבת קוד שיו ביופא
 ההוא קדם ל ויחמשה ברני פלשות כראו
 ויטבו עקרון ביום ההוא וחמשא טורו
 פלי שתאי חזו ותכו עקרון ביופא ההוא
 ואלה טחורי הזהב אשר השנים פלשות
 אשכ ליהוה לא שדוד אחד לענה אחד
 לא שקלוו אחד לגת אחד לעקרון אחד
 ואילין טחורי זהב ארבע פלישותא
 קרבן קדם וראשדוד חד רעה חד ראשקל
 חד רגת חד דעקרון חד ועבדו הזהב
 מיספר כל ערי פלשותים לחמשות הפרנס
 מעור מבצר ועד קפר הפרז ועד אבל
 הגולה אשר הנחו עליה את ארון יהוה
 עד היום הזה בשדה יהושע בית השמש
 ועבדו זהב מיצו כל קירוי פלישתא

לחמשא טורניא מקרון כריכו ועד
 קירוי פעניא ושה אבנא רבתא אחיתו
 עלת ית ארונא ולי עד יפא הוד והא הוא
 בחקל יהושע דככות שמש ויד באבשו
 בית שמש כראוב ארון יהוה ונד בעם
 שבעים איש חמשים אלה איש ותאבו
 העם כי הפה יהוה בעב מכה גדולה וקטל
 בעבד בית שמש על דחרי ארון יהוה או
 ארונא דלי כד גלו וקטל בכבי עבא שבעו
 גברא ובקה לא חמסין אלפין גברא ואתא
 עמא ארי כחא ל בעמא מתאפנא וי
 וראכו אנשו בית שמש מי ויכל לעבוד
 לפי ונהו האלקים הקדושה ואל כי
 ועלה מעליצ ונאמרו גברי בית שמש
 מן חקל למיקס קדם ארונא דלי אדום
 קדישא הדין ולי ארון אתר אסתקמנא
 וישלחו מל אבום אל יושבי קרית יערים
 לאמר השבו פלשותים את ארון יהוה ויהוה
 העלו אתו אליכם ושלחו ארונא ויתכתי
 קרית יערים למימר אתי בו פלישתאי את
 ארונא דלי חותו אפיקו תיה לוחתו ויטו
 אנשו קרית יערים ויגלו את ארון יהוה
 וביאו את אל בית אבינו אשר בגבעה
 ואת אלעזר בנ קדשו לטקד את ארון יהוה
 ואתו גברי קרית יערים ואפיקו ית ארונא
 ולי ונאעלו תיה לבית אבינו דכבעת
 וית אלעזר ברה זמיו למיטר ית ארונא
 דלי ויהי ביום שבת הארון
 בקרית יערים וירבו הימים ויהו עשרים
 שנה ויסתכל בית ישראל אחר יהוה ויהו
 מיופא דסרא ארונא בקרית יערים וכנאו

20m

G.

ל
 ל
 ל
 יסד
 יסד
 יסד

וזכר א והו עשרו שנים ואיתנה יאמ
 ביתו שר בטר פולחנה דה
 ויאמר שמואל אל כל בית ישראל לאמר
 אם בכל לבבכם אתם שביתם אל יהוה הוזהר
 את אליו הנבר מתוככם והעשיתם
 והכינתם לבבכם אל יהוה ושברו לבדו
 ויצל אתכם מיד פלשתים ואמר שמואל
 לכל בית ישראל למימר אם בכל לבבכם
 אתו תחבו לפולחנה דה אערו ות
 טעות עממה מכינימו ועשיתם
 ואתקיעו ליבסו לפולחנה דה ופלוהו
 קדמוהו בלחודוהו וישונו תבון מיד
 דפלושתא ויסירו בנ ישראל את הכעלים
 ואת העשירות ויעברו את יהוה לבדו
 ויאשרו אבני ישראל ותבעליה ויר
 עשיתם ופלוהו קדם י בלחודוהו
 ויאמר שמואל קבצו את
 כל ישראל המצפתה ואתפלל בשכם
 אל יהוה ואמר שמואל כני שוית כל
 ושר למצפיה ואיצלו עליכו קדם י
 והקבצו המצפתה וישאבו מים וישפכו
 לפני יהוה ויטמו ביום ההוא ויאמר
 שם חטאת ליהוה וישפט שמואל את
 בני ישראל במצפה ואיתכני שו למצפה
 וישפט ליכהו בתובתא כני אהו וצמו
 ביום ההוא ואמרו תבון חבנא קדם י
 וזו שמואל ותכני ושר במצפיה וישמעו
 פלשתים כי התקבצו בני ישראל המצפתה
 ויצלו סרני פלשתים אל ישראל וישמעו
 בני ישראל ויראו מפני פלשתים ושמעו
 פלושתא איו איתכני שו בני ישראל

ויאמר שמואל

ויאמר שמואל

ויאמר שמואל

ויאמר שמואל

ויאמר שמואל

ויאמר שמואל

ויאמר שמואל

למצפיה וכליקו מורני פלושתא ועל
 ושמעו בני ישראל ודחילו מיד פלושתא
 ויאמר בני ישראל אל שמואל אל
 תחרש מימע מצפק אל יהוה אלהי
 וישמעו מיד פלשתים ואמרו בני
 ישראל לשמואל לא תישחק מיצפיה
 מלעלאה קדם י אלהי ופלושתא
 מידא פלושתא ויקח שמואל טלה
 חלב אחד וישלה עליה כליל ליהוה וישע
 שמואל אל יהוה בעד ישראל וישעמו
 יהוה ונטיב שמואל אומר דחלב אחד
 ואסקיה עלתא צמיר קדם י וצלו שפס
 קדם י על ישראל וקמל עלותיה י יהוה
 שמואל משה השלה ופלשתים צגשו
 למלחמה בישראל וירעם יהוה בקול
 צרול ביום ההוא על פלשתים והמס
 ונצטו לפני ישראל והוה שמואל
 מסיק עלתא ופלושתא איתקרו ויא
 לאתא קרבא בישראל ואכלו מבקל
 רב ביום ההוא של פלושתא וישעמו
 וישו שנים ואיתכני קדם י ושר ויצאו
 אנשי ישראל מן המצפה וירדו את
 פלשתים ויכוסו ער מתחת לבית כר
 ונפקו אנשי ישראל מן מצפיה ודעו
 ות פלושתא ומחוננו ש מלרע לבית
 שרון ויקח שמואל אבן אחת וישכמו
 המצפה ובין השן ויקרא את שמה אבן
 העזר ויאמר ש הנה ערע יהוה ויכני
 שמואל אבנא חדא ושוי בין מצפיה ובין
 שונא וקרא ית שמה אבן פשרא ואמר
 ש הכא מערע י ויכמע הפלשתים

ויאמר שמואל

ויאמר שמואל

ויאמר שמואל

ויאמר שמואל

ויאמר שמואל

ויאמר שמואל

מצפה ה פתחון בק וסיב שמואל ויפתח לא יכניס את בני
 עמק לטובא ויבין ביקטו על גבל

ולא יכפו עוֹלָם לְבִיבֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיָה
 יְדֵי יְהוָה כְּפִלְשְׁתִּים כֹּל יְמֵי שְׂמוֹנָה
 וַאֲתֵבְרוּ פְלִישְׁתִּים וְלֹא אֻקְרְפוּ עַד לְמִסְעָד
 מִתְחִיל אֶרֶץ אִשְׂרָאֵל וְהָיוּ מִתְאַרְצוּ
 כְּפִלִּישְׁתִּים כֹּל יְמֵי שְׂמוֹנָה וְהָיוּ
 הָעַרְוִים אֲשֶׁר לְקַחוּ פְלִשְׁתִּים מֵאֵת
 יִשְׂרָאֵל לִישְׂרָאֵל מִעֶקְרוֹן וְעַד גֶּת רִאֵת
 צִבְלוֹ הַצִּיל יִשְׂרָאֵל מִיַּד פְּלִשְׁתִּים וְהָיוּ
 שְׁלוֹם בֵּין יִשְׂרָאֵל וּבֵין הָאֲמֹרִיתִים
 קִירוֹ אֲדָמְסוּ פְלִישְׁתִּים כִּי יִשְׂרָאֵל
 לִישְׂרָאֵל מִעֶקְרוֹן וְעַד גֶּת רִאֵת תְּחֹכֶה הוּא
 שִׁירֵי וְיִשְׂרָאֵל מִיַּד פְּלִישְׁתִּים וְהָיוּ שְׁלוֹם
 בֵּין יִשְׂרָאֵל וּבֵין אִימֹרֵתָא וְהָיוּ שְׂמוֹנָה
 אֵת יִשְׂרָאֵל כֹּל יְמֵי חַיָּיו וְהָיוּ שְׂמוֹנָה
 יִשְׂרָאֵל כֹּל יְמֵי חַיָּיו וְהָיוּ שְׂמוֹנָה
 בְּשֵׁנָה וּכְבֹד בְּיָמָיו וְהָיוּ שְׂמוֹנָה
 וְשָׁפֵט אֵת יִשְׂרָאֵל כָּל הַמְּקִמֹת הָאֵלֶּה
 וְאֵל מִצְרַיִם שְׂמוֹנָה וּמִסְתֹתֶיךָ לְבִית
 וְלִעֲלָא לְמִצְרַיִם וְדָאִן יִתֵּן יִשְׂרָאֵל
 יֵת כִּי אֲתֵרִיָּא דְאֵלִיָּו וְתִשְׁכַּח חֲרָבָהּ
 מִיְּשַׁכְּ בֵּיתָא וְשֵׁם שְׁפֵט אֵת יִשְׂרָאֵל וְכִי
 שֵׁם מְרַבָּח לִיהוּדָה וְכִי תִּבְרַח לְרִמְתָּא
 אֲרִי מִבֵּן בֵּיתָהּ וְתִבְרַח דּוֹן יִתֵּן יִשְׂרָאֵל וְכִי
 תָּמָר מְרַבָּחָא קְדָם יְיָ
 וַיְהִי כִּאֲשֶׁר דָּקָן שְׂמוֹנָה וְיָשֶׁם אֶת־בְּנָיו
 שְׂפָטִים לְיִשְׂרָאֵל וְהָיוּ בְּדִ מִבְּ שְׂמוֹנָה
 וְכִי יֵת בְּטֵהוּ דְּמִצְרַיִם עַל יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ
 שֵׁם כָּעַן הַכְּבוֹר וְיֵאֱלֹהִים מִשְׂמֹנָה אֲמֵת
 שְׂפָטִים בְּבֵית שְׂמוֹנָה וְהָיוּ שְׂמוֹנָה כִּי
 בִּסְמָא יֵאֱלֹהִים וְשֵׁם תִּיבָרַח אֲבִיהַּ דְּמִצְרַיִם
 בְּכָאָר שְׂמוֹנָה וְלֹא הָלְכוּ בְּבִרְיוֹ וְכִי
 וְיָשֶׁם אֶת־בְּנָיו

אחרו הכצע ויקחו קחה ויטו משפטו ויא
 הליט בטה באר חתיה ואתמטאו בתי
 מצוח דשקר וקבילו שוחדא ויעלו דינא
 וינקבו כל זקני ישראל ויבאו אל שמואל
 הרבייה ואתבצשו כל בני ישראל ואת
 לת שפוח לרמיתא ויאמרו אליו הנה
 אתה זקנתה ובניך לא הלקו בדרביך שנה
 שינה לע מלך לשפטנו ככל העים ואמר
 ליה הא אתביבתא תקן לא הליכו באותוק
 וטעו טע לטא מלבא למיד נטא ככל עממא
 וידע הדבר בענו שמואל אשד אמרו
 תנה לנו מלך לשפטנו ויתפלל שמואל
 אל יהוה ובאויש פיתגרא בענו שמואל
 כד אמרו בני תנא מלבא למיד נטא ויעלו
 שמואל קדכו ויאמר יהוה
 אל שמואל שמיע בקול העם לכל אשר
 ואמר אליך כי לא אתך ניאסו מי אתי
 ניאסו ממלך עליהם ואמר יי לשמואל
 קביל למימך עמא לכל דיימך חלק ארי
 לא יתד רחיקו ארי בפולחני קצי מלכתי
 מלבא עליהו ככל המעשים אשר עשו
 מיום השלת אתם ממעריו ועד הנה הנה
 וישכבו ועבדו אלהים אחרים כזהמרד
 עשויים צלך ככל עבד יאדעבדו מיוםא
 האסיקית ותהון ממערובם עד יומא הדני
 ושכחו פולחני ופלאו לסעות עממיא
 אינו עבדיו אתך ועתה שמיע בקולעא
 כי הער תניד בהם והגיתיה להם משפט
 המלך אשר ימלך עליהם ובעו קביל
 למימך דהון פים ארי אסחדא פסחוד פסח
 ותחלו להו נימוסא דמלבא דמלך עליהו

ועב החסדון י ייטם כן רמתי ככל המעשים כי לא יקבעו בדין
 יתן אסור עשו את היעי וכל דמינה דבולת בה פן י ועל כהן
 לכן יהים אשר טמט אונות ועופותם דוקם לא רמא

10m

ויאמר שמואל את כל היום
 ויהוה אל העם השאלים מאתו מילה ואמר
 שמואל ותכלית צמיא רוי לעל אר שאלו
 ליה מלכא ויאמר זה יהוה משפט המלך
 אשר זמלך עליכם את בניכם וקחו שם
 לבמדבתו ובפר שמו ורצו לפני מדבתו
 ואמר דיו ויהי נפוסא דמלכא דבילד עליכון
 ותסבכו ידבר ויממלה ברתיכיה ובער
 ובפר שמו ורדופון קדם רתיכיה ולשום
 לו שרי אלקים ושרי חמשים ולחר ש
 חרשו ולקצו קצירו ולעשות כלום לחמקו
 וכלי רכבו ולמנאה ליה רבני אלקו רבני
 חמסין איכריא למנר צריה ולמחסי
 חציה אומי אמני קרביה ומאני א
 רתיכיה ואת בעתיכם יקח לרקחות ולט
 ולטבחות ולאופות וית בעתכו ידבר
 לשמשו ולטבחן ולאופו ואת שדותיכם
 ואת כרמיכם וזיתיכם הטובים יקחו עתו
 לעבדיו וית חקלכון וית כרמיכון וזיתכון
 טביא יסב ויתן לעטרהו וירעיקם ורמיכם
 יעשר ונתן לסריכיו ולעבדיו וזרעיו
 וכרמיכון יסב חרמון עשרה ויתן לרבקהו
 ולעבדוהו ואת עבד יכם ואת שפחותיכם
 ואת סחריכם הטובים ואת חמריכם יקח
 ועשה יכלאסטו ויתעבד יכון וית
 אמהתכון וית עלי מיכון שפריא דבר
 לכהו עבדיו עובד תיה צאנכם ועשר
 ואתם תהיו לו לעבדים עבדו ויכחוד
 מן עשרא ואתון תהו ליה לעבדיו ווע
 חעקתם ביום ההוא מלפני מלככם אשר
 בחרתם לכם ולא יענה יהוה אתכם

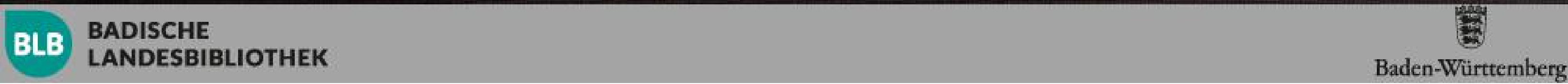
ביום ההוא ותצחון בער נא ההוא מן
 מלככו דאיתר עיתו לכו ולא זקל
 עלות כוז ביוכא ההוא ויכאע העב
 לשמע בקול שמואל ויאמר לאק אם
 מלך יהוה עלינו וסריבו עמי לקבל
 למיכר שמואל ואמר לא אלהין מלכ
 יהי עלנא והיטוב אנחנו ככל היום
 וטפטע מלכנו וינא לפנו ובלחמא
 מלחמתנו ונהו אה אנחנא ככל עממיא
 ותפרע לנו מלכנא ופוק ברי שמואל
 ות קרבנא וישמע שמואל את כל דברי
 העם וידברם באזני יהוה ושמע שמואל
 את כל פיתגמי עמי וסריוצו קדם יהוה
 ויאמר יהוה אל שמואל
 שמע בקולך והמלכת להם מלך ויאמר
 שמואל אל אנשי ישראל לכו איש לעת
 ואמר ין לשמואל קבל למיכרהו ותבין
 לחון מלכא ואמר שמואל לא יצפני ושר
 אוילו צר לקרתי
 והיו איש מבן זמין וטוב קיש בו אנא
 בו צדוד בן בכרת בן אמח בן איש ומים
 צבור חיל והוה צבר אחד משיכטא ומת
 כצמון ושמיה קישבר אבואל בר צדוד
 בר בכרת בר אמה בר צבא משיכטא
 ובית בצמון צבר חילא ולו הוה בוושט
 שאול צדוד וטוב ואין איש מבני ישראל
 טוב מצמו משיכטו ומעלה צבא מכל
 העם ולוה הוה בר ושמיה שאול עליס
 ושפיר ולית צבא מצמו ושרא שפיר
 מיניה מצמיה ולעילא רס מכל עמא
 ותאכר נה האתונת לקיש אבו שאול

ס
ס

9
מבני
עבד
יהוה

ויאמר לו ב בעל דם ויהי בו בחרת בו מלך
בבנות קרו וירמיה וסע כינוב רבין וליכא מן העבד
בבנותיהם יסב כינובם

ויאמר לו ב בעל דם ויהי בו בחרת בו מלך
בבנות קרו וירמיה וסע כינוב רבין וליכא מן העבד
בבנותיהם יסב כינובם

הובח אחריכו יאכלו הקדאים ועתה עלו
 כי את היום תמצאון אתו כמי עליו
 לקחתאבות שוכחו יתקו שלא יסקאם
 אסחרותא למיכל ארי לא אכל עמא עד
 מיתהו ארי הוא פרים של מזונא כפרון
 אכלין ומיבא וכשו פקו ארי יתה כופא
 דין בשוכחו יתה ויעלה ער המד
 באים בתוך הער והם שמואל יעא
 לקראתם לעלות הבמה וסליקו לקראת
 אינח עליו בעקרתא והא שמואל עפיק
 לקדמותהו למיסק לבית אסחרותא

והיה גלה אתאזו שמואל מוסא אחד לעצ
 בא שמואל לאמר וכו' קדם יאיתאמר
 לשמואל ויבא חר קדם מיתו שמואל
 למיבד בעת מחר אטלה אליך אישכ
 מארץ בנימין ומשחיתו לטבר על עמי
 ישראל והושיע את עמי מיד מלכותם
 כי ראיתו את עמי כי באה צעקת אלי
 כעידנא הדין מחר אטלה לוחתך גברא
 מארע שיבט בכיז ותכ שיחובה לכהו
 מלבא על עמי ישראל ויפרוקת עמי מיד
 ותלשתאן ארי גלי קדמי דוחקא דעמי
 וארי עלת קבלתהו לקדמה ושמואל
 ראה את שמואל ויהיה ענה הנה האיש
 אשר אמרת אליך זה יעצר בעמי ושמואל
 חזא ית שמואל וכו' קדם לו איתאמר ליה
 תא גברא דאמרית לך הין ישרו כדיתא
 מד עמי ונכש שמואל את שמואל לבתוך
 השער ויאמר הצדקה לוי אי זה בית הרה
 וערע שמואל ית שמואל בעת ערע ואמר

חויכען לו אודיו בית חוריא ויש שמואל
 את שמואל ויאמר אנכי הרה של העני
 הבכה ואכלתם עמי היום ושלחתם בנך
 וכל אשר בלבבך אגיד לך ואתו שמואל
 את שמואל ואמר אנא חוריאפק לקדמה
 לבית אסחרותא ותכלון עמי יוכארו
 ואשלחיק בצפרא וכל דבלבך אחוה
 ולא תענת האכרת לך היום שלשת היום
 אל תעס את לבך להז כי נכמא ולמי
 כלחמדת ישראל הלא לך ולכל בית אקא
 ועל עיסק אתנא דאכדאלך ואתאיתא
 למיבעיהו ויבא דין דבן תלתא ומיין
 ולא תשוו ית ליבך להז ארי או שתמו
 למז כלחמדת ישראל הלא דילך חזק
 בית אכד וישן שמואל ויאמר הלווא
 בז ומיבא אבלי מקטע שבט ישראל
 ומשפחתו הצערה מכל משפחת שבט
 בנימין ולמה דברת אלי כדבר הזה ואתם
 שמואל ואמר הלא בר שיבט בנימין אנא
 מצעורו שבט ישראל חוריא ויבא
 חלשא מכל ורעית שיבט בנימין ולמא
 מלילתא עימי כפיתנא דדין
 ויקח שמואל את שמואל ואת נער
 ויבאם לשבתה ויתן להם מקום בראש
 הקרוואים והמיה בשלשם איש ודבר
 שמואל וית שמואל וית שמואל ויאמר
 לאסחרותא והב להז את א בריש
 זמיתא ואינח בת לתין גברא ויאמר
 שמואל לטבח תטה את המנה אשר
 עמתי לך אשר אמרת אלי שיש אתם
 עמד ואמר שמואל לטבחא הב ית

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

מעתה ריקבית לך דאמריית לך שני יתה
 עמה ודום הטבה אתה שוק ודעליה חסם
 לפי שאל ויאמר הנה הנשאר שום לפניך
 אכול כי למועד שומר לך לאמר העם
 קראתי ויאכל שאל עם שמואל לבית
 ההוא וארים טובחא ותשקא וירכזה
 ושני קדם שאל ואמר הודא אשתא
 שני קדמך אכול ארני לזימנא נטור לך
 למימר עמא ומינות לפידותא ויאכל
 שאל עם שמואל ביומא ההוא וירדה
 מהבכה העיר וירך עם שאל שהג
 ונחת מבית אכחיתא לקרתא ומליה
 עם שאל על איצרא וישכמו ויהי בעלות
 השחר ויקרא שמואל אל שאל הג
 לאמר קומה ואשלוך ויקם שאל ויצא
 שניהם הוא ושמואל החניפה ואקדמו
 וזה כמיסק צפרא וקרא שמואל לשאל
 לאיצרא למימר קום ואשלוך וקם
 שאל ונפקו תריהון הוא ושמואל
 לברא הכיה וירדים בקצה העיר ושמואל
 אמר אל שאל אמר לגער ויעבר לפני
 ויעבר ואתה עמד במם ואשמישך את
 דבר אלהים אינון פתיון בדימיה קרתא
 ושמואל אמר לשאל אמר לעלוכא
 ויעבר קדמנא ועבר ואת קום הכא
 ביומא דין ואשמישך ית פיתגמא ריה
 ויקח שמואל את פה השמן
 ויצק של ראשו וישקהו ויאמר הלא כן
 משחק זוח על פולתי לנצד וכסוב
 שמואל יתמנא דמישחק וארץ על
 וישיה וישקהו ויאמר הלא ארמישחק

וי של אחכמיה למהוי מלכא בלכתך
 היום מעבדי וימי צאת שני אנשים עם
 הכורת רחל בצבול בעמין בעלעם ואמר
 אליה בני צאו האתונות אשר הלכת
 לבקש והנה נטש אביך את דברי
 האתונות ודאג לכם לאמר מה אעשה
 לכן במהכך ויפא דין מלותי ותשכח
 תרין צביון עבד כבוד מא דרחל בתחום
 בצבול בעלעם וימרו לך אושתבחה
 אתנא דאזלת למיתבע נהא שבק אבד
 ות עסק אתנא ויציף לבח למימר מא
 אעבד לכו וחלפת משום והלאה ואת
 עראלון תבור ומצאך שום שלשך
 אנשים עלים אל האלהים ביתאל אחד
 נשא שלשה גרים ואחד נשא שלשת
 כפרות לחם ואחר נשא צבלין ותהך
 מתמן והלא ותיתי עד מישר תבור
 וישכחונך תבין תלתא צביון דפלגיון לב
 למיסך קדם וי ביתאל חד נטיל תלתא
 גרין וחד נטיל תלתא פתין דלחם נחד
 נטיל גרבא דחמר וטאלו לך לשלום
 ונתט לך שתי לחם ולקחת מידם ויש
 ויטאלון לך לשלם ויתעולך פתיון צרין
 דלחם ותקבל מידהון אחר כן תטרא
 גבעת האלהים אשר פום נציבי פלשתים
 ויהי כמאד שם העיר ותגעת הכל
 נביאים וירדים מהבכה ולפניהם צב ותח
 וחליל ובטר וחמיה מיתנבאים בתר כן
 תהך לצבעתא דבה ארונא דיי דתמין
 אויסטורטיץ פלושתא ויהי במיעולך לב
 לתמן לקרתא ותערע מישת ספר יא נחתו

אזכרה

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

ויהי כמאד שם העיר ותגעת הכל
 נביאים וירדים מהבכה ולפניהם צב ותח
 וחליל ובטר וחמיה מיתנבאים בתר כן
 תהך לצבעתא דבה ארונא דיי דתמין
 אויסטורטיץ פלושתא ויהי במיעולך לב
 לתמן לקרתא ותערע מישת ספר יא נחתו

מבית אסחרותא וקדמיהון נכילין ותפין
 וצלילין ומערין ואימן משכחין וצלה
 עליה רוח יהוה והתנבית עמיס ונתמבת
 לאיש אחר ותשרי עליו רוח צבואה מז
 קדם יי ותשכח עימחון ותשתני לגבר
 אחרון יהיה כי תבאוסה האמת האלה לך
 עשה לך במשרת המיטא יחד כי אלהים
 עמך ויהי ארי יתנו אתיא האילין לך
 אתקין לך מיני מלכותא ארי מימראת
 בסערה וירדת לפני הגלגל והסה אנבי
 וירד אליך להעלות עלות לוסח וכדו
 שלמים שבעת ימים תחולש כמי אלק
 והודעת לך את אשר תעשה ותחיות
 קדמיו לצילגיא והא אמא חיות לוהתך
 לאמקא עליון לנכסא נוכסת קודשין ע
 שבעא ומיין תרירך עד מיתא לוהתך
 ואוחו לך ית התעמך יהיה בחפדט
 שוכמו ללכת מיטב שכיאל ויהס לו
 אלהים לב אחר ויטאו כל האמת האלה
 ביום ההוא והיה כד איתפגי למייל מלות
 שמואל ושני ליה יי לויטא אוהר נמא וי
 ואתאח כל אתיא האילין ביזמא ההוא
 ובאו שם הגבעתה חוסה
 הכל נביאים לקראתו ותעלה עליו רוח
 אלהים ויתנבא בתוכם ואתו לתמן לג
 לגבעתא והאכיעת ספריא לקדמותיה
 ושדת עלוהי רוח צבואה מז קדם יי
 ושבח בימחון ויהי כל יודע מאתכל
 שלשם ויראו והנה עם נביאים נכס
 ויאמר והעם איש אל רשו מה זה היה
 לכן קוש הגב שואל בנביאים והנה כל

1
 וידע לה מאיתמיה וכדקדמיהו וחונג
 והא עב ספריא משכח נאמר עבאונ
 לחבריה מה דין רהוה לפר קיש האת
 שואל בספריא ויפן איש משכח ויפני
 וימי אביהם על כו היהם למיטל חגשא
 נכסאים ואתיב גברא נכסין ואמר וי
 רסחון על כו הות לכסלא האת שואל
 בספריא ויכל מהתנבית ויטא חכמה
 ופקק בלשכחא ועל לכית אסחרותא
 ויאמר דוד שואל אלו
 ואל נערין און הלכתם ויאמר לבקש
 את האתנת ונראה כי און ונכא אל
 שמואל ואמר אחבוהי ושאול לך
 ולשלוכיה לאן אזלתון ואמרו למיטע
 ית אתנאי וחזינא ארי לא אשכחון
 ואתינא לות שמואל ויאמר דוד שאול
 הצדה נא לי מה אמר לכם שמואל
 ואמר אחבוהי דשאול חייכעו לימה
 אמר לכן שמואל ויאמר שאול אל
 חדרו הגב הצד לע כי נמיצא האתנת
 ואת דבר המלכה לא הצד לו אשר
 אמר שמואל ואמר שאול לאתנא
 חנואח חוי לנא ארי אויטתבחא אתנא
 ועל עיבק מלכותא לא חוי ליה דאמר
 שמואל ויעעק שמואל
 את העם אל יהוה המעפפת ונכש ע
 שמואל מתעמא לקדם לוי למיעפא
 ויאמר אל בני ישראל כה אמר יהוה
 אלהי ישראל אמר העליתי את ישראל
 מימצים ואני מל אתכם מיד מצרים
 ומיד כל המלכות הלוחצים אתכם

מבית אסחרותא
 וצלילין ומערין
 ואימן משכחין
 וצלה עליה
 רוח יהוה
 והתנבית
 עמיס ונתמבת
 לאיש אחר
 ותשרי עליו
 רוח צבואה
 מז קדם יי
 ותשכח עימחון
 ותשתני לגבר
 אחרון יהיה
 כי תבאוסה
 האמת האלה
 לך עשה לך
 במשרת המיטא
 יחד כי אלהים
 עמך ויהי ארי
 יתנו אתיא
 האילין לך אתקין
 לך מיני מלכותא
 ארי מימראת
 בסערה וירדת
 לפני הגלגל
 והסה אנבי
 וירד אליך
 להעלות עלות
 לוסח וכדו שלמים
 שבעת ימים
 תחולש כמי אלק
 והודעת לך את
 אשר תעשה ותחיות
 קדמיו לצילגיא
 והא אמא חיות
 לוהתך לאמקא עליון
 לנכסא נוכסת
 קודשין ע שבעא ומיין
 תרירך עד מיתא
 לוהתך ואוחו לך
 ית התעמך יהיה
 בחפדט שוכמו ללכת
 מיטב שכיאל ויהס
 לו אלהים לב אחר
 ויטאו כל האמת
 האלה ביום ההוא
 והיה כד איתפגי
 למייל מלות שמואל
 ושני ליה יי לויטא
 אוהר נמא וי ואתאח
 כל אתיא האילין
 ביזמא ההוא ובאו
 שם הגבעתה חוסה
 הכל נביאים לקראתו
 ותעלה עליו רוח
 אלהים ויתנבא בתוכם
 ואתו לתמן לג לגבעתא
 והאכיעת ספריא לקדמותיה
 ושדת עלוהי רוח צבואה
 מז קדם יי ושבח בימחון
 ויהי כל יודע מאתכל
 שלשם ויראו והנה עם
 נביאים נכס ויאמר והעם
 איש אל רשו מה זה היה
 לכן קוש הגב שואל בנביאים
 והנה כל

65R

ואמר לבני ישראל כדן אמר יי אלהים
 וישאל עמו ביהוה הכא עוד חלם אש
 ויאמר יהוה חסד הוא נחמא אל הכלים
 וישאל עוד ממזמור ד' האת עוד
 הכא עוד ואמר יי הוא הוא טמיר בנ
 בצמח חרור וקחון משכ ומצב
 סמך חסד וחסד מכל העם משכמו
 ומעלה חסד חסדו מתבין האת
 עמו עמו ורמז כל עמו כמזמור ד'
 חרור ויאמר שמואל אל כל העם
 חר איתם אשר בחר בו יהוה כי
 חר איתם אשר בחר בו יהוה כי

ויהי
 ויהי
 ויהי
 ויהי
 ויהי

כמזמור בכל העם ויהי כל העם ויאמר
 ויהי המלך ואמר שמואל לכל עמא הוא
 חרור ויאמר שמואל ליהוה ליהוה
 בכל עמא ויהי כל עמא ואמר ויהי
 מלכא ויהי שמואל
 אל העם את משפט המלכה ויהי כמזמור
 ויהי שמואל ויהי שמואל שמואל את כל העם
 איש לביתו ויהי שמואל עכ עמא ויהי
 ממוסא דמלכותא ויהי כמזמור ויהי עמא
 קדם יי ושלה שמואל ותכל עמא צב
 לביתה ויהי שמואל הך לביתו ויהי
 ויהי עמו החל אשר נצע אלהים בלבם
 ויהי שמואל אזל לביתה לגבשת ואזלו
 עמיה קצת מן עמא צב ויהי רחלי חטא
 דאיתנהב החלא מן קדם יי כל כחון ויהי
 בלועל אמרו מה יש עשה ויהי ויהי חל
 הביאו לו מצחה ויהי כמזמור ויהי
 ויהי עמא אמרו כמא ויהי קצת מן עמא
 ולא אתו לביטאל בשלמיה ויהי כשתק
 ויהי חש העמא ויהי ע
 ויהי צלע ויהי אמרו כל אנשי יבש אלמט
 ברית ברית ויהי ויהי ויהי עמא מלכא
 דבני עמון ויהי שרא של יבש אלמט ויהי
 אנשי יבש אלמט גר לנא קום ויהי חסד
 ויהי חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד
 ברית בקר לבס כל עין צבין ושמת
 חרפה על כל ישראל ואמר להון חש
 מלכא דבני עמון אסת עסדון כהר
 אמר לבן קום כמזמור לבן כל עין
 חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד
 ויהי חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד

ויהי חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד
 ויהי חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד

חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד

ימים ונשלחה מלאכים בכל ישראל ואם
 איז מושע אותנו וימצאנו אלקי ואמרו
 ליה סמי זכר אורח למא שבעא יומין א
 ונשלח איזעין בכל תחום ארעא דישת
 ואם לית פריק יתנא ומפיק לתת ויבאו
 המלאכים גבעת שאול ויהסרו הדברים
 באזני העם וישאון כל העם את קולם ויבטו
 ואת איזעין אל גבעתא דשאול
 ומלילו פיתגמין א קדם עמא וארומוכל
 עמא ית קלהו ויבכו והשק שאול בא אחרי
 הבקר מן השדה ויאמר שאול מה לעם
 מי יבכו ויסקפו לראת דבר אנשי זכר
 והא שאול אתא מת טרוא מן הקלא
 ואמר שאול מה לעמא ארו בכו ואיפועיא
 ליה ותפתגמי אנשי זכר ותכלהו
 אלהים על שאול בשמש את הדברים
 האלה ויחר אפיו ושרת רוח גבורא
 מן קדם על שאול כד שמש ית
 פיתגמין האילן ותקית רוגזיה לחרא
 ויקח צבד וינתחור וישלח בכל צבד
 ישראל ביד המלאכים למי אשר
 אנשי זכר אחרי שאול ואחרי שמואל
 מה יעשה לבקרו ויפל פחד יהוה על
 העם ויצאו באיש אחד וימנו פרוץ
 תורא והדמיה ושלח בכל תחום ישראל
 ביד איזעין למימר דליתגוהו פריק
 פת שאול ופת שמואל כדון ותעמד
 לתוריה ונפל זיועא מן קדם ויעל עמא
 ונפקו כצבא אחד ויפקדו בצוק ויהו
 בני ישראל שלש מאות אלה ואיש
 יהודה שלשים אלה ומנצח בצוק יהו

ויבטו ואת איזעין אל גבעתא דשאול
 ומלילו פיתגמין א קדם עמא וארומוכל
 עמא ית קלהו ויבכו והשק שאול בא אחרי
 הבקר מן השדה ויאמר שאול מה לעם
 מי יבכו ויסקפו לראת דבר אנשי זכר
 והא שאול אתא מת טרוא מן הקלא
 ואמר שאול מה לעמא ארו בכו ואיפועיא
 ליה ותפתגמי אנשי זכר ותכלהו
 אלהים על שאול בשמש את הדברים
 האלה ויחר אפיו ושרת רוח גבורא
 מן קדם על שאול כד שמש ית
 פיתגמין האילן ותקית רוגזיה לחרא
 ויקח צבד וינתחור וישלח בכל צבד
 ישראל ביד המלאכים למי אשר
 אנשי זכר אחרי שאול ואחרי שמואל
 מה יעשה לבקרו ויפל פחד יהוה על
 העם ויצאו באיש אחד וימנו פרוץ
 תורא והדמיה ושלח בכל תחום ישראל
 ביד איזעין למימר דליתגוהו פריק
 פת שאול ופת שמואל כדון ותעמד
 לתוריה ונפל זיועא מן קדם ויעל עמא
 ונפקו כצבא אחד ויפקדו בצוק ויהו
 בני ישראל שלש מאות אלה ואיש
 יהודה שלשים אלה ומנצח בצוק יהו

בני ישראל תלת מאה אלפין ואינש יהוה
 תלתין אלפין ויאמרו למלאכים הנאים
 מה תאמרו לנו ואיש זכר גלעז מחר
 תהיה לכם תשועה כחם השמש ויבאו
 ויגדו לאנשי זכר וישכחו ואמרו
 לאיזעין דאתו כדון תיכרוז לאינש
 זכר גלעז מחר יקרי לבון פודקא במיתת
 שוימ שא ואתו איזעין וחוואי לאינש
 זכר חד יארו ויאמרו אנשי זכר שמו
 בעא אליכם ועשיתם לנו ככל הטוב
 בעיניכם ואמרו אתו זכר מחר
 ניפוק לונתכון ותעבדוהו לנא כל דתון
 בעיניכון יהו מנחרת
 וישם שאול את העם שלשה ראשים
 ויבאו סוף המחצה באש כחות הבקר
 ויכו את עמון שר חוכ היום ויהי הנשארם
 ויפסו ולא נשארו כס שניכ לחר ויהו
 ביומא דבתרוהו זכר שאול ית עמא
 תלתין בישותו ועלו בגומטותא
 בכטרות צפרא ומחר יתבט עמון שר
 מיחם ויכא יהוה דאישתארל ואיתפון
 ולא אישתארן בהון תרוז דערקו סומו
 ויאמר העבאל שמואל מי האמר
 שאול ימלך עלינו תת האנשים
 ונמיתם ואמר עמא לשמואל כן דון
 דמכסר למימר לא כשר שאול למימר
 עלנא איתו צבדא ונקט ליוכון ויאמר
 שאול לא חמת איש ביומא הזה כי
 היום עשה יהוה תשועה בישראל
 ואמר שאול לא יתקטיל גמרא
 ביומא הדון ארו יומא דון עכר י

על שם אלהים ויבטו ואת איזעין אל גבעתא דשאול ומלילו פיתגמין א קדם עמא וארומוכל עמא ית קלהו ויבכו והשק שאול בא אחרי הבקר מן השדה ויאמר שאול מה לעם מי יבכו ויסקפו לראת דבר אנשי זכר והא שאול אתא מת טרוא מן הקלא ואמר שאול מה לעמא ארו בכו ואיפועיא ליה ותפתגמי אנשי זכר ותכלהו אלהים על שאול בשמש את הדברים האלה ויחר אפיו ושרת רוח גבורא מן קדם על שאול כד שמש ית פיתגמין האילן ותקית רוגזיה לחרא ויקח צבד וינתחור וישלח בכל צבד ישראל ביד המלאכים למי אשר אנשי זכר אחרי שאול ואחרי שמואל מה יעשה לבקרו ויפל פחד יהוה על העם ויצאו באיש אחד וימנו פרוץ תורא והדמיה ושלח בכל תחום ישראל ביד איזעין למימר דליתגוהו פריק פת שאול ופת שמואל כדון ותעמד לתוריה ונפל זיועא מן קדם ויעל עמא ונפקו כצבא אחד ויפקדו בצוק ויהו בני ישראל שלש מאות אלה ואיש יהודה שלשים אלה ומנצח בצוק יהו

66 R

ואתם לכן ואמר לא עשיתם ולא
 רעיתם ולא לקחת מיד איש כסא זרה
 ואמר לא עשיתם ולא אנפתם ולא
 קבלתם מיד איש מידעם ואמר
 אלהים יהוה בצב וער משיחו היום הזה
 כלא מצאתם ביד מאוכה ואמר ש
 ואמר להון כהן מידא דא בכון וכהן
 משיחה וזכרון דלא אשכחתון ביד
 מידעם ואמר כהן
 ואמר שמואל אל העם יהוה אשר
 עשה את משה ואת אהרן ואשר העלה
 את אבתכם מארץ מצרים ואמר ש
 שמואל לשמא יי רעב צבורו על דמשה
 ואהרן ודאמיק ותאבהתכון מארע
 דמצרים ועתה הויתם צבור ואשפסדה אתכם
 לפני יהוה את כל עד קרת יהוה אשר
 עשה אתכם ואת אבתכם וכעז איתעמון
 ואיתוכח עימכון קדם יי תכל זכוותי
 דיי רעב עימכון ועם אבהתכון מאשר
 בא יעקב מצרים ויזעה אבתכם אל
 יהוה וישלח יהוה את משה ואת אהרן
 ויצאו את אבתכם ממצרים וישבם
 במקום הזה כד על יעקב למצרים
 חשקו אבהתכון קד יי ושלח יי את משה
 ואת אהרן ואפיקו יתאבהתכון ממצרים
 ואת בניון באתרא הדין וישסחו את
 יהוה אלהיהם וימכרו אתם ביד סוחר
 שר צבא חצור וביר פלשתים וביר
 מלך מואב וילחמו בכם ואיתגשו אית
 יתפלחצו דיי לזחון ומכר יתחזבד
 סוחר רב חיל אדחצור וביר פלשתים

ואמר שמואל
 אל העם יהוה
 אשר עשה את
 משה ואת אהרן
 ואשר העלה את
 אבתכם מארץ
 מצרים ואמר ש
 שמואל לשמא יי
 רעב צבורו על
 דמשה ואהרן
 ודאמיק ותאבהתכון
 מארע דמצרים
 ועתה הויתם צבור
 ואשפסדה אתכם
 לפני יהוה את כל
 עד קרת יהוה אשר
 עשה אתכם ואת
 אבתכם וכעז איתעמון
 ואיתוכח עימכון
 קדם יי תכל זכוותי
 דיי רעב עימכון
 ועם אבהתכון
 מאשר בא יעקב
 מצרים ויזעה
 אבתכם אל יהוה
 וישלח יהוה את
 משה ואת אהרן
 ויצאו את אבתכם
 ממצרים וישבם
 במקום הזה כד
 על יעקב למצרים
 חשקו אבהתכון
 קד יי ושלח יי את
 משה ואת אהרן
 ואפיקו יתאבהתכון
 ממצרים ואת בניון
 באתרא הדין וישסחו
 את יהוה אלהיהם
 וימכרו אתם ביד
 סוחר שר צבא חצור
 וביר פלשתים וביר
 מלך מואב וילחמו
 בכם ואיתגשו אית
 יתפלחצו דיי לזחון
 ומכר יתחזבד סוחר
 רב חיל אדחצור
 וביר פלשתים

מירקנא ישראל
 ואמר שמואל אל העם לכו ונלכה העל
 ונחדש שם המלוכה ואמר שמואל לעמא
 איתו ונחיל לגלגל ונחדית ממז מלכותא
 וילכו כל העם הגלגל וימלכו שם ארת
 שארל לפע יהוה בגלגל ויזבחו שם זבחים
 שלמים לפני יהוה וישמח שם שארל
 וכל אנשי ישראל עד מאד ויחלו כל
 עמא לגלגל ואמליתו תמן ות שארל
 קדם ויבגל עלא תכוסו תמן גיבת קודשין
 קדם ויחדי תמן שארל וכל אתשו ושר
 שר לחדא
 ואמר שמואל
 אל כל ישראל הנה שמעתו בקולכם
 אשר אמרתם לי ואמלית עליכם מלך
 ואמר שמואל לכל ישראל האקבילות
 למימרכון לכל דאמרתון לי ואמלית
 עליכון מלכא ועתה הנה המלך מיחלית
 לפניכם ואני וקסני ושבתו וכעז הנם
 אתכם ואני התחליתו לפניכם מצעורי
 ש היום הזה ובשן הא מלכא מדבר
 ברושכון ואנא קשית וקבית ובשן הא
 אינן עימון ואנא הליכות קדמיכון
 מצעורי ש יומא הדין הנני ענביטר
 יהוה ונע משיחו את שורמי לקחתי
 וחבור מי לקחתי ואת מי עשית את
 מירצתי ומיד מי לקחתי כפר ואעלוס
 עמי בו ואשוב לכם הא ש דאנא קיים
 אסהירו בי קדם יי וקדם משיחיה תרא
 דמן דברית וחפרא דמן שחרית ותמן
 עשקית ותמן אנמת ומיד מן קבילות
 מוכן דשקר וכבשית מיצה עיני בדינא

והוא יידיש רב דק ויולי עשקת דין ויחזקתו סוחר אלה דאנא

וביד מלכא דמיא בנאגחו קדמא ביהוון
 ויזעקו אל יהוה אמר חטאע מי שבט
 את יהוה ונעקך את הכעלים ואת העשמות
 ושנה הצילנו מיד אויבי ע ונעטרך וזעקו
 קדם יי ויאבדו חכמא ארי שבקבא ית
 פולחנא דיי ופולחנא לבעליא ולעשתרותא
 ובעו שיזבנא מיד בעלי דבכנא ונפלה
 קדמך וישלח יהוה את יד בעל ואת סוז
 ואת יפתח ואת שמואל ויצל אתכם מיד
 איביכם מפניכם ותשבו בטח ושלח יי
 את גרעון ויתכדו ויתפתח ויתשמוע
 ושיזב יתכדו מיד בעלי דבכסוז ממחור
 סחור ויתכסעו לרוחצו ותראוב מוש
 מלך בעו עמון בא עליכם ותאבדו לו
 לא ממלך ימלך עליט ויהוה אלהיכם
 ויהוה אלהיכם מילככם וחזיתו ארי פוט
 מלכא דבכ עבד אתא עליכון ואמחתו
 אל לא אלהי מלכא ימלך עליכון ויי
 א זכרון מלככון וענה הנה המלך אשר
 בחתם אשר עזאלתם והנה נתן יהוה
 עליכם מלך וכעו חא מלכא דאיתר עמון
 דש איתתו והא ממי ל עליכון מלכא
 אם תראו את יהוה ועבדתם אתו ושמעתם
 בקולו ולא תמרו את פי יהוה והיתכבם
 אתכונם המלך אשר מלך עליכם אחר
 יהוה אלהיכם אם תחליח מזקדכם יי
 ותפולחו קדמוהו ותקבלו למימדרה
 ולא תמרכו על מימרא דיי ותענהו אף
 איתו ואת מלכא וימלך עליוסן כתר
 פולחנא דיי אהכון ואב לא תשמעו בקול
 יהוה ופדיתם את פי יהוה וחייתה יד יהוה

ויק

א-ב

א ל
א ל
א ל

ככם ובאבת ככם ואם לא תקבלו למימרא
 דיי ותסרכו על מימרא דיי ותהי מחתא
 דיי בכון כמא יהוה באסתכות וגם ענה
 התיעבו וראו את הדבר הגדול הזה אשר
 יהוה עשה לעיניכם את בעו איתענתו
 וחזו תפיתגמא רבא הדיו דיי שמר לע
 לעיניכון הלא קציר חטים חוס אקרא
 אל יהוה ויתן קלת ומטר ודעו וראו כי
 רעתכם רבה אשר עשיתם בעיני יהוה
 לשואל לכם מלך הלא חסד חוטקו חסא
 אויבלי קדם יי ויתן קליו ומטר דעו חזו
 ארי ביטותכון כנאיה דעבדתון קדם
 למישאל לבון מלכא
 ויקרא שמואל אל יהוה ויתן יהוה קלת
 ומטר ביום ההוא וירא כל העם מאד
 את יהוה ואת שמואל וצלו שמואל
 קדמו ויהבי קליו ומטר בוומא ההוא
 דחיל כל עמא לחרא ית יי ות שמואל
 ויאמרו כל העם אל שמואל התיעבו
 עבדו אל יהוה אלהיך ואל עמא כ
 ובפט על כל חטאתי רשה לשאל לע
 מלי ויאמרו כל עמא לשמואל צלו בעו
 על עבדך קדם יי איד ולא צמית ארי
 אויבנא על כל חובנא בי שאל
 למישאל לנא מלכא
 ויאמר שמואל אל העם אל תראו אתם
 עשיתם את כל הרעה הזאת אך אל תמרו
 מאחרי יהוה ועבדתם את יהוה ככל
 לבכם ואמר שמואל לעמא לא תפולחו
 איתו צמיתו ית כל ביטותא הדא ברכ
 לא תיכסו מפתר פולחנא דיי ותפולחו

1 Sam 12, 21
17, 1

Deferius post
folium. xi. ab initio
libri. Supplet hic.
In libro Josue. Vide.

ויהי בעתם והיה כמיספחון חן קדם ישראל איש כ
מחזקת דכיתחון נק קדם איתחיהו עליהן א
אבנן וברבן ין שויה עי דאס לעקד ויהי אבנן ד
דחיות באבנן ברבא ותקעיל טע ישראל בחיבא
אז דמי כבן שבו יהווע קדם כחולא דחוקר
איתחיהו קדם טע ישראל ואחי לעני ישראל זמנא
בגבשן אייך וסיחיא בחשן אילן רזוס קמא
ואוריך שדושא וסיחיא קם עי דאיתחיע שוה רשא
וחבל דב שדון הלא דא דרעב על סיחיא דאוריחא
נקם שדושא קמלגת שויה ולא דחן לחיע כזס
שכס ולא קיה ולא קוז כיומא קמא קדמיק וכ
וכתריה דאיתקבלת קדם צלות איניס ארי א ב
כחוריה וקמא קרבה לישראל נישב ישראל יתח
ותב יהושע וכל ישראל עמיה למסדיה לאלה
ניבו חושט ורפס חושט חלביה האלן דחשמו
כחשמה כמקד וקב ליהושע וחיחורה ליהושע
לחיה איתחמו חושט חלביה עמורין כחשמה כ
כמקד נאחי יהושע ואחי יהושע קייכו ק
אבנן ר א למוח דחשמה נקם עלה עמורין לחשמה
ואתם אל חשמה נאמן לא תקומן דחוש מה
בעל דבכין נקמון יתחן לא חשמהן מו על לקחיה
איי חקדין א לדין כדדין ניהי כללת חנה
כד סיני חושט וכט ישראל לחיחיהון מחוה רבס
לחיה עי דסלחו מן סיחיא איתחמו נחון ועלו
לקרון סיין

היחזק ואלוהים יתנו חן וחסד
לכל עמו ישראל ואלוהים יתנו
חסד ורחמים לרבבות ישראל
ועל כל ישראל ועל כל ארץ ישראל
ועל כל שפת נהר ויהושפט
יהושפט ואלוהים יתנו חן וחסד
לכל עמו ישראל ואלוהים יתנו
חסד ורחמים לרבבות ישראל
ועל כל ישראל ועל כל ארץ ישראל
ועל כל שפת נהר ויהושפט יהושפט
ועל כל ישראל ועל כל ארץ ישראל
ועל כל שפת נהר ויהושפט יהושפט
ועל כל ישראל ועל כל ארץ ישראל
ועל כל שפת נהר ויהושפט יהושפט
ועל כל ישראל ועל כל ארץ ישראל
ועל כל שפת נהר ויהושפט יהושפט

על שרם של עמך ומה וסוף ולסוף לא תהיה
 ארץ יי דמותי גבי עבד ישעיה נקדיק ב לוינו ולבא
 על עמך אי לא שרמך תרדקדך ויקס סוף
 וקס סוף ולסוף וק ולבא לבשעה ובת בשן חמא שול
 ת עמך דאשתכחו שריה כשתחא ה גברא ושאל
 וסאל וזעק כריה ושאר דאשתכח ישון יתכן קבשעו
 ובת בשן ולבשעו שרי כוכוס ויבא וסוף
 חקבלה וקשית פלשתי תלת משירין ועדיף אדר
 חקבנה לארץ עברי לארץ דרוח וקראו אחד
 וקשיתא אדר חקבנה לארץ בית חוקן ומשירין חוק
 חקבנה לארץ תחמה דמקבנה לחילת קשית לחברא
 נחיש ואזק עבדי נין לא חקבנה כלתוס ארע
 דישרא אי ארז פלשתי דלגור יעדן יקראו ס
 קיפן או חוקן נידו ועמך כל שרף לארץ
 פלשתי לחקבנה גבי ית פריטיה וית קבית קדעה וית
 חלפה וית ששית והיתה וחות לקן שופינה
 לחדשה ביה שעות כלחאן ודול לעשפיה ולפית פער
 ולפית פערין דליה תלת שיקן ולפולביא ולפניא זקה
 ניהו כוסו נמו כחוף קדכא לא חקבנה חרבה
 וחוקינה ביד כלפחא דעם שאל נוסק ומשתכח
 לבחיל ולקטן כריה ופא וסוף איקטרטג פלשתי
 לעבא חקוס ניהו חוס ומה חמא נחור זעקן י
 סוף לעמך סוף וינה איחא פערפ לאקטרטג כ
 כלפתי חוקבנה דים ולפתי לא חוי ושאל זעב
 ושאל יתב כס"פ גבעה שיפילי דחון קבועין ושאר דעמיה

דענין שיהיה מלא גבול ואחיה קו ואחיה כר
אחיוס אחיה דאיהו כר פתח כר על כרן משמש
קדם בשל לבש אפודא ועוד לא ידעדי חול זמן
וכן המעשרות וכן יצא דבש זמן לזעיר על חס
אקטריג פלטיח טעם דכסא מועברא חרז ועוד
דכסא מועברא חובא עוסתה משר צעירא ושסחור
מחויכותא כסן הארז טעם חרזא אסתכסא חניפה
לכיל חרז וחרז ודירא לקבל גביתא ודיר
דועק חרז זמן לעלוא בשל זינה חרז ועוד
לאקטריג שלא חרז מאיס עבד א לא כסא ד
לית קדוהי מעמד למיפק סגיא או כועירי ודיר
לי ודיר לית של זינה עבד כל דכלכר חרז
החל עק כר עק דיר חרז יונת ודיר זמן
חרוז עבד לית גביתא ועוד לזמן חס כה חס כר
יחזן לנה חרזו ער דיר חרז לזמן עקם סתור
גסן לזמן חס כה חס כר יחזן סתור
וכסן דיר חרזו כדנא ודיר לית חרז יעל
ודיר חרז יחזן לאקטריג פלטיח חרז פלטיח
הא ידיר גביתא דן חרז דאקטריג חרז
ואירכו אישי חרז יחזן בית בשל זינה נאחז חרז
פלטיח חרז יחזן סתור ודיר זמן ודיר זמן
זינה סתור חרז יחזן כדנא חרז יעל זמן
וסלק זמן על דיר על רגלי נשיל זינה חרז
ונפל חרז זמן זמן זמן חרז חרז חרז
חרז

והתחלתו קדושתו ברוח יונק ושל ויעה כעשרין גבר
כבודו שלטת וחק שן יעריה כחלקו ותהי חרדה
והת יעיה כחשדיתו כחלקו וכל עמא איקטריטוגו ו
חוקבלח בע אף אטן ועבא ארעא והות לוינ חן קוס
ויראו סוכה כו. והו ספתיא לשאל בגמעתא דכית כנח
והא חזון ומשייטתא איצבר איל תבריה וקנ
ויאמר שאל וחור שאל לעור דשוח סערוכט וח
חאן שגא ורעא גמא וקא לת חנן וטקל זיעה
ויאמר שאל וחור שאל לחזיק קריב חזיק דהי
קנה ארעא דהי כוונא דהוה ועס כע שאל דהי קרי
וההער חזקל שאל עה כהנא ומועט דמושרית פלשתא
אילמחל וקנ וחור שאל לסנא קריב חזיק
וינק שאל. מאיכניט שאל וכל עמא דעמיה וחן עד
קריב ודא חור חרבא צבר כחבריה טעט רב לחור
והעבריה. ויהוה יחו לפלשתא חזיק חזיק חזיק
סלקו עמון סושריתא סחור סחור וחא אטן סכו לוינ
עם שאל דעם שאל חזיקו וכל חיש. וכל איש שאל
דא חור כעורא דכית ארעס שחש אי עיקו פלשתא
וארביקו אף חטן כתי יחו כדכחא ויעה
כוונא דסור ית שאל ועבר קריב חטו ש כיתאן
ואיס שאל. ואיעש יסרף אדחיק כוונא דהוה ואחי ש
שאל ית עמא לחזיק לע גברא דייכול לחזיק עד חושא
ע דא חזיק מבעל דכתי ולא טעם כל עמא לחזיק
וכל חזיק. וכל דיי ארעא על סושרית חזיק
דוכסא על אפי חלקו. יבא חעב. ואחא עמא לחזיק
(הא קרי דוכסא ולת חזיק ידית לסושרית ארי חזיק עמא
חזיקותא)

והנה לא שמע בה אורי אורי יתעלה ויחיה
ת ריש שטיהא דבידיה ועל יתת קצת דדוכשא
ואתת דיה לסוויה ועדא עגודי רשן איש ואת
גברא מעמא ואמר אימא אורי חבך ית שיה לומר
ליט גברא דייכול לחמא אורי דין ואיסתגלי עמו
ויאמר זנתן ואמר זנתן עבר חבא ית אבנא חוה
ארי קריא עיב ארי עפויית ופרי חכשא קרין אן בלי
אן ארי ברס אילי ויכול חבל אורי דין עמו חכשא
דכמותי דחכשא ארי לא חט לא סגאת חכשא סגל
ויכו קטע בזוח חוה סגל שתי מוסת ער
מסד תילין ואיסתגלי שיה לחור ויעט חיש
ואיתעט שיה על כחא ונסיכו פאן ותרין ונסי חין
ועבסו על ארעא ואכל עמו על דמא ויגדו לשאל
חויאו לשאלו לומר דא שיה חייבין דסג לויאל על
דמא ואמר שקריתן קדיכו לחת ימא דין אבא דסת
ויאמר שאלו ואמר שאלו איתגדו בשעה ותווחו
קריכולות גברתעדיה ובר אדריה ומסעק סג ותל
לא תחוסון דסג לויאל על דמא וקריכו כל עמו גבר
תעדיה כדיה כלליא וקריכו עקן ויק שאלו רכא
שאלו ודכחא דסג יתת שדי לחיבני מוכחא דסג
ויאמר שאלו ואמר שאלו נחמת כתי פלשת
כלליא ועקטול כחן ער נחמת עדיה ולא נשאר כחן
איש ואמר כל דתון בערך עביר ואמר חוה קריכו
חלבא ושאלו בחימדיה דין ושאלו ושאלו שאלו
בחימדיה דין האחות כתי פלשתו כתי פלשתו כתי

הנה לא שמע בה אורי אורי יתעלה ויחיה
והנה לא שמע בה אורי אורי יתעלה ויחיה

וקים. וקם אסד רשאל ווי אסד דאסר בר אבא
ותי. ואת קרבא תקיפא על פלטיא כל זחי שאול ותי
שאול כל גבי גבי וכל גבי עבד קרב וקט ליה לתי
תחי טוף. ואזי טוף לטאול תי טלה. לרבי
לחזקו חלכא על שדיה על שרף וקט גדל לחזקו טעור
כז חזר. טק חזר יי צבאות וכו' תי
שולק לטיף די כזן לה באורחא בחקיקתן מוציאי ליה
טק חזל תקוה ית דבית שולק ותעוד יתכל דילקן ולת
תחום עליהן ותקטול מעבד עד איתא דועלכ עד ית חזר
ועד איתא דעול ועד חזר. וטמוע. קטט טאל תעוד
וינשן סארי. סחיה חזקן לטן גבי רוב. ועטא לטן ד
אינע יתהדי רכא. ותיא טאלער קיתא דבית שולק
ועקס נאטיקה בנחל. ויאזר טאל. ואזר טאל לל
לשלוה אינע ויאזר ית טע שולקא דעוד אטינע
עדיה וית עכתיא טבו עס כל טי טוף בחקיקתן מוציאי
ויאזר ית שלמה טע שולקא. ויד. ותיא טאל
דבית שולק ותינע מועלס דעודא תע אס חזר
ויתפס. ויאזר ית אגולא דבית שולק כתי וית כל טוף
צור לבי טע חזר. ויאזר. וחס טאל ועוד על אג
ועל טד ענא וטרי וטריניא וטריניא ועל כל טע ויא
דכו לעזר ויתקן וכל וידעס דטיט חקסי יתה ותי ותי
ותה טעס נבואה וק אס. עס טוף לחזר. טחתי
קבית מוזרי ית חמליבת ית טאל לחזקו חלכא דתי
מטר שולח וית פטיני לז קיד ותקף לטוף וכל דס
א כל ליליא. ויטס. ויאזר טוף לקדמות טאל כתי
ויתחוס לטוף לחזר ית טאל לטעור ויא חתקלה

לה תקן אתר ללבוז ביה טקא וזקתה ועבר סתת לבלבוז
 ויבא: וקנה שמוץ לית שאול ואמר ליה שאול כיון דאת
 קדם: קיזית ית כעמוז דה: ויאמר: ואמר שמוץ וזיל ק
 קיזית חיה על עזי יתן בארני: וכל קיזית: וקנה שמוץ
 ויאמר: ואמר שמוץ ויעקוביה אידיאשטן דהם עזא על
 עזי עזא ויערי כול לרבוז קדם: פתך וית וזקתה וקנה
 ויאמר: ואמר שמוץ לטאול אוקה וזקתה ית
 דאידיאלהן קדם: עזי בליא ואמר ליה מליב
 ויאמר: ואמר שמוץ תלא ון שרעס זיקתה שט וזקתה
 כעני משך סיס זכות סטרא ובחון אבך דיה וקזקתה דהם
 לזיקתה כיון קדם בני שרץ כדיל ק רביך: למיזיו מליב
 עליהם: ויערך: ויערך: ויאמר: ואמר זקתה וקנה
 זקתה ית דכית שמוץ וקנה קדם כחון עז דקעני יתקן
 לזיה ולקנה לה קדילנה לזיקתה דה: וזקתה על כ
 כיום וקזקתה דהם קדם: ויאמר: ויאמר שמוץ ויאמר
 שמוץ לשמוץ בקבלת סגווייה דה: וזקתה סגווייה דה
 דעליו: וזיקתה ית אגזולת דכית עזקת וית שמוץ
 וקנה: וקנה עזא ון כיום ון ויערך קדם
 ויאמר: ויאמר קדם: פתך קבלתה: ויאמר: ואמר שמוץ
 ויאמר קדם: פתך וקנה קדילנה קדילנה סגווייה דה: ויאמר
 קדילנה לזיקתה וקנה קדילנה עס לזיקתה לזיל כיום: ו
 וקנה קדילנה: כי חזקתה: איה כחוב וקנה דעלן כקנה
 ק חזקתה כחוב וקנה עלקתה אוקתה וקנה: עזא ו
 וקנה כד עזקתה ק חזקתה אוקתה דכוד מוסף עלקתה
 כחזקתה דעזקתה כעמוז דה: ויערך חזקתה עלקתה

ואמר שמואל איבדן אישׁל נישׁמוע סאול ויק טלענע
ואמר יעלל ודין תסכ כידך ותמר לרבוך קדש י
איתך וקראתי ותאן לשי כשירדתי ואלו קרובך
ויעבד ותחשב קדו ית דאמר לך יעש ועבד
שמואל יתמליל ואלו לבית לחם וקרבטשו שב ק
קדוה לקדוהיה ואלו שלם עתקו ואמר ואמר
סעור לרבוך קדש י איתך איזרעט ותעלן עני ל
לעידוהו ונמן יתשי וית כעתי וקדו למן לבסוף
קדש י ותי וקדו במיתקן וחוץ ית אל לב ואלו
כיסתקן קדש י עובדקו נשיח יו ואמר
ואמר י לשמוע לא תסכבל כחזיה וקדו חמותה י
דחוקה ית לא קדו דמן כח חטא ית כחטא
חן כעטקן וקדש י גלן וחטא לבו וקדו
וקרא ית לאכירטב ואעכיה קדו שמוע ואמר ית
כין לא ישא קדש י ועבד י ואעכר ישי שיה ואר
אבדן לאישא קדש י ועבד י ואעכר ישי שמה
סעור קדו שמוע ואר שמוע לשי לא דעס קדש י כ
באלן ואמר ואתר שמוע לשי הא שלחו עלקין
ואר עוד אשאר וערא קדו רע בעני ואר שמוע נ
לשי שלם וא יתנה ית לא סחור ער ויתנה סכ
וישלם ושלם ויתנה והוא סחור עטרי יתן וספר
כדוה ואמר י קדו נשיח ית ארן סא י ית
ונסב שמוע ית קדוה דחשח ומשח יתה כח חזות
נשחח חח כדוה מן קדש י על רוד נחוח חח ו
ולעלה וקט שמוע ואלו לרמוח ודח ודח
בארן מן קדש י דעות עס סאול ערמוח ו

אנכי עתה לה רוח כשם מן קדם ייחודו ואמר
עבר שאול ליה הא כש רוח כשם מן קדם ויפנה ל
יחד נה ייחד כש רוחנו עבוד קדמון כשן גבר
דיעלעגטא ככערה ויהי כד אשר עלך רוח כשם
מן קדם ייגע כד יד וישב לקי יאמר
ואמר שאול לעבדו חזו כשן לי גברו חייט בלעג
והתענה לך נאם וישן ואמר חז
מעלה קח ואמר קח חייט מיה ליש חובת לוח
ידע לעבד ונבד חילת וגבר עבד קרב וסבלת
כענה וגבר טפיר סדייה ונחורא דה כסעיה
ויסלח " גשלה שאול חזקן לת שיש
ואמר שדר לי תרוד בקד דבעא יקח וקח
שי קשן חורא לחזו ונבד בחור וג' יאמר עני
חד ושדר כד חז סיה לת שאול ויבא
ואמר חז לת שקול ושמיט קדמוני גריחני לחז
נהיה לך שיל ויבן ייסלח גשלה שאול לת
לאמר יקח כשן חז קדמי יד חסכא יחזק סבני
(יה) יחז כד שריא רוח כשם מן קדם על ס
שאול גסיב חז יתכשר ויגען כידיו חזקתו לחז
ושב ליה ויקח לקח ויבא רוח כשם יאמר
בלשחש וכוונעלשחש יתנוסוד יתן לחז
קדכא ודחכנישו לסוכותלשחש כשם דחזיה
ושחז בין סוכות וכן שקח כשם חז
ושחז ודש ישר

57

ויאספו שוכה אשר להורה ויחננו בין
 שוכה ובין עזקה באמם דמים וכנשו
 פלושתא וזת משור מתהון לאסואקרא
 ואיתכנישו לשוכו דלשוכט יהודה ושך
 בין שוכו ובין עזקה באמם דמים ושואה
 ואיש ישראל נאספו ויחננו בעמק האדה
 ויערכו מלחמה לקראת פלשתים ושאל
 ואוצט ישראל איתכנישו ושרו במישור
 בוטמא ופדרו קרבא לקדמות פלושתא
 ופלשתים עבדים אלהוד מזה וישראל
 עבדים אלהוד מזה והוצא ביניהם
 ופלושתא קיימין על סודא מיבא אושרה
 קיימין על סודא מיבא וחילתא ביניהון
 ויצא איש הבנים ממתנות פלשתים
 גלות שמו מצת גבהו שיש אמות וזרת
 ונפק גברא מביניהון ממשורית פלושתא
 גלות שמוה מצת רומיה שית אמין וותא
 וכצע נחשת על ראשו ושוריון קשקשים
 הוא לבוש ומשקל השוריון חמישת אל
 אלמים שקלים נחשת וקולם רענש על
 רופיה ושוריון גליון הוא לבוש ומשקל
 שוריון חמישא אלפין תיקליון נחשת
 ומצת נחשת על רגליו וכידן נחשתבין
 סתפניו ומשקליון רענש על רגליו
 ומסחמא רענשא נפיק מן קולפא מטל
 בין כתיפיהו וחץ חנית במעור ארצם
 ולהת חניתו שיש מאת שקלים ברזל
 ונשא חצנה הלקר למנו וצע ומורנעה
 כאכפו דגדאין ופנא דמורניתה מתק
 שית מאה מלשון וסרלא ונעול תריסא
 אויל דרמוהי ונעמד ויקרא אל מענת

ישראל ויאמר להם למה תצאו לשך
 מלחמה הלא אנכי הפלשתו ואתם עבדים
 לשאול ברו לכם איש ויורד אלי וקם
 ואכלושל מידו ישראל ואמר לחן לפא
 תיפקח לפדרא קרבא הלא אנא פלושתא
 ואתון עבדין לשאול בחרו לבח גברא
 ויחיות לחתך אם יוכל להלחם אתי והכני
 והיינו לכם לעבדים ואם אנו אוכל לו
 וחביתנו וחיותם לנו לעבדים ועבדתם
 אותנו אם יוכל לאתחא קרבא עימו ויקט
 ויקטלינו ונהי לבח לעצמן ואם אנא
 איכיל ליה ואיקטלינו ותפילחו ותנא
 ויאמר הפלשתו אנא חרפת את מערכות
 ישראל היום הנה תע לי איש ופלחמה
 יחר ואמר פלושתא אנא חמידית ות
 מידרו ישראל וימאחרין אתולי גברא
 ונצח בחרא ושמע שאול וכל ישראל
 את רברו הפלשתו האלה ויחשו ויראו
 מאד ושמע שאול וכל ישראל ותפיתנא
 פלושתא אילח ואתכרו וחקולו לחדא
 ודוד בן איש אפרתה הודו
 מבית לחם יהודה ושמו ישו ולו שמונה
 בצים והאיש בניו שאול וקן באמצעים
 ודוד בר גבר אפרתה הדין מבית לחם וכות
 יהודה ושמוה ישו וליה תמצא בעין תצרא
 בניו שאול סב מצו בכחריא ואלכו
 שלשת בצו ושי הגר לים הלכו אחו
 שאול למלחמה ושם שלשת בצו אשר
 הלכו למלחמה אליאב הבכור ומשנהו
 אביטב והשלושי שם שמה ואזלו תלתא
 בצו ישי רכבמא אזלו בתר שאול לקרב

היה זה
 מלחמת
 פלושתא
 וישראל
 ויחיות
 לחתך
 אם יוכל
 להלחם
 אתי והכני
 והיינו
 לכם לעבדים
 ואם אנא
 איכיל ליה
 ואיקטלינו
 ותפילחו
 ותנא

הנה לבח

הנה לבח

הנה לבח

הנה לבח

הנה לבח

הנה לבח

ושוב תלת אבנתי ראולו בקרבא אלאב
 בוקרא ותניניה אביעב ותליתאה שמה
 ודוד הוא הקטן ושלשה העדולים הלכו
 אחרי שאול ודוד הוא אשר ותלתא
 רבבא אולו בחד שאול ודוד הלך
 ושב משל שאול לרעות את שאול אמר
 בית לחם ודוד אהל ותאוב מלות שאול
 למירשית עמא דאבוהי בית לחם ותש
 הפלשתים השכם והערב ויתעב את בני
 דוד וקרוב פלי שתאה מקדוים ומחפוד
 ואתשתר ארכעין ומכין
 ולאמר ישו לדוד בע קח צא לאחך
 אפת הקליא הזה ועשרה לחם הודו
 והרץ המחנה לאחך ואמר ישו לדוד
 בריה סב מען לאחד מכלתא דקימחא
 הדין ועשרה טולמין דלחמא האילון
 ואוביל למשריתא לאחד ואתעשרת
 הרועי החלב האלה תביא לשר האלה
 ואת אחיך תפקד לשלום ואת ערובתם
 תקח ותעשר גבעון דחלבה האילון
 תוביל לרב אלפא וית אחך תקשר לשלם
 וית טובחון ותתי ושאול והמה וכל
 איש ישראל בעמק האלה נלחמים עם
 פלשתים ושאול ואינעו וכל אינשוש
 ישראל במישר בוטמא מצחון קרבא
 עם פלושתאי
 דוד בבקר וישש את הצאן על שחר
 וישא וילך כאשר שהושי ונאה מעלה
 והחיל הישא אל המשרכה והיש כמל
 במלחמה ואקדים דוד בצפרא ושכח
 ותעמא של צטרא ותקוב ואהל כמא

ו
 ז
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 טו
 טז
 יז
 יח
 יט
 כ
 כא
 כב
 כג
 כד
 כה
 כו
 כז
 כח
 כט
 לד
 לט
 מ
 מא
 מב
 מג
 מד
 מה
 מו
 מז
 מח
 מט
 נ
 נא
 נב
 נג
 נד
 נה
 נו
 נז
 נח
 נט
 ס
 סא
 סב
 סג
 סד
 סה
 סו
 סז
 סח
 סט
 ע
 עא
 עב
 עג
 עד
 עה
 עו
 עז
 עח
 עט
 פ
 פא
 פב
 פג
 פד
 פה
 פו
 פז
 פח
 פט

ו
 ז
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 טו
 טז
 יז
 יח
 יט
 כ
 כא
 כב
 כג
 כד
 כה
 כו
 כז
 כח
 כט
 לד
 לט
 מ
 מא
 מב
 מג
 מד
 מה
 מו
 מז
 מח
 מט
 נ
 נא
 נב
 נג
 נד
 נה
 נו
 נז
 נח
 נט
 ס
 סא
 סב
 סג
 סד
 סה
 סו
 סז
 סח
 סט
 ע
 עא
 עב
 עג
 עד
 עה
 עו
 עז
 עח
 עט
 פ
 פא
 פב
 פג
 פד
 פה
 פו
 פז
 פח
 פט

ו
 ז
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 טו
 טז
 יז
 יח
 יט
 כ
 כא
 כב
 כג
 כד
 כה
 כו
 כז
 כח
 כט
 לד
 לט
 מ
 מא
 מב
 מג
 מד
 מה
 מו
 מז
 מח
 מט
 נ
 נא
 נב
 נג
 נד
 נה
 נו
 נז
 נח
 נט
 ס
 סא
 סב
 סג
 סד
 סה
 סו
 סז
 סח
 סט
 ע
 עא
 עב
 עג
 עד
 עה
 עו
 עז
 עח
 עט
 פ
 פא
 פב
 פג
 פד
 פה
 פו
 פז
 פח
 פט

ו
 ז
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 טו
 טז
 יז
 יח
 יט
 כ
 כא
 כב
 כג
 כד
 כה
 כו
 כז
 כח
 כט
 לד
 לט
 מ
 מא
 מב
 מג
 מד
 מה
 מו
 מז
 מח
 מט
 נ
 נא
 נב
 נג
 נד
 נה
 נו
 נז
 נח
 נט
 ס
 סא
 סב
 סג
 סד
 סה
 סו
 סז
 סח
 סט
 ע
 עא
 עב
 עג
 עד
 עה
 עו
 עז
 עח
 עט
 פ
 פא
 פב
 פג
 פד
 פה
 פו
 פז
 פח
 פט

דפקדיה ישי ואתא לכדקומיא ומשדות
 צבדי קרבא צפקו לסידרא תביבונקרבא
 תערך ישראל ופלשתים מערכה לקרא
 מערכה וסדרו ישראל ופלשתאומיהו
 לקדמת סידרא וישפך דוד את הכלים
 מעליו על יד שומר הכלים ורץ המעשה
 וכל וישאל לאחיו לשלום ושבך דוד
 תביעא רעוהו על יד צמר מביא מות
 לסידרא ואתא ושאול לאחיו לשלום
 והוא מדבר עמם והנה איש הבנים עליה
 צלית הפלשתים שמו מצת מבערות פל
 פלשתים ודבר בדברים האלה וישמע
 דוד והוא ממליל עימהו והא צבא
 מביעהו סליק צלית שמיה מצת מסוד
 פלישתאי ומליל כפית צבא האילון ו
 ושמע דוד וכל איש ישראל כדאותם
 את האיש וינסו מפניו וייראו מאד
 וכל אינש ישראל במחיהו ותצבא
 ואפכו מד קדמוהי ודחילו לחרא ואמר
 איש ישראל הר איתם האיש העלה הזה
 כי לחרף את ישראל עליה והיה האיש
 אשר וכני ועשרע המלה קשר גדול
 ואת מס ותולו ואת בית אבו ועשה
 חפשו בשדאל ואמר אינש ישראל
 החזיתו צבא דסליק הדין את לחסא
 מת ישראל סליק והי צבא דקטליניה
 ישתרינה מלכא שתת כני ותסתיה
 יתן ליה וית בית אבוהי ועמד תדמן
 בשדאל
 ויאמר דוד
 אל האנשים העמדים עמו לאמר מה
 מה ועשה לאיש אשר נכה את הפלשת

ו
 ז
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 טו
 טז
 יז
 יח
 יט
 כ
 כא
 כב
 כג
 כד
 כה
 כו
 כז
 כח
 כט
 לד
 לט
 מ
 מא
 מב
 מג
 מד
 מה
 מו
 מז
 מח
 מט
 נ
 נא
 נב
 נג
 נד
 נה
 נו
 נז
 נח
 נט
 ס
 סא
 סב
 סג
 סד
 סה
 סו
 סז
 סח
 סט
 ע
 עא
 עב
 עג
 עד
 עה
 עו
 עז
 עח
 עט
 פ
 פא
 פב
 פג
 פד
 פה
 פו
 פז
 פח
 פט

ומתעוררם מן הערבות קרי' לש שגור' מיקות יפוער
 פלשתים כמותיהם יפוער' ליען ילדעו צמירם כמותו כותב
 ויבי' סתון כותב הסודר דסידר סתון ויתו יקשו ועלם ויסתון

הלו והקיר חרפה מעל ישראל כי מי
 הפלשתי הער להזה כי חרה מערסרת
 אלהים חיים ואמר דוד לצבא ארץ
 עמיה למימר מא ותעמיד לצבא ארץ
 ותפלו שבת אה ריכו ויעשו חסדא מעל
 ישראל ארי מו פלושתא ערילאה הדיו
 ארי חסיד מידרי עמא דרי קממא ויאמר
 לו העב מדבר הזה לאמר כה ועשו
 לאיש אשר יכע ואמר ליה עמא כם
 כפיתנצא הדיו למימר כדיו ותעבד
 לצבא דיהסלעה וישמע אלו אב אחיו
 הגדול בדברו אל האנשים ויחר
 אלו אב בדוד ויאמר למה זה וירדת ועל
 מי נטשת מעט הינאו ההסו כמדבר
 אני ידעתי את זרע ואת רע לבבר מי
 למען ראות המלחמה ידעתי וישמע
 אלו אב אחיו רבא כמלוחמה עם
 צבא ותקנה רוצא דאלי אב כדור
 ואמר למא דנן נחיתתא ועל פורטתא
 זעיר עמא האיכו כמדברא אנא ידענא
 ות בקר טנק וית בישות ליכד ארי סיל
 למיחו עבדי חרסא נחיתתא ויאמר
 דוד מה עשית עתה הלא אבך הוא
 ואמר דוד מה עברית כעז הלא פיתנצם
 הוא ופכ מאנילו אל מול אחר ויאמר
 בדבר הזה וישיתו העם דבר בדבר
 הדאפוזו ואוסתור מו ויתיה הבול
 אוחר ויאמר כפיתנצא הדיו נתמחו
 עמא פיתנצא כפיתנצא קדמאה ויש
 וישמעו הדברים אשר דבר דוד ויעזו
 לפני שאול ויקחהו ואישתמעו פיתנצא

פס י
 פס י
 פס י

רמליל דוד וחיו או קדם שאול הדבר הזה
 ויאמר דוד אל שאול אלמל לב אהסע
 עבדך ילך וכלחם את הפלשתי הזה
 ואמר דוד לשאול לא יתכר לבא דא
 דאניצטא מימה עבדך יחיל ויעה קרבא
 עם פלושתא הדיו ויאמר שאול אל
 דוד לא תוכל ללכת אל הפלשתי הזה
 להלחם עמו כי צער אתה והוא איש
 מלחמה מצטרני ואמר שאול לדוד
 לא תוכל ללכת לות פלושתא הדיו
 לאנצא קרבא עמיה ארי יתה את
 והוא צב עבד קרבני מנקותיה
 ויאמר דוד אל שאול ועת
 היה עבדך לאב בעצא וכא האר ואת
 הדיו וצטא שה מהעדר ויאמר דוד
 לשאול רשא הוא עבדך לאבוהי בעצא
 ואתא אריא ואת דובא ונכס אימרא
 משודרא וצאתי אחריו והסתו והעלתי
 מפני ויקם עלי והחזקתי בזרע והסתו
 והמתני ונפקתי בתרוח ומחיתיה ושני
 ושיזבתיה מפומיה וקם עלי ואחרית
 בלועה ומחיתיה וקטלתי גם את האר
 גם הדב הבה עבדך והיה הפלשתי הער
 הזה כאחר מהם כי חרה מערכת אלהים
 חיים את ית ארמא את דובא קטל עבדך
 והי פלושתא ערילאה הדיו כחד מית
 מינחוז ארי חסיד מידרי עמא דרי קממא
 ויאמר דוד והוא אשר הצילני
 מיד האר ויעיד הדוב הוא ויצלע מיד
 הפלשתי הזה ויאמר שאול
 אל דוד לך ויהיה והיה עמך ואמר דוד

פס י
 פס י
 פס י

ויש לב בן ויהי רומדו היצטא לוא יחכב ויכחשנו כמי נכסד
 וישכחנו כדור על יעשה יעשה נכסד דוד ויש נאמרה פסנת
 כעסמ יתים לעוזב כבור ית אמה וישתן וירידו ית לבוס חס
 נכסד וית אמר להם י

ונלסי י פס י פס י פס י פס י פס י פס י פס י פס י פס י

וְרִשְׁתְּכֶם מִיַּד אֲרִיא וּמִיַּד רֹבֵא הוּא
 וְשִׁוְכֵי מִיַּד רִפְלוּשְׁתָּא הַדִּין וְאִמְר
 שְׂאֵל לְדָד אֲזִיל וּמִיַּד אֲרִיא וְהוּבֵס
 בְּסַעֲדָא וְיִלְבַּשׁ שְׂאֵל אֶת דָּד מִדְּרוּפֵט
 קִבְעַת עֲשֵׂת עַל רֵאשׁוֹ וְיִלְבַּשׁ אֶת שְׂרוּן
 וְאֵלֶיךָ שְׂאֵל יִתְּדָד לְבוּשָׁהּ וְיִהְיֶה
 קוֹלֵם דְּנַחֵשׁ עַל רִישָׁהּ וְאֵלֶיךָ יִתְּנָהּ
 שְׂמִירָנָא וְיַחַד דָּד אֶת חֲרָבָא מֵעַל
 לְמִדְּרֵי וְיִמְאֵל לְלַבֵּת מִלֵּא צִפָּה וְיִאמֶר
 דָּד אֵל שְׂאֵל לֵא אֲוֹכַל לְלַבֵּת בְּאַלְהֵי
 לֹא צִמְיָתִי וְיִסְרֵם דָּד מֵעַלֵּי וְיִתְּנָהּ
 דָּד יִתְּ חֲרָבָהּ מֵעַל לְבוּשָׁהּ וְלֹא
 אִבָּה לְמִיחַל אֲרִיא לֹא אֵלֶיךָ וְאִמְר דָּד
 לְשְׂאֵל לִית אֲנִי כִּי לְמִחַל בְּאֵלֵיךָ
 אֲרִיא לִית בְּהוֹן צִפָּה וְאֲשֵׁרִיטֵן דָּד
 מִיַּנְיָה וְיִקַּח מִקְלוֹ בִּידָו וְיַחַד לֵו חֵם
 חֲמִשָּׁה חֲלָקֵי אֲבָעִים מִן הַחֵל וְיִשֵּׁם
 אֶתְכֶם כְּבִלֵי הַרְעִים אֲשֶׁר לֵו וּבִלְקוּט
 וְקִלְשׁ בִּידָו וְיַגִּשׁ אֶל הַפְּלִשְׁתִּים וְנִפְיֵב
 חוּטְרִיהַּ בִּידָהּ וּבְחַר לִיהַּ חֲמִשָּׁה שַׁעֲרֵי
 אֲכַמָּא מִן נַחְלָא וְשׁוּן יִתְּהוֹן בְּמִן
 יִשְׂאֵל דִּילִיהַּ וּבְתוֹרְמֵי לִיהַּ וְקִילְעִידָא
 בִּידָהּ וְקָרֵב לִית פְּלוּשְׁתָּא וְלִדְּהַפְּלִשְׁתִּים
 הִלְךְ וְקָרֵב אֶל דָּד וְהָאִישׁ נִשְׂאָה צִפָּה
 לְפָנָיִךָ וְאֵל פְּלוּשְׁתָּא אֲזִיל וְקָרֵב
 לִית דָּד וְצִבְרָא נְסִיל תְּרוּכָא קְדָמָהּ
 וְיִבֵּס הַפְּלִשְׁתִּים וְיִרְאֶה אֶת דָּד וְיִכְוָח
 מִי הִיָּה צִפָּה וְאֲרִמְיָו עִם יִסְתָּה מִרְאָה
 וְאִיסְתְּבִי פְלוּשְׁתָּא וְהוּא יִתְּדָד
 וְשִׁטְמִיהַּ אֲרִיא הִיָּה יִצִּיק וְסוּכְיוֹק שְׂפִיר
 כְּרִיזָהּ וְיִאמֶר הַפְּלִשְׁתִּים אֵל דָּד הַכֵּב

וְיִבֵּס
 וְיִרְאֶה
 וְיִכְוָח
 וְיִצִּיק
 וְיִאמֶר

אֲנִי כִי אֲתָהּ בָּא אֵלַי בְּמִקְלֹת וְיִקְלֵל הַפ
 הַפְּלִשְׁתִּים אֶת דָּד בְּאַלְהֵי וְאִמְר פְּלוּשְׁתָּא
 דָּד הַכֵּב שְׂמִי אֲנִי דְּאֵת אֲתֵי עַלֵּיךָ
 בְּחוּטְרִיא וְלִטוּט פְּלוּשְׁתָּא יִתְּדָד
 כְּטַעֲתָהּ וְיִאמֶר הַפְּלוּשְׁתִּים אֵל דָּד
 לִבָּה אֵלַי וְאֲתָהּ אֶת בְּשׂוּרָא לְעוֹת הַשְּׂמִי
 לְבִהֲמֵת הַשְּׂרָה וְאִמְר פְּלוּשְׁתָּא לְדָד
 אֲתָהּ עַלֵי וְאִתְּנָה יִתְּ בְּיִשְׂרָאֵל לְשַׁמְרָא
 וְשִׁמְרָא וְיִבְעִירָא דְחַקְלָא
 וְיִאמֶר דָּד אֵל הַפְּלִשְׁתִּים אֲתָהּ בָּא אֵלַי
 בְּחַרְבַּת וּבְחִצִּית וּבְכִידוֹן וְאֲנִי בָּא אֵלֶיךָ
 בְּשֵׁם יְהוָה צִפָּה אֵלֵיךָ מֵעִרְבֹת
 וְשְׂרָאֵל אֲשֶׁר חֲרַפְתָּ וְאִמְר דָּד לְפְלוּשְׁתָּא
 אֶת אֲתֵי עַלֵי בְּחַרְבָא וּבְמִידְּנִתָּא וְיִתְּ
 וּבְיִזְמִיָּה וְאֲנִי אֲתֵי עַלֵךְ בְּשִׁמְרָא רִנָּה
 צִפָּה אֵת אֵתָּה כִּי דָדִי וְיִשְׂרָאֵל דְּחִמְיָתָהּ
 הַיּוֹם הַזֶּה וְסַבְרָא יְהוָה בִּידָי וְהַכְּתִירָא
 וְהַקְּרוּתִי אֶת דְּאֲשֶׁר מֵעַלֵיךָ וְיִתְּנָהּ
 מִחַטָּה פְּלוּשְׁתִּים הַיּוֹם הַזֶּה לְעוֹד הַשְּׂמִי
 וְלַחֲמַת הָאָרֶץ וְיִדְרֵעוּ כָּל הָאָרֶץ מִי יִשְׂ
 אֵלֵהִים לְיִשְׂרָאֵל וְיִבָּא הַדִּין וְיִמְסִרֵנָּה
 לִי בִידִי וְאִיקְטְלוּנָהּ וְאֲשֶׁר יִתְּרוּשָׁד
 מִיַּנְיָךְ וְאֲתֵי פִגְרֵי מְשִׁירָתִי פְלוּשְׁתָּא וְיִבָּא
 הַדִּין לְשַׁמְרָא וְשִׁמְרָא וְלַחֲמַת אֲרֵעָא
 וְיִדְרֵעוּ כָּל דְּיִמְרֵי אֲרֵעָא דְּאֵת אֵלֵיךָ לְעוֹד
 וְיִדְרֵעוּ כָּל הַקְּהָל הַזֶּה כִּי לֹא בְּחַרְבַּת וּבְחִצִּית
 וְהוּשְׁרִיעַ יְהוָה מִי לִיהוָה הַמִּלְחָמָה וְיִתְּנָהּ
 אֶתְכֶם מִדְּרֵעוּ וְיִדְרֵעוּ כָּל קְהָל הַדִּין
 אֲרִיא לֹא בְּחַרְבָא וּבְמִידְּנִתָּא פְּרוּקֵי
 אֲרִיא קָדֵי לִי בְּנַחֲוֹן חֲרָבָא וְיִמְסִרֵנָּה וְיִתְּנָהּ
 בְּיָדֵיךָ וְיִהְיֶה כִי קָם

וְיִבֵּס
 וְיִרְאֶה
 וְיִכְוָח
 וְיִצִּיק
 וְיִאמֶר

וְיִבֵּס
 וְיִרְאֶה
 וְיִכְוָח
 וְיִצִּיק
 וְיִאמֶר

וְיִבֵּס
 וְיִרְאֶה
 וְיִכְוָח
 וְיִצִּיק
 וְיִאמֶר

כל קריאה וליכנס בארץ בידיו ויגמור כל עניניו וכל קריאה
 ולחיות בעבודתו ויד איהם הוה ויזעקו כל קריאה ויזעקו
 יהוה ויעשו כל עניניו ויזעקו כל קריאה ויזעקו

הפלישתו וירד ויקרב לקראת דוד ויפיקה
 רוח וירד המערכה לקראת הפלישתים
 והיה כד סב פלישתא ואל וקרב לקדמות
 דוד ואחור דוד ויהי לקדמות פלישתא
 ושלה דוד את ידו אל הכלי ויקח משכ
 אבן ויקלע ויד את הפלישתו אל מיצחו
 ותבע האבן במיחו ופל על פניו ארצה
 ואשיט דוד ית ידו למצא ונפס מתמן
 אבנא ואחור ויחא ית פלישתא על
 בית עינוהו וטבעת אבנא ככות עינוהו
 ונפל על אפיוהו על ארעא ויחוס דוד מן
 הפלישתו בקלע ובאבן ויה את הפלישתו
 ויפתהו וחרב אין ביד דוד ותקף דוד
 מן פלישתא בקלעא ובאבנא ויחא
 ית פלישתא וקטלה וחרבא לת בדא
 דוד וירד דוד ויעמד אל הפלישתו ויקח
 את חרבו וישלפה מתערה וימתהו
 ויבית בה את ראשו ויראו הפלישתים
 כי מת גרים וינבו ויה דוד וקם על
 פלישתא וקרב ית חרבו וישלפה
 מלחיה וקטלה ופסק בה ית רישיה
 וחזו פלישתא ארי מית גברוהו ואפמו
 ויקמו אנשי ישראל ויהודה וירעו
 וירדו את הפלישתים שר בואך גאוש
 שער עקרון ופלו חליל פלישתו בדרך
 שערם ועד גת ועד עקרון וקמו
 אינשו ישראל ויהודה ויבנו דרבו
 ית פלישתא שר מעונא דנא ער
 תרעו עקרון ופלו קטלו פלישתא
 באורח שערם ועד גת ועד עקרון
 וישבו בני ישראל מידלק ארי פלישתים

בין
הפלישתים
אבן

בין
הפלישתים

בין
הפלישתים

C.18.

בין ית דוד ויבנו ישראל ויהודה וירעו וירדו את הפלישתים שר בואך גאוש שער עקרון ופלו חליל פלישתו בדרך שערם ועד גת ועד עקרון וקמו אינשו ישראל ויהודה ויבנו דרבו ית פלישתא שר מעונא דנא ער תרעו עקרון ופלו קטלו פלישתא באורח שערם ועד גת ועד עקרון וישבו בני ישראל מידלק ארי פלישתים

70R

הגדולה מרב אתה אתה לך לאשה אה הנה
 לל לבו חיל והלחם מלחמות יהוה ושאל
 אמר אל יהוה יהוה בו ויהוה בו יד פלשתים
 ואמר שאל לרוח הא ברומ רבתא מרב
 ומה איתו לך לאיתו בנס הוה לך לגפר ענד
 קרמין ואמך קרבא עמיה דרו ושאל
 אמר לא תהו ידו ביה ויתמסר בידא
 דפלשתא
 אל שאל מי אנכי ומי חיו משפחות
 אני בישראל מי אתה חתן למיך ואמר
 רוה לשאל מי אנא ומי חיו בנס ורעת
 אבא מישרא ארי אתי חתנא למיכא והוה
 בעת תת את מרב בת שאל לרוח והוה
 נחמה לשדריאל המחלתי לאשה והוה
 בעינן דמטא זמן איתקרבא מרב בת
 שאל לרוח והוה איתיהבת לעדריא
 רמו מחולת לאיתו ותאהב מיכל בת שאול
 את רוה ונגרו לשאל ווישר הדבר בעינו
 ורחימת מיכל בת שאול את רוה וחיאו
 לשאל וישר פתגמא בעתהו ויאמר
 שאול אתבעה לו ותהי לו למקוש ותהי
 יד פלשתים ויאמר שאול אל רוה בשמים
 תתחתו בו היוס ואמר שאול איתנה ליה
 ותהי ליה לתקלא ויתמסר בידא דפלשתא
 ואמר שאול לרוה בתא מותרתו ותתחתו
 בו וימא דין ויעו שאול את עברו ויברו
 אל רוה בלט לאמר הנה חפץ בה המלך
 וכל עברו אהפוך ועתה התחתו במלך
 ופקיד שאול את עברוהו למומר מלילו
 עב רוה ברו למומר הא איתרש בה
 מלבא וכל עברוהו רחמיה ובען איתחתו

במלכא וידברו עברי שאול באזני רוה
 את הדברים האלה ויאמר רוה הנקלה
 בעיניכם התחתו במלך ואנכי איש רשע
 ונקלה ומלילו עברי שאול קדם רוה ית
 פיתגמא האילין ויאמר רוה הזשרא
 בעיניכו לאיתתתנא במלכא ואנאגבר
 מסכין והדיוט ונגרו עברי שאול לו
 לאמר בדברים האלה דבר רוה וחיאו
 עברי שאול ליה למומר כפיתגמא האילין
 מלילו רוה ויאמר שאול
 כה תאמרו לרוה איו חפץ למיך בחר
 כי כמאה ערלות פלשתים להנחם באיבי
 המלך ושאל חשב להמיל את רוה ביד
 פלשתים ואמר שאול כדיו תמרוו לרוה
 לא רשא למלכא כמיהדיו אלהין כמאה
 ערלות פלשתא לאיתפרעא בסנא
 מלבא ושאל חשב למיכסר את רוה
 בידא דפלשתא ונגרו עברו לרוה את
 הדברים האלה וישר הדבר בעני רוה
 להתחתו במלך ולא מלאו הימים וחיאו
 עברוהו לרוה ית פיתגמא האילין וכשר
 פיתגמא בעני רוה לאיתתתנא במלכא
 ולא שליומו יומיא וקם רוה וילך הוא
 ראשיו ויד כל שמים מאתם אוש
 ויבא רוה את ערלתהם וימלאום למיך
 להתחתו במלך ויבן לו שאול את מיכל
 בתו לאשה וקם רוה ואיל הוא וצברוה
 וקטל כל ישתא מאתן צברא ואמרו
 רוה ית ערלתהו ואשליו מעו למלכא
 לאיתתתנא במלכא ויהכ ליה שאול וית
 מיכל ברהי לאיתו וירא שאול וירע

71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90

כי יהיה עכר דוד ומיכל בת שאול אהבתו
 וחדא שאול וידע ארי מיכר אהיל בסעיה
 דוד ומיכל בת שאול רחמימה ויאסף
 שאול לרא מפני דוד עד ויהי שאול
 אוב את דוד כל הימים ואסף שאול
 למידחל מן קדם דוד עד והיה שאול
 בעל דבב לדוד כל יומיו
 ויטאו שרי פלשתים ויהו בדי צאתם
 שכל דוד מכל עברי שאול ויחזו שמו
 מאד וצפוקו רביו פלישתאי והיה
 בזמן מיפקהו אזלה דוד מכל עברי
 שאול וסג שומיה לחדא וירכש שאול
 אליותו בני ואל כל עבדו להמית את
 דוד ויהונתו בו שאול חפז בודד מאד
 ופילל שאול עם יונתו בדיה ועם כל
 עבדו למיקטיל ית דוד ויהונתו בר
 שאול איתרש בודד לחדא ויגד ויהונתו
 לדוד לאמר מבקש שאול אכר להמית
 ועתה השכח נא בבקר ושוכב בסתר
 ונחפאת וחווי יהונתו לדוד למימר
 בעי שאול אבא למיקטילך ובעז אסתפר
 בעז בעפרא ותמתוב בסיתרא ותיתמר
 ואני אצא ועמדת ליה אבו בשדה
 אשר אתה שם ואני אדבר ס אל אבו
 וראיתי מה והצנתי לך ואני אפוק
 ואיקום לית אבא בחק לאר אתתמן
 ואבא אויביל עלך פיתגמין תקמו לקם
 אבא ואיחזי מה ואחזי לך
 וידבר והונתו בודד טוב אל שאול
 אביו ויאמר אליו אל יחטא המלך
 בעברו בודד בילוא חטאלך וכו'

ויחזו שמו
 מאד וצפוקו
 רביו פלישתאי
 ויהו בדי צאתם
 שכל דוד מכל עברי
 שאול ויחזו שמו
 מאד וצפוקו רביו
 פלישתאי והיה

G.19

למיקטילך

למיקטילך

מעשיו טוב לך מאד ומליל יהונתו על דוד
 פיתגמין תקנו קדם שאול אביו ואמר ליה
 לא חפזי מלכא בעבדיה בודד ארי לאחסי
 לך וארי שבדוהי תקנו לך לחדא וישם
 את פשו בכפר ויד את המלשתי ויעש
 יהוה תשועה גדולה לכל ישראל ראיתו
 ותשמח ולמה תחטא בדם נקי להמית את
 דוד הנבי ומימר יתנפשוה בעל צד דוד
 לאיתקטילא וקטילית פלוישתא וקטילי
 פירקטא רבא לכל ישראל חזיתא וחזיתא
 ולמה את מחונב בדם נקי למיקטילית דוד
 מצן וישמע שאול בקול יהונתו וישבע
 שאול חי יהוה אם יזמת וקביל שאול
 למימר יהונתו וקיים שאול קיים הוא
 אביתקטיל ויקרא יהונתו לדוד ויגד
 ויהונתו את כל הדמים האלה ויבא יהונתו
 את דוד אל שאול ויהי לפניו כאתמול
 שלשום וקרא יהונתו לדוד וחוללו
 יהונתו יתכל פיתגמיה האילון ואמרתי
 יהונתו יסדוד לות שאול והיה משמש
 קדמוהי כמי איתפילי ומד קדמוהי
 ותוסף המלחמה להיות ויבא
 דוד וילחם בפלשתים ויך בהם מכה גדולה
 ויבאו מפניו ואוכיפו עבדי קרבא למיחוי
 וצפוק דוד ואגעה הרבא בפלשתאי ומחא
 בהו מחתא פגאיה ואפסו מן קדמוהי
 ותהי רוח יהוה רעה אל שאול והוא אכזי
 ויטוב וחניתי בידו דוד מצן ביד ושת
 רוח בישא מן קדם יל על שאול והוא
 כביתיה יתב ומרעיתיה בדיה ודוד
 מצן ביד ויבלש שאול להסת בחצרת

71 R

שאל אל מיכל למה ככה רמיתני ותשליחי
את איבי ומלט ותאמר מיכל אל שאול
הוא אמר אלו שלחני למה אמיתך ואמר
שאל למיכל למה כן שקרתי ושלחתי
בעיל רבני ואישתחב ואמרת מיכל לשאל
הוא אמר לו שלחני למה אקטליניך ודוד
בדח ומלט ויבא אל שמואל הרמיתני
לו את כל אשר עשה לו שאול ואלה הוא
ושמואל ויטבו בנות ודוד ערק ואשתחב
ואתא לות שמואל לרפתא וחו ליה ותכל
דעבד ליה שאול ואיל הוא ושמואל ותש
בבית אולפנא וינך לשאל לאמר הנה
דוד בבית ברעה ואיתחזה לשאל ללמינך
הא דוד בבית אולפנא ברמתא וישלח
שאל מלאכים לקחת את דוד וירא את
להקת הנביאים נטאים ושמואל עמד
בעב עליהם ותהו עליו מלאכי שאול ויח
אלהים ויתנבאו גם הנה ושלח שאול
איגרון למידבר יתרו וחו אתמישת
פפריא משבחיו ושמואל קאים מליה עליו
ושרת על איגרו שאול רוח צבואה כז
קדכו ושכחו את אינו ויגרו לשאל
וישלח מלאכים אחרים ויתנבאו גם הנה
וחוואו לשאל ושלח איגרון אחרנין
ושכחו את אינו ויכח
שאל וישלח מלאכים שלשים ויתנבאו
גם הנה ואוסק שאול ושלח איגרון א
תליתאן ושכחו את אינו וילך גם הוא
הרמיתני ויבא עד בור הגדול אשר בשבו ושאל
ויאמר איפה שמואל ודוד ויאמר הנה
בנות ברעה ואיל אתה הוא לרפתא ואתא

בין
והוא
כיון

עצות
לכתוב
מקום
ומה

עצות

הוא
ולא

בנות

בדוד ובקור ויפטר מפני שאול ויה אתחמת
בקיר ודוד גם ומלט בלילה הוא ובעא שאול
למינחי במורניתא ברוד ולמכרה מביתא
ואיתפטר מז קרס שאול וקבע יתמורניתא
בכות לא דוד ערק ואישתחב בלילה הוא
וישלח שאול מלאכים
אל בית דוד לשמוח ולהמיתו בבקר ותגד
לדוד מיכל אשתו לאמר אם אינך מלט
את נפשך הלילה מחר אתה מומת ושלח
שאל איגרון לבית דוד למיטרה ולמיקטליה
בעפרא וחוראת לדוד מיכל איתחזה ללמינך
אם ליתך פטויובית נפשך בלילה מחר את
מיתקטיל ותד מיכל את דוד בשר החלון
וילך ויברח ומלט ושלח את מיכל ית דוד
מז הרפא ואיל וערק ואישתחב ותקרו
מיכל את התרפים ותשם אל המטה ואת
כבוד העינים שמה מראשותיו ותכס בכפר
ונגיבת מיכל ית צילפנא ושוא את ע
ערסא וית צדא רעווא שואת איסרוה
ונכיאת בלבושא
שאל מלאכים לקחת את דוד ותאמר
חלה הוא ושלח שאול איגרון למידבר
יתרו ואמרת ממרע הוא
וישלח שאול את המלאכים לדאות את
דוד לאמר העלו אתו במטה אלו להמיתו
ושלח שאול ית איגרון למינסעך ית
דוד למימר אביקו ותיה בערסא לוותי
למיקטליה ויבאו המלאכים והנה התרפים
אל המטה וכבוד העינים מראשותיו ואת
איגרון והא צילפנא על ערסא ועדא
רעווא איסרוה ויאמר

יפטר
והוא
כיון

הוא
ולא

בנות

עד גבא רבא רבסינ וטאיל ואמר אימא
 שמואל דוד ואמר הא כבית אולפנא מי
 ברמתא וילך שם אל בית ברמה ויהי
 עליו גסה הוא רוח אלהים וילך הלך ויתעב
 עד באו בעית ברמה ואיל לתמן לבית
 אולפנא לרמתא ושרת עלוהי אהורא
 רוח טובא מן קדסין ואיל אילושכח
 עד דאתא לבית אולפנא ברמתא ויפוט
 גם הוא כצדין ויתעבא גם הוא לפע שמואל
 ויפל ערוס כל היום ההוא וכל הלילה על
 כן יאמרו הגם שאול בצמאים ואשלה
 את הוא לבושוהי ושכח אה הוא קדם
 שמואל ויפל בר שאן בל יומא ההוא וכל
 ליליא על כן יומרון האה שאול בספריא
 ויברח דוד מיטת ברמה
 ויבא ויאמר לפע יהונתן מה עשיתן מה
 עני ומה חטאתי לפע אביד מי מבקש
 את נפשי וערק דוד מיבית אולפנא מי
 ברמתא ואתא ואמר קד יתת מה עברית
 מה חובי ומה סורחני קד אכוד ארו בעי
 למיקטיל ויאמר לו חלילה לך לא תמות
 הנה לו עשה אבי דבר גדול או דבר קטן
 ולא יצלה את אצני ויפדני וכתיר אבי
 ממני את הדבר הזה איז זאת ואמר ליה
 חס לא תמות הוא לא יעביד אנא פתגם
 רב אופיתגם זשור ולא יחוי לי ומדין
 כפי אבא מיטת פיתגמא הדין לית
 רא קינמא וישלע עוד דוד ויאמר
 ידע ידע אכוד מי מצאת חובעניך
 ויאמר אל ידע זאת יהונתן פויעעב
 ואולם חי יהוה וחי נפשיך כי כפשע מיני

עבוד

עבוד 6.20

לא יעביד אנא פתגם רב אופיתגם זשור ולא יחוי לי ומדין כפי אבא מיטת פיתגמא הדין לית רא קינמא וישלע עוד דוד ויאמר ידע ידע אכוד מי מצאת חובעניך ויאמר אל ידע זאת יהונתן פויעעב ואולם חי יהוה וחי נפשיך כי כפשע מיני

וקיהמות וקילס עוד דוד ואמר מידע
 ידע אכוד ארו אשכחות רחמיך בעיך
 ואמר לא ידע דא יהונתן דילמא יתעב
 וברם קיום הוא לי וחי נפשיך ארו פתגמא
 הדא ביתא ובין מותא ויאמר יהונתן
 דוד מה תאמר נפשיך ואעשה לך ואמר
 יהונתן לדוד מה תאמר נפשיך ואעביד
 לך ויאמר דוד אל יתעב
 הנה חדש מחר ואצני ישב אשב עבדך
 לאכל ושליחתני ונפשותי כשדה ערוהנת
 השליקות ואמר דוד ליהונתן הנה
 ירחא מחר ואצא אכורא אכור עס
 מלכא למיכל ותשלחינני ואיטמר מתי
 עד שדון רמ שא רומא תליתאה אב
 פקר ופקדינ אביד ואמרת נשאל נשא
 מימי דוד לרוץ בית לחם עירו כי וכח
 הימים שם לכל המשפחה אב מיבעא
 יבעונני אכוד ותימר אי שתא לא אשתא
 מיני דוד למיזל לבית לחם קרונה ארו
 שירו מכסת קדשנא וימא דין תמן לי
 ורשתא אככה יאמר טוב שלום
 לעבדך ואם חרה יחרה לך דע כי בלתי
 הרעה מאת אכוד דין חמר טוב שלום
 לעבדך ואם מיתקף יתקף ליה דע ארו
 גמירא כושא מיננה ועשית חסד עי
 עבדך כי בברית יהוה הכאת את עבדך
 עמך ואם ישיבי עין הכיתנ אמה וער
 אביד למיה זה תבאני ותעביד טובי
 עם עבדך ארו בקינמא דא אשורא
 ית עבדך עימד ואם אית בי חובאקט
 קטולני את ולית אכוד למה דקתשלני

עבוד

עבוד

עבוד

עבוד

עבוד

עבוד

עבדך י קל זמל נק ומיפנתון ועשית חסד קינמא
 ולי את עבדך כיהים היטק ראות היענת וכל אנחתה
 ותי פסוקא כותיה "כי פן א טוב עבדך עם עבדך"

ולא אימות ולא תכרית את חסדך מעם
 ביתי עד עולם ולא כהכרת וזהו את אבני
 דוד איש מעל פני האדמה ולא תפסיק
 ית טיבותך מן אינש ביתי עד עולם
 ולא כד יטויעו לי ית סנאי דוד גבר מעל
 אפי ארעא וכתת יהונתן עם בית דוד
 ובקש יהוה מיד איבי דוד וגר יהונתן
 קיים עם בית דוד ואית פרע ליה יי מיד
 סנאי דוד ויוסף יהונתן להשמיע את דוד
 באהבתו את כי אהבת נפשו אהבו יי
 ואוסף יהונתן לאומיא ית דוד ברחים
 יתיה ארי רחמת נפשו ריחמיה
 ויאמר לו יהונתן מחר
 חרש ובקרת כי יפקד מושבך ואמס
 ליה יהונתן מחר ריש ירחא ותיתכע
 ארי יחי מרווח בית אסחרותא ושלשת
 תרד מאד וכאת אל המקום אשר נסתת
 שם ביום המעשה ושבת אצל האבן
 האזל ובתלות יומא תיתכע לחרא
 ותהך לאתרא איטכרת עמן מומא
 דחולא ותמתב בסטר אבו אתא ואני
 שלשת החצים צרה ארה לשלח לי למטה
 ואנא תלת צררו בקשת שדי לכימחי
 לי לפלגימא והנה אשלח את הנער לך
 כינא את החצים אם אמר אמר לנער
 הנה החצים ממך והנה קחתי ונאה כי
 שלום לך ואין דבר חי תהו והא אשלח
 ותשלימא אויל נאיתת ית צררו אאם
 מומא אומר לשולימא הא צררו מינק
 ולכה סכחי ואיתא ארו שלום לך ולית
 מידעב בישקיים הוא לי ואסכה אמר

ויאמר יהונתן חלילה לך כי
 אכדע ארע אכמתה הרעה מעם אבו
 לבית עליך ולא אתה אגיד לך ויאמר הו
 יהונתן חס לך ארו אם מידע אידע ארו
 גבירא מיפוטא מן למית עליך ולא יתה
 אחו לך ויאמר דודאל
 יהונתן מי יגור לי או מה יענה אבך קשה
 נאמר דוד ליהונתן מן חמי לי או דילמא
 תנביק אבך פיתגמיו קשו
 ויאמר יהונתן אל דוד לכה ונשא השמה
 ויצאו שניהם השדה ויאמר יהונתן ליהו
 איתא ונפיק לחקלא ונפקו פרווח לחקלא
 ויאמר יהונתן אל דוד יהוה
 אלהי ישראל כי אחקר את אבו בערת
 מחר השלשית והנה טוב אל דוד ולא
 אז אשלח אליך וצליתי את אבך ואמר
 יהונתן ליהו יי אהא רושר אארי אוכרוק
 ית אבא כשוד נאחריו מחר או דיוכא
 תליתאה והא פיתגמיו תקצין מתאמרין
 על דוד ולא מכעו אשלח ליהו ויאחמ
 לך כה יעשה יהוה ליהונתן וכה יוסד
 כי ייטיב אל אבו את הרעה עליך וצליתי
 את אבך ושלחתיך והלכת לשלום והו
 יהוה עמך כאשר היה עם אבו סרו
 ועבד לי ליהונתן וכדון ווסף ארו אם
 גבירא מן אבא לפית מיפוטא ערך וא
 נאחז לך נאישלחק ותהך לשלם ויהו
 מימר אד לי בכערך כמ ארהוה נכערה
 ראסא ולא אם שדמי חי ולא תפסוד
 עמדי חסד יהוה ולא אמות ולא שרדאש
 קיים ולא תעבד עמי מיכו מזקדם

ב ב ק
 ד ה ו
 ז ח ט י
 יא יב יג יד
 טו טז טז
 יח יט כ
 כא כב כג כד
 כה כו כז כח
 כט ל

הנה ארי רחמת נפשו ריחמיה

הנה ארי רחמת נפשו ריחמיה

ב ב ק

ד ה ו

ז ח ט י

יא יב יג יד

טו טז טז

לעם העה חחצים ממך וזלחהך כי שלוח
 יהיה ואכדון אמר ושלחמא הא
 גירדא מיער להלא אמל ארי שוהב
 והדבר אשר רכזני אני ואתה העה יהיה
 מיער וביעך עד שלום ופיתגמא דמללנא
 אנא ואת הא מיפר ארי בחיד בינא ומיעך
 עד שלמא ויסתר דוד בשדה
 ויהי החדש וישב המלך על הלחם לאכל
 ואיטמר דוד בחקלא ויהו עיסור ורחא
 ואסחר מלכא על לחמא למיכל ויטב
 המלך על מושבו בפעם בפעם אלמושב
 הקיר ונקם והונתו ויטב אכר מיעך
 שואל ופקד מקום דוד ואסחר מלכא
 על שמויה כזמן בזמן על שווא ומתקן
 ליה במסד כותלא נקם והונתו ואסחר
 אכר מיסודא ושואל ויהו אתר אדוד
 מירנח ולא דבר שואל מאומה ביום
 ההוא כי אמר מקרה הוא כלמי טהור
 הוא כי לא טהור ולא מלל שואל מידעם
 כמיא חתומא ארי אמר שרוע הזה ליה
 ולא דבי הוא או דולמא לאורח אור
 ואנחנא לא זמינטי ויהי
 כפיחסת החדש השני ופקד מקום דוד
 ואמר שואל אל יהונתן בע
 מרוע לא כא בן ישי צמתבול צם היום
 אל הלחם ויהו ביומא דבתיהו דהואש
 עיכר מרחא תנינא ויהו אתרא דדוד
 מרנח ואמר שואל ליהונתן ברוה מדין
 לא אתא בר ישי אה תמלו אה זומא דין
 לחמא ויען יהונתן את שואל בשאל
 בשאל דוד מעבדי עד בית לחם ואתב

ב
 דס
 וס
 דס

ס
 וס
 דס

מדין וישי אה תמלו אה זומא דין לחמא ויען יהונתן את שואל בשאל בשאל דוד מעבדי עד בית לחם ואתב

יהונתן ית שואל איסודא לא איסודא
 דוד מיער למיכל עד בית לחם ואמר
 שלחני צא כי זכה מטעמה לע בעור ויהו
 ציה ל אחי ויענה אם מצאתי חן בעיניך
 אמלטה צא ורחקה את אחי עליך לאמא
 אל שלחו המלך ואמר שלחני כען ארי
 שוהב מכסת קוד שיא למא בקדמא והוא
 פקד לו אחי וכען אם אשכחית רחמיך
 בעיני אישתמיזב כען ואחיו ית אחוס
 כולא של לפתורא דמלכא
 וחר אה שואל כיהונתן ויאמר לו כן
 צעות המרדות הלא ירעת כי בחר אתה
 לכן ישי לבשתך ולבשת שרות אמר
 ותקח רגיא ושואל כיהונתן ואמר לו
 בר סכנתא דמירדותא קשיא הלא
 ירענא ארי רעי את בכר ישי לבחנתך
 ולבחתת קלן אמר כי כל הנמים אשר
 בן ישי חי של הארמה לא תכוז אותה
 ומלכותך וענה פלח וקח אתו אלו כי
 כן מות הוא ארי כל יומיא דבר ושיקם
 כול ארשא לא תתקן את ומלכותך וכען
 שלח ואומתנימה לרותי ארי בר חייב קטן
 הוא ויען יהונתן את
 שואל אכיו ואמר אליו למה ממת מה
 עשה ואתיב יהונתן ית שואל אמרה
 ואמר למה לפי א תקטול מה עבר וטל
 שואל את החנית עליו להכותו וידע
 יהונתן כי כלה היא קעם אכיו לחמית
 את דוד ואריס שואל ית מודנינא
 עלוהו למימדה וידע יהונתן ארי גמירא
 היא כן אכיוהו למיקטל ית דוד

ס

ל

ס

וקם והוצתו מעם השלוח
 בחור את וליא אכל ביום החדש השני לחם
 כי מעט אל דוד כי הכלבו אביו וקם וקם
 מזפתיר אבת קוף רצו לא אכל ביום קסוד
 והוא תיבניא לחמא ארי איתגמס על
 דוד ארי אכליה אביו
 והו בביק ויבא והוצתו השדה למועד
 דוד ובער קטוח שמו והוה בצפר אונק
 והוצתו לחקלא לויבניא דוד ויבק ועיר
 עמיה ויאמר לעשר רצו מעא צא את
 החנים אשר אפך מרה הנער רצו והוא
 ירה החצי להעבדו ואמר לעלמיה
 הווי איתא כעו ית צרדיא ראמא שווי
 שלימא רחס והוא שדא צרדיא לאעמי
 לאעבדותיה וכן הנער שד מקום החצי
 אשר ירה והוצתו ויקרא והוצתו אחרי
 הנער ויאמר הלא החצי ממך והלא הו
 ואתא שלימא שד אתר צרדיא רשדא
 והוצתו וקרא והוצתו בתר עולמא ואמר
 הלא צרדיא מינך והלא ויקרא והוצתו
 אחרי הנער מקרה חופה אל תעמד וילקט
 נער והוצתו את החצי וכן אל ארבו
 וקרא והוצתו בתר שלימא אחו כפרוע
 לא תעביב ולקוט שלימא ויהוצתו ית
 צרדיא ואתא לית ויבניה והנער לא
 ידע מאופה אך והוצתו דוד ידע את
 הוצר ועולמא לא ידע מידעם ברכ
 והוצתו דוד ידעו ית פיתגמא וירנו
 והוצתו את כליו אל הנער אשר לו ויאמר
 לו יך הנבא העיר ויתב והוצתו ית וינעה
 לעולמא דיליה ויאמר ליה איזיל אבליה

לקדמא הנער בא ודוד קם מאצל הנגב
 ויבא לאפיו ארעה וישתחו שלט פעמים
 ויסקו איש את ימיו וכסו איש את רעהו
 ש דוד הגדיל עוליבא אתא ודוד קם
 מסטר אבו אתא דלקבל דרוביא ועבר
 על אפיה על ארעה וכגיד תלת וימניו
 וינשיקו צדי ית חסדיה וכו צרדיא חסדיה
 ש דוד אכז ויאמר והוצתו דוד יך
 לשלום אשר נשבעע שבעע אנהו בשום
 יחון לאמר יהוה יהוה ביום ובינך וכן
 זרעו וכן זרעך שד עולם ויאמר והוצתו
 לדוד אחיל לשלום דקויבניא תרוניא אנוני
 בשמא דו למומר מיסלא דו ויהי פתיה
 בינא ובינך וכן כעו וכן בנך שד עליא
 וקם ויך וקויבניא בא העיר וקם ואמר
 ויהוצתו של לקדמא ויבא דוד צפה אל
 אחימלך הכהן ויחרד אחימלך לקראת
 דוד ויאמר לומר וע אתה לכרך ואיש
 איז אתך ואתא דוד לטוב לות אחימלך
 כהנא ואתכעית אחימלך לקדמית דוד
 ואמר ליה מה דין את בלחודך וצפר לות
 עימד ויאמר דוד לאחימלך הכהן אמלך
 צופ רכר ויאמר אלי איש אל ידע מאופה
 את הדבר אשר אמר שולחך ואשר ציתך
 ואת הנערים ידעתי אל בקום פלי אלמני
 ואמר דוד לאחימלך כהנא מילכא פתוח
 פיתגמא ואמר לי אינש לא ידע מידעם
 ית פיתגמא ראנא שלחן יך ודפקידן
 וית שלימא שליחית קרמי לאת פס
 וטמיר ועתה מה יש תחת דוד חמישה

738

G.21.

וקם
 ויבא
 ויסקו
 וישתחו

לחם בנות בידו או הנמצא וכעז מא את
באתנות יודך חמש טולמין דלחם אתה
בידו אומה דאשתבכה ויש הכהן את
היד ויאמר אין לחם הל אל תחת ידיכי
אם לחם קדש יש אם נשמרו הצערים
אך מאשה ואתיב מדת מתודך ואמר
לית לחם חולין לתחות ידוי אלהיו לחם
דקודשא אית אם נכרין עולימי אלה
מס אבות איתא ועש
הוד את הכהן ויאמר לו כי אשה עשה
לני נתמל שלשם בעאתי והוד בלו
הנערים קדש והוא הדרך כל ואף כי
היום קדש בכלי ואתיב הוד יתכונא
ואמר ליה בקושטא איתתא מרחקא
לנא כמאיתמי ומד קדמותי במעפתי
והו מעהן עולימיא דכו לקודשא
הוא לאורה חולא הוה איל וקום א
דיו הוה מתאמיל ולא מיתפסיל כמנא
ויבד לוי הכהן קדש כי לא הוה פס לחם
כי אם לחם חפנים הקי וקרים מלפני הוה
לשום לחם חם ביום הל קחו ויהב ליה
בהנא קודשא אר לא הוה חמו לחם
חולין אלהין לחם אפי אדם ערו כין
קדם לישותיה לחם חמים ביום
איתנכחותי ושם איש מעבד שאול
ביום הוה נער לפני יהוה ושמו דאג
הארומי אביר הרעים אשר לשאול
ותמו צירא מעבד שאול ביומיא הוה
כגיש קדש ושמויה דאג ארומיא רב
רעא ולשאול ויאמר הוד לאחוימך
ואין ישפה תחת יודך חנית או חרב

ל
א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ
לו
לז
לח
לט

כי גם חרבו וגם כל לא לקחתו בידו כי
היה דבר המלך נחוד ויאמר הוד לאחוס
ואילו אית בא תחות יודך מודעותא
חרבא ארז את חרבו ואת זמא לאנשות
בידו אזי הוה פיתגם מלכא בסחר
ויאמר הכהן חרב גלות חמ
הפלותו אשר הכית בעמק האלה הנה
היא לזטה בטמלה אחרי האפוד אם
אתה תקח לה קח כי אין אחרת וולקח
בזה ויאמר הוד אין בכחך עשה
לוי ויאמר מדנת חרבא רגלות פלומה
הקטלתא במיפוד סטמא הא הוה
מכרכא בשושפא סתר ושאל לוד
באעפודא אם יתה תוסב לך סב אית
אחורי כי מייס הכא ויאמר הוד לית
דכותה הכהנה לוי
הוד ויבדח ביום הוהא מפע שאול ושם
אל אכיש מלך גת וקסודך ועדך בויםא
הוהא מולך שאול ואתא לות אכיש כ
מלכא ואת ויאמר עבדי אכיש אלוי
הלא זה הוד מלך הארץ הלא ליה ועש
במחלות לאמר הנה שאול במלכו
והוד כרכותו ויאמר עבדי אכיש ליה
הלא דין הוד מלכא דארעא הלא לוד
משמעין בחיננא למימר קטל שאול
באלפיו והוד כרכותו וישנ הוד את
הדברים האלה בלבבו ויודא מיאר מפע
אכיש מלך גת וישו הוד ותפתצמיה
האלין בליבה וחיל להדא מולך אכיש
מלכא ואת וישט את טעמו בענות
ותחלל ביום וות על דלית השער

ל
א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט

ויורד דודו אל זקניו ושני ות מדעה
 בשעתו ואישתמוס בידהו ומפרט
 על דשו תרעא ומחמת ריירה על דיקנה
 ויאמר אקיש אל עבדיו הפז
 תראו איש משתגע למה הביאו אותו
 אלי ואמר אקיש לעבדו הויה בר
 חיותו גבר שמי למה אמתון יתור
 לחתי חסר משועשע אע כי הכאתם את
 זה להשתגע עלי הויה נבא אל ביתי חסר
 שטיא אנטא ארי אמתון תדיון לאשטתאי
 על הדיון ייעל לבית
 וילך דוד משם ומילט אל מערת עדים
 ושבעו אחול וכל בית אביו וירד אליו
 שמה ואזל דוד מתפז ואישתוב למעת
 עולם ושבעו אחוהו וכל בית אביו הו
 ונתת לחותה לתפז ומתקבט אליו כל
 איש שמעו וכל איש אשר לו נשא
 וכל איש מד נפש ויהו עליהם לשר ויהו
 עמו בארבע מאות איש ואיתכנישו
 לחתיה כל גבר מעקר רוח וכל גבר רלוה
 מרי רשו וכל גבר מריר נפש והוה עליוהו
 לבא והוה עימיה בארבע מאה גברא
 וילך דוד משם מעפה מואב
 ויאמר אל מלך מואב יסא נא אבי ואמי
 אתכם עד אשר ארע מה יעשה לי
 אלהים ואזל דוד מתפז למעפא מואב
 ואמר למלך מואב יפוק בעז אנט
 ואמי עמכו עד דאידע מה יעביד
 ליה ונתח את פני מלך מואב והוה עמו
 כל ימי היות דוד במעדה ואשר יצוהו
 מלך מואב והוה עימיה כל ימי חייו והוה

דוד מספר במערה ויאמר
 גר הנביא אל דוד לא תשב במערה לך
 ובאת לך ארץ יהודה וילך דוד ויסא יער
 חרת ואמר גר נבוא לרוד לא תתוש
 במערה אחול ואיתא לך לארע ובית
 יהודה ואזל דוד נאתא לחורשא דחת
 ושבע ש אולכי מדע דוד
 ואנשים אשר אתו ושאלו שב בגבעה
 תחת האשל ברמה וחמתו בידו וכל עבדיו
 נעקם עליו ושבע שאל ארי איתוס
 דוד ונבויא רעמיה ושאל דוד
 בצבעתא תחת אשל ברמתא ומורתה
 בידה וכל עבדו קיימין עליוהו ויאמר
 שאל לעבדיו הנעמס עליו שבע נא
 בני זמתי צק לבלבם יתו כן ישו שדות
 וכרמים וכלבם ושנים שרי אלפוס ושור
 מאות ואמר שאל לעבדו קיימין
 עליוהו שבע כעז בני שוכטא דבית
 בעמז את כל כולו יתו כר ישי חקליו וכו
 וכרמיו לכולכו זמני רכני אלפין ורבני
 מאותא כר קשרתם כלבם עלי ואזנה
 את אזני כפרת בע עסכו יפה ואזן חלה
 מכס עלי וכלה את אזני כי הקיס בע את
 עבדיו עלי לאורב כיום הוה ארי מרוחמו
 כולכו עלי ולית רבחו ליה כר גד קניס
 כר עבד ישי ולית רבאוב ליה מינכז
 עלי ומחוי לי ארי אקיס כר ית עבדיו עלי
 לבמנא כותמא דריו
 דאג הארמי והוא נעב של עסדי שאל
 ויאמר ראיתי את כן וישו בא נסה אל
 אחי מלך בן אחטוב ואתיב דאג אחמנא

אחטוב בן אחטוב

דוד י בק אמר עכס... איתון

והוא מביא על עבדי שאול ואמר חיות
 ית ברושי אתא לצוב לתא אחימלך בר
 אחיטוב וישאל לו ביהוה וצדה עמו לו
 ואת חרב גלית הפלשתים עמו לו וישאל
 ליה במימרא דר' ויחדו זהב ליה חרת
 חרבא רגלית פלשתא זהב ליה וישלח
 המלך לקרא את אחימלך בן אחיטוב
 הכהן ואת כל בית אביו הכהנים אשר
 בצב ועבאו כנס אל המלך ושלח מלכא
 למיקר' ית אחיטוב בר אחיטוב כהנא ויתמל
 בית אבותי כהני ארבעב ואתו מלחון
 לת מלכא ויאמר שאול
 שמע נא בן אחיטוב ויאמר הנני אנני
 ואמר שאול שמע בען בר אחיטוב
 ואמר הא ריבתי ויאמר אל שאול
 למה קשרתם עלי אתה ובן ישי בתוך
 לו לחם ושאול לו באלהים לקום עליו
 לארב ביום הזה ויאמר ליה שאול למה
 מרדתו עלי את ובר' ישי במיתק ליה
 מזון וחרבא ושאולת ליה במימרא דר'
 למיקס עלי לכמנא ביום אהרין
 ויען אחימלך את המלך
 ויאמר ומי בכל עבודך ברוד נאמן
 וחתן המלך וקר אל משמעתי ונכבד
 בביתך ואתיב אחימלך ות מלכא ואמר
 ומו בכל עבודך ברוד מזוינו וחתנא
 ומלכא ורב על משמעתי וקר בביתך
 היום וחתני לשאול לו באלהים חלילה
 אליטם המלך בעבודי רב בכל בית אב
 מי לא ידע עבודך בכל זאת רב קטון
 או גדול וימארו דשרותי למישאל ליה

שאל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

במימרא דר' חס' לא ישר מלכא
 כספיה פיתגמא בכל אנא ארי לא
 ויע עמד כל רא פיתגם ועד ארס
 ויאמר המלך מות תבית אחימלך אק
 וכלבית אבד ויאמר ליה מלכא ממת
 תבית אחימלך את וכלבית אבד וי
 ויאמר המלך לר' צים חכמים עליו קט
 והמיתו כהני יהוה כי צם ירם עסדוד
 וכי ידעו כי ברח הוא ולא עלו את אונ
 ולא אבו עבדי המלך לשלח את ידם
 לפגע בכהני יהוה ויאמר מלכא להקטא
 דקמיוו עליו אוסתחרו וקטילו סנע
 ר' ארי אה דיהוה עסדוד וארי יס
 ארי ערוק הוא ולא חו לי ולא אביע
 עבדי מלכא לאושטא ותידרוו למישאל
 בכהנא דר' ויאמר המלך
 לרוי סכ אתה ופגע בכהנים וסכ חו
 הארומי ופגע הוא בכהנים וימרת
 ביום ההוא שכינים וחמשה אושטא
 אסוד בד: ואמר מלכא לדואג אוסתוד
 את ושלט בכהנא ואוסתחר דואג
 ארומי אה ושלט בכהנא וקטל בינמ
 ההוא תמיס וחמשה צבא ורשרין
 למלכש אפור דבוץ ואת נבעור הסנע
 הבח לפי חרב מאיש ועד אשה מעל
 ועד יתק משור וחמור ושה לפי חרב
 וית צב קרית כהנא קטל לפיתגסות
 מצבד ושר איתא מיסולס ושר ימ
 ותיר חמיר ואיבד לפיתגם דחור ושלט
 בז אחר לאחימלך בן אחיטוב ושמו
 אביתר ופרח אחרידוד ואשתות

וישאל ה' ב' ויב' און דמות ויכו את גלית ויב' און

75R

ברא חרמא לאחימלך בר אחיסטוב ושמויה
 אביתר וערק סדר דוד ויצר אביתר לדוד
 והצטואול את כהן יהוה וחי אביתר
 לדוד ארי קטל שאול ית כהנא ד' ו'
 ולאמר דוד לאביתר ודעתו ביום ההוא
 כי שם רויצ הארומי כי הוצר ויצר לשואל
 אנכי סבת בכל נפש בית אביך ואמר
 דוד לאביתר ודענא בויבא ההוא ארי
 תמן וראג ארומי ארי הואה וחי לפ
 לשואל אנא ג' ומית איסתקפה בכל
 נפש בית אביך טובה אתי אל תראקי
 אסר ובקש את נפשו ובקש את נפשך
 כי משמרת אתה שמד' תיב עמי לא
 תידחל ארי ויבשו למיקטלו בש למקטל
 ארי נצור את עמי ויצרו לדוד לאמר
 הנה פלשתים בלחמים בקעלה חמה
 שומים את הצרות וחי או לדוד למי
 האפלישתאי מצחיו קרבא בקעלה
 ואינן בזוקת אחרתא ושאל דוד
 ביהוה לאמר האלה והכיתו בפלשתים
 האלה ויאמר יהוה אל דוד
 לד והכית בפלשתים והושעתה את
 קעולה ושאל דוד במימד ארול למי
 הארול ואומרו בפלישתאי הארול ואמר
 לי לדוד ארול ותקטול בפלישתאי
 ותפרק ית יתבי קעולה ויאמר אנשי
 דוד אליו הנה אנחטפה ביהודה וראם
 ואחבי מך קעולה אל מערות פלשתים
 ואמרו גברו דוד ליה האביד אנחטפה
 הכא ביהודה ודחלן ואת אלהין מוחל
 לקעולה למידי פלישתאי

ס"ז
ל' ע"ד

ס"ח
ל' ע"ד

ס"ט
ל' ע"ד

ס"י
ל' ע"ד

ס"יא
ל' ע"ד

ומספ עד דוד לשואל ביהוה וועתה
 יהוה ויאמר קום רד קעולה כי
 אמ נתן את פלשתים בידך ואוכחעד
 דוד למיטואל במימד ארול וקבל עלתה
 לי ויאמר קום חות קעולה ארי אנא
 מסר ית פלישתאי בידך וילך דוד
 ואנשו קעולה וילחם בפלשתים וועת
 את מקצהם ויק בהם מכה גולה וישע
 דוד את ישב קעלה ואול דוד וצמיהו
 לקעולה ואצח קרבא בפלישתאי ודם
 מת צתיהו ומחא סחון מחא סגאד
 ופרק דוד ית יתבי קעלה
 ויהי בסרה אביתר בז אחימלך אל דוד
 קעלה אפוד דוד בידו והוה ס' ערק
 אביתר בר אחימלך לות דוד קעלה
 אפודא אחות בידו ויצר לשואל כי
 בא דוד קעלה ויאמר שאול נכר
 אתו אלהים בידו כי נסע לבוא בעור
 דלתים ובד' ואתחזה לשואל ארי
 אתא דוד לקעלה ויאמר שאול מסר
 וציה לי בידו ארי נתמסר למישל בקוחא
 דיה דשון ועברין וישמע שאול את
 כל העם למלחמה לרדת קעלה לצור
 אל דוד ואל אנשיו ובקש שאול ית כל
 עמא לאצחא קרבא למיחת לקעלה
 לימצר על דוד ועל צמיהו וידע דוד כי
 עליו שאול מחריש הרעה ויאמר אל
 אביתר הצעה האפוד וידע דוד ארי
 עלוה שאול כמין ביטתא ואמר לאמת
 בהנא קריב אפודא ויאמר
 דוד יהוה אלהי ישראל שמע שמע

עמד כי מבקש שאל לבוא אל קעילה
 לשחת הקיר בעבורי ואמר רוד לי את
 וישיר משמע שבע עבוד ארבע
 שאל לפי על לקעילה לחבלא קרתא
 ברילי הסגרתו בעלי קעילה בידו
 הירד שאל כאשול שמע עבדך יהוה
 אלהי ישראל העני נא לעבדך
 ויאמר יהוה ירד הסכרין לפימסר
 ותב קעילה בניה הסכר למיחרת
 שאל כמא ושמע עבדך ויאמר לי
 הישרא חוי כסו לעבדך ואמר לי
 סכר לפיחת ויאמר רוד
 הסגרו בעלי קעילה אתי ואתאנשי
 ביד שאל ויאמר יהוה וסגרו ואמר
 רוד הסכרין לפימסר ותב קעילה
 ותו ות צרם ברא ושאל ויאמר לי
 סכרין לפימסר ויאמר רוד
 ואנשי כשש מאות איש ויעלו
 מקעילה ותחלו במסר ותחלו
 ולשאל הער כי נמלט רוד מקעילה
 ויחלל לצאת וקם רוד וצמ ויהי כשית
 מאה גמרא ונפקת מקעילה ויחלו
 באתר רכשו להקבא ולשאל אתחוח
 ארי אוסתזב רוד מקעילה ואיתמנע
 מלימק וישב רוד במדבר במענות
 וישב בהר במדבר ויהי ויבקשו שאל
 בלתימים ולא מצע אלהים ביהו ויתב
 רוד במדבר אכמ צרתא ותב כסורא
 במדברא ויהי ובעה שאל בלתימים
 ולא מסרוהו בידו וירא רוד כי
 יצא שאל לבקש את נפשו ורוד

לענין פירוש
 וקם
 ויאמר

במדבר ויהי בחורשה ויהוה רוד ארבע
 שאל למימקס ליה ורוד במדברא דיהוה
 בחורשא ויקם והועתו
 שאל וילך אל רוד חרשה ויחזק את
 ידו באלהים וקם והועתו בר שאל ויאמר
 לת רוד לחורשא ותקפה ית רוד בפימה
 רוד ויאמר אליו אל תדאמי לאתמיתך
 רוד שאל אכי ואתה תמיד על ישראל
 ואנכי אתיה לך לפיטע וצם שאל אכי
 ירע כן ויאמר ליה לא תיד חל ארי לא
 תשכחוך רוד שאל אכי ואת רוד ויאמר
 על ישראל ואנא איהו לך לתעז ואת
 שאל אכי ירע כן ויכתו שצרוס
 ברית לפע יהוה וישב רוד בחורשא
 ויהוה נסו הלך לביתו וצרו תרוהו קום
 קום לי ויתב רוד בחורשא ויהוה ואת
 לביתו ויעלו ויפסו אל
 שאל הנבעתה לאמר הלא רוד מסתת
 עיניו במענות בחורשה כנגעת חסמה
 אשר מימיו הנשימיו וסלוקו איש ויה
 לות שאל לצבעתא למימר הלא רוד
 מיטמר שפסא במענות בחורשא מנע
 חכילה דמדרום לישמיו ועתה לבוא
 נפשך המלך לרדת רוד ולע הסגרו ביד
 המלך וכען לבלרעת נפשו מלכא
 למיחת חות ואנחנא נמסרניה בידא
 דמלכא ויאמר שאל בדוקים אתם
 ליהוה כי חללכם עלי ויאמר שאל
 בריכו אתו קד לי ארי חסתו עלי וכו
 נא חביו עוד ורעו וראו את מקומו
 אשר תהיה רגלו מיראהו שם כי אמר

וירא

וירא

וירא

וירא

ויהוה ירד עיר המצודות חרש ארבע
 במלוא וכל יסמך לאדברא כותיה

76^R

ואיזיל ארז איתגדוד פלישתאי על ארע
 וישב שארל מרדה אחרי הוד וילך לקראת
 פלשתים על כן קראו למקום ההוא מקום
 המחלוקות ותב שארל מלמדה בטר
 הוד וארל לקדמות פלישתאי על כן קרא
 לארעה ההוא כיה פולחנתא את דאשת
 כיה ליתא דמלכא למיזל לכא ולכא ויעל
 הוד משם וישב במערות עין גדי
 וסלוק הוד מתמן ויתב במערותא דעוגר
 ויהו באשרל שב שארל משת
 פלשתים ויער לו לאמר הנה הוד במדבר
 עין גדי ויהו כד תב שארל מסת פלשתאי
 וחוראו ליה למימד הארוד במדבר עין גדי
 ויקח שארל שלפת ארפים איש סחור מכל
 ישראל וילך לבקש את הוד ואנשיו על
 פני ערבי ויעלום ודבר שארל תלתה ארפון
 גבר עולים מכל ישראל וארל למיבשית
 הוד ונצרהו על אפי שיקפיכיה ויבא
 אל מדרות הענא על הוד ושם מערה
 ויבא שארל להסך את רגליו הוד ואנשיו
 מרסתי המערה ושקים ואתא לחוטרו
 ענא של אורחא וממן מערתא ועל שארל
 למיעבד צרכיה ורוד נצרהו בספר
 משרתא מתמן ויאמר
 אנשי הוד אליו הנה חלום אשר אמר
 ויהו אליך הנה אנכי עמו את איביך
 בידך ועשית לו כאשר יטב בעיניך וקם
 הוד ונסת את כנף המסל אשר לשארל
 בלטי ויאמר צברי הוד ליה הא יורכא
 דאמר לך הא אמא מסרית בעיל דבנך
 בידך ותעביד ליה כמא דתקנו בעינך

Gold

ca

אל ערוס וערוס הוא איזילו בעו ואתקעו
 עוד דעו ופוזות אחריו דפרי במחמן
 חוהי תמן ארז אמריו לו דערוס וצפיק
 הוא ויראו דעו מכל המה באום אשר
 ותבא שכו ושבתם אלי אל נכח והלסת
 אתכם והיה אם ישע בארץ חפשת
 אותו בכל ארפי יהודה והעו וירשו מכל
 מסמוריתא דמטמר תמן ותתבון לחת
 בקושטא ואיך שמכון ויהו אם אשתו
 בארשא ואיזיל שיתיה בכל אלפני
 רבית יהודה ויקומו וילכו ויעה לפע
 שארל ורוד ואנשיו במדבר משו בערה
 אל המסמורית וקמו ואזלו לזקק קדם
 שארל ורוד ונצרהו במדבר ארמון
 במישרא דמדרוס לו שימון וילך שארל
 ואנשיו לבקש ויעדו הוד ומרד הסלע
 וישב במדבר משו וישמע שארל חוהי
 אחרי מדבר משו וארל שארל תצרהו
 למיבש חוראו לרוד ונחת לכיפא ויתב
 במדברא דמשו ושמע שארל ודקפת
 הוד למדברא דמשו וילך שארל מיצר
 חור מזה הוד ואנשיו מצד הוד מזה
 והו הוד בחפץ ללכת מפע שארל ושארל
 ואנשיו עמיהם אל הוד האל אנשיו
 לתפסק וארל שארל מסטר טוראמיס
 הוד תצרהו מסטר טורא מיכא והוה
 הוד מיתבעות למחל מן קדם שארל
 ושארל ונצרהו כמען על הוד תצרהו
 למיחורו ומלאך בא אל שארל לאמר
 מהרה ולכה מפשטו פלשתים על ארץ
 ואיזנה אתא לות שארל למימר אחו

עברת ב בק וסתי ולכה מיכא

יהוה לעבוד ולכבוד ליהוה ויבאו נערי
 יהוה וידברו אל נבל ככל הדברים האלה
 בשם יהוה וינחמו ואתו עליו מי ידוד ומללו
 עם נבל ככל כפית צביא האילון בשמא
 דודו יפקדו ויעזוב את עבדו יהוה
 ויאמר מי דוד ומי בן ישי הוסיפו עב
 עבדים המתפרצים איש מיפני ארמו
 ואתיב נבל את עבדו יהוה ויאמר מודה
 ומן בר ישי וימארו דסגיאן עבדו
 דעקין דמטמיון גבר מן קדבר ויבונה
 ולקחתי את לחמי ואת מימי ואת טסתי
 אשר טכחתי לגזי וטעתי לאנשים אשר
 לא ידעתי אי מה המה ואי סבית ממילי
 וית משתה וית שירותי דאקיעת לגזי
 ואיתני ולצבירא ולא ידעתי או פס איסון
 ויהפך נערי דוד לדורס וישונו ויכאו
 ויצדו לו ככל הדברים האלה ואיתחזקו
 עליו מי דוד לאור חוק ותבו ראתו חזקו
 ליה ככל כפית צביא האילון ויאמר דוד
 לאנשי חצרו איש את חרבו ויחגרו
 איש את חרבו ויחגרו גם דוד את חרבו
 ויעל אחרו חור בארבע מאות איש
 ומאתם ושבו על הכלים ואמר דוד
 לגברתי ויחזקו עת חרבתי ויחזקו עת
 חרבתי ויהיו את דוד ית חרבתי וסלקו
 כתר דוד בארבע מאה גברא ומאתו
 אישת אורו על מעא ולאביגיל אשת
 עבל הגיר נער אחד מהנערים לאמר
 הנה שלח דוד מלאכים במדבר לבד
 את ארזנו ויעט בהם ולאביגיל אשת
 נבל חיו שלמה אחר משלימיא למימר

ויהוה
 ויבאו
 נערי
 יהוה

ויהוה
 ויבאו
 נערי
 יהוה

ויהוה
 ויבאו
 נערי
 יהוה

ויהוה
 ויבאו
 נערי
 יהוה

ויהוה
 ויבאו
 נערי
 יהוה

הא שלח דוד איגרו מן מדבר ארז
 וית ריפת צא וקץ בחור והאנשים טבס
 לנו מאד ולא הכליטו ולא פקדע מאמר
 כל ומל התלכנו אתם בחיותנו בשדה
 וצבירא טכיו לצא לחרא ולא איתעמא
 ולא שגא לצא מידעם כל דומין דהליבט
 עיבהון פד חונית שרו במדברא חומין
 היו שליט גם לילה גם יומם כל ימי החיות
 עם רעם היסן שור מקח חיו שליט
 את כלילי את בימם כל חמין והיוצא
 עימחוז רעז עמא ועתה רעו דאומה
 תעשו כי בלתה הרעה אל ארזנו ועל
 כל ביתו והוא בז בלילי מדבר אלו וית
 רעו וחזאי מיה תעבדון ארי צמירא
 בי שתא למיתו על ריפת צא ועל כל
 ביתה חזוא גבר רשוע מלמילא עימיה
 ותבחר אבוגל ופקח מאתים לחס ושטח
 נבלו יין וחמש צאן עשנות וחמש סאס
 קלו ומאה צמקים ומאתים דבלים ותשס
 על החמורים ואחר את אביגיל ותלכית
 מאתן גריצן רלחים ותרו ערבין דחמין
 וחמש עאז תכברא וחמש סוזן קלויא
 ומאה איתכלין העצקין ובישין ומאת
 מין דמלתא ושויאת על חמירא ותאמר
 לצערוה עבדו לפע הנני אחריכם באה
 ולא ישה נבל לא חגרה ואמרת לעלמא
 עיבדו קדמי הא אפא בתריסין אתא איתעמא
 נבל לא חויאת וחליה היא רכבת על
 החמור וירדת בסתר החר חזנה דוד
 ואנשי ירדום לקראתו ותפגש אתם
 והיה תמא רכיבא על חמירא ונתאנסט

ויהוה
 ויבאו
 נערי
 יהוה

ויהוה
 ויבאו
 נערי
 יהוה

ויהוה
 ויבאו
 נערי
 יהוה

ויהוה
 ויבאו
 נערי
 יהוה

ויהוה
 ויבאו
 נערי
 יהוה

לרובו ולמיטת דם ובאמצע המיפוק
 רובו ליה וכד יוסב לרובו ויפוק
 ית אמתך ויאמר רוד
 לאביצל ברוד יהוה אלהי ישראל אשר
 שלחך היום הזה לקראתי ואמר רוד
 לאביצל ברוד ליה אלהי ישראל ושלחך
 יומא הדין לקדמותי וברוד טעמך ו
 וברוכה את אשר כלית היום הזה נכח
 ברמים והושוע יוד ל וברוד מדעד
 וברוכה את רמעתך יומא הדין מלמט
 דם וכו' ולמיפוק דוד ל ואלם הי יחיה
 אלהי ישראל אשר מצעע מהרע אותך
 מ לולא מהרתי ותבאתי לקראתי כיו
 אכעתי לצבל שר אור הקר מפתובתי
 וברם קיים הוא ל אלה וישדא רמעת
 מלאכשה לוד אריא לולאפון אוחות
 ואמת לקדמותי אלהיך אם אושתאר
 לצבל שר מיהר צפרא ירע מדע ויקח
 דוד מידה את אשר הביאה לו ולהאמר
 עלי לשלום אל מוקד ראי שמעת בקול
 ואשא פניך וקבל דוד מידה ותראותא
 ליה ולה אמר סקו לשלום לביתך הוא
 דקבלית מימדך ותסבית אפיק ותבא
 אביצל אל צבל והסך לו משתה בכרת
 כמשתה המלך ולצבל טוב עליו הוא
 טכור שר מאר ולא הגידה לו דבר סקו
 וצבל שר אור הקר ואמת אביצל לית
 צבל והא ליה משתה בביתו כמישתה
 מלכא הליבא רצבל שפיר סלחי ויהוה
 שר לחרא ולא חויאה ליה פיתגס ושר
 אורכש מיהר צפרא יהוה בקרבנות

בבז
לבט
בקרוב

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

היין מצבל ותגד לו אשות אתכל הדין
 האלה וימת לב בקרב והוא היה לאב
 והיה כעפרא סרס חמרא מצבל וחיות
 ליה איתתיה ות פיתגמיה האר לין וימת
 לביה כפעוהו והוא היה כמבנה והיה
 כעשרת הימים וצפ יהוה את צבל וימת
 והיה לזמן עשרא יומין ותגד לו ית צבל
 ומית וישמע רוד כמות צבל ויאמר
 ברוד יהוה אשר רב את רוב חרפתך
 צבל ואת עבדך חשך מדעה ואת רשת
 צבל השוכ יהוה בראשו וישלחך רוד
 ודבר באביצל לקחתה לו לאשה ושע
 רוד את מית צבל ואמר ברוד יהוה רוד
 לין חסדאי מידא רצבל וית עטרה
 מצע מלמיעבד בישרא וית כישת צבל
 אבס ל בריושיה ושלח רוד וסאור
 באביצל למיסכה ליה לאותו וכאוע
 רוד אל אביצל הכרמלה הדברו אלה
 לאמר רוד שלחט אליך לקחת לך
 לאשה ואת עבדך רוד לית אביצל
 לכרמלא ומלולו עמיה למיכר רוד של
 שלחט לחתיך למיסכך ליה לאותו
 ותקם ותשתחו אפוס ארצה ותאמר
 הנה אמתך לשפחה לרחץ רגלי עבד
 ארני וקמת וסגדת על אפודא של ארס
 ואמרת הא אמתך לאמרו לאכחאות
 עבדך רובו ותמחר תקם אביצל
 תרכב על החמור וחמש צעדותה חסות
 לדלה ותלך אחרי מלאכך רוד ותה ל
 לאשה ואוחאת וקמת אביצל חסות
 על חמרא וחמש על לימסתא ראלו ויהו

או בקרב אחות ותקטילי חלילה לך מיהוה
 משלחך במשה יהוה ושנה קח צא
 את החצית אשר מדאשתו ואת צפחת
 המים ונלכה לכו חס לכו לכו מלאשטא
 זר במשיחא דרזי ובעז סב בעז ירת
 מורציתא דאסדוהי ותמנא דמאנתול
 לנא ויקח דוד את החצית ואת צפחת המים
 מדאשתו שאול וילכו להם ואין ראה
 ואין דע ואין מקיץ כי כלם ישונוסם
 תרדפת יהוה נפלה עליהם ונכסב דוד
 מורציתא ויתמנא דמנא מאסדוהי שאול
 ואילו לחז ולסת דחז ולית דוד עולית
 דמיתער ארי כולהו דמכין ארי שיתא
 תקיפא מן קר ל נפלת עליהו
 ויעבר דוד העבר ויעמד על ראש ההר
 מרחק רב המקום ביניהם ועבר דוד
 עיברא וקם על ריש סודא מרחוק סג
 אתרא כיצחק ויקרא דוד אל העם
 ואל אבנ בז ט לאמר הלו את עט
 אבנ ויעז אבנ ויאמר מי אתה קראת
 אל הקהל וקרא דוד לעבא ואל אבנ
 ט למימר הלא אתעע אבנ ואתב אבנ
 ואמר מן מין וקרי בר וש מלכא
 ויאמר דוד אל אבנ הלא
 איש אתה ומי כמור בוסדאל ולמה לא
 שפחתה אל ארצך המלך מיבא אחר
 העם להשחית את הקהל אדמך ואמר
 דוד לאבנ הלא צברא את וכן כותב
 בוסדא הליה לא צטריתא על רמבד
 מלכא ארי אתא חד מעמא לחבלא ית
 מלכא רובוקה לא טוב הדבר הזה אשר

מ

מ

ל

ל

ל

ל

עשית חז יהוה מיבני מות אתם אשר
 לא שמרתם על ארצכם על משיחיהוה
 ועתה ראה אי חקית המלך ואת צפחת
 המים אשר מדאשתו לא תקיפיתמנא
 הדין ועבדת קים הוא יי ארי בר צפח
 חייבי קטול אתו דלא צטריתו על
 רובתכו על משיחא דרזי ובעז חוי א
 מורציתא ומלכא ואו מנא דמנא דאם
 דאסדוהי ויכר שאול את קול דוד
 ויאמר הקלך זה בעז דוד ויאמר דוד
 קולי ארצ המלך ואי שתמח עשא
 ית קלא דדוד ואמר הקלך דוד
 דוד ואמר דוד קלי רובי מלכא ויאמר
 למה זה ארצ דוד אחרי עברו כי מה
 עשית ומה ביד רעה נאמר למהו
 רובי דוד בתי עבדיה ארימאעט
 עבדית ולית בידו חובא ועתה ישמע
 נא ארצ המלך את דברי עבדו אם
 יהוה הקיפתך כי נח מנחה ואסובע
 האדם ארורים הם לפני יהוה כי צרעת
 המים מהסתפח בטחלת יהוה לאמר
 עבד אלהים אחרים ובעז ישמע עבד
 רובי מלכא ית פיתנבי עבדיה אם
 מן קדם יי איתנתי ויתקבל קורבני
 ט עו ואם בע אינשא ליסין אינו
 מן קר יי ארי תרובע יומא דין מלכא
 ב אחסנת עמא דמלמימר אחיל דוד
 בי עממא פלחי טעותא ועתה אל
 ופל דמל ארעה מנע פני יהוה מיבנא
 מלך ישראל לבקש את פרעש אחר
 באשר ירדך הקורא בהרים ובעז לא

ותשר דמי ש' ארעא מן קדם מימרא
 ויהי ארץ נפק מלכא דישדא למי בעיות
 חלש חוה כפיא דמתרחה קוראיה כעורא
 ויאמר שאל חטאתי שוב בני דוד בני
 לא ארע לה עד תחת אשר יקרה נפשו
 כשניקת העם הזה הנה הפלתי ואשעו
 הרבה מאד אמר שאל חטאתי תסבחו
 דוד ארי לא אפאיש לה עד חלתי קרת
 נפשי בשני יופיא דחיהא אפליה דה
 ואיטכשית סגן לחורא בעני דוד ויאמר
 הנה חנת המלך העבד אחר פה צעיר
 ויקחה ואתם דוד ואמר הא שדחיה
 רמיהא וישני קה מעלמיה ויסבחו
 ויהיה יסוב לאיש את יד קרת ואת
 אמותו אשר סגן חנת חתונה ביה ולא
 אמת לשלח דוד כשענה חנה ולימכ
 לגברית וכותמה ויתקושטו דמכרה
 לי ויפא דין בודי ולא אמת לאושטא
 דוי במשחארה והנה כאשר גרלה
 נפשו היום היה בשני בתגול נפשו
 בשני יהיה תיני לני מכל ענה האמת
 ויקרת נפשו ויפא דוד בשני כותמה
 נפשו קר לי וישחזיני מכל ענה
 ויאמר שאל אלה דוד ברוך
 אתה בני דוד גם עשה תעשה וגם יסול
 מכל וילך דוד לדודי ושאל ש' למקמו
 ויאמר שאל לדוד בידך את בדי דוד את
 מכלך תמלך ואת אצחא תעלה ואל
 דוד לאורחיה ושאלת לאתרה
 ויאמר דוד אל לנו עשה אכפה
 דוס אחד ביד שאל אין לי טוב כי

4

ל
והיה
והיה

ל
והיה

ל
והיה

82r

והיה דוד ביד שאל אין לי טוב כי

ליה אביש בוכא הווא זת קלעל
 בו הות צלג למלכיא רבית יחיה
 עד יומא רון
 וזיל כספר הימים אשר ישוב רוד
 בשדה פלשתים ימים ואתנה חדשים
 והוה מינין וביא דיתב רוד בקיה
 פלישתא עזון בעדו וארבעה יחזו
 ועל רוד ואנשיו מפשו אל הוועו
 והגרו והעמלו ביהסו וספתארו
 אשר מעלם באר שורה וסד ארץ
 מצרים ובלק רוד וגמרוהו ואתו
 ואיתגדו על גשרא וצורא ועל
 ועמלקא ארי אען יתבי ארסאוס
 ומעלמא מפעלמא דחגראושר ארעא
 דמצרים ומה רוד את הארץ וליה
 וחה איש ואשה וליה שמו וכקר
 וחמרים וצמלים ובערים וסב ויסא
 אל אביש ופחא רוד ית יתבי ארעא
 ולא מקום גבר וסב עזון ותורין
 וחמרו וצמלון ופני לכושין והאוב
 ואתי לות אביש והאמר אביש אש
 פשטתם הים והאמר רוד על נגב
 יהודה ועל נגב יהודה אלי הא נגב
 חזים ואמר אביש לאן איתגדו
 ופארין ואמר רוד על דום יהודה
 ועל דום ורומאל ודרום שלמיה
 ואיש תגשו לא יהיה חיה לתביא
 גת לאמר פן קדו עליש לאמר כד
 עשה רוד וכה משפטו בל חמרים
 אשר יסב בשדה פלשתים ופך
 ואיתא לא מקום רוד ליתא ארעא

בין
עשר
אמר

C.28

והוא
אמר

והוא
אמר

10^m

למיכר סריו עבד רוד וסיו חסיה
 כל מינין והוה יתב בקדו פלשתא
 והאין אביש כדוד לאמר הכאש
 הכאש בעבד בישראל והוה
 לעבד עולם והימן אביש כדוד ופני
 איתגדו איתגדו בעמיה בישראל
 והוה עבד פלח לעלם
 ויהי בימים ההם ויקבץ פלשתים
 את בנותיהם ליסא לתלחם בישראל
 ויאמר אביש אל רוד דע וסד כי
 אתי תצא בכחה אוסו ואנשיו
 והוה ביזמא האינו והיתב שו
 פלישתא חמשים ותתו לחולא
 לאתא סבא בישראל ואמר אביש
 לרוד מיד עידע ארי עמליתם
 כפשויתא את ופך האמר רוד
 אל אביש לכו אתה תדע אשר ועש
 תעשה עבדו והאמר אביש אל רוד
 לכו שומר לדאשו אשכח בל חמרים
 ואמר רוד לאביש בכין את תדע גת
 דעבד עבד ואמר אביש רוד עזון
 נסרא לוישו אשכח בל חמרים
 וסכומאל מת וספרו לו
 בלישראל וקסחה ברמיה ובער
 ושאל הקר את האבות ואתחזקת
 פן הארץ ופכמיה מית וספרו עזון
 כל ישרא וקסחה ברמיה וספרו עזון
 אגש קדמה ושאל פליית מדיוחוס
 מד ארעא וקבצו
 פלשתים ויבאו וחתו בשונם וקבצו
 שאל את כל ישראל וחתו בגלבע

אישו ד בק וסיו - בוכא ופחא וסב פכ

818

ואתבבשו פלשתאי ואתו ושח בשום
 ובגש שאול יתכל ושרא ושרו במלכע
 ויהא שאול את מחנה פלשתים ויהא
 ויחרר לבו מאד ויהא שאול ית מסדת
 פלשתאי ויהויל דע לעבד לחדא ויהא
 שאול ביהוה ולא ענה יהוה גם בחלום
 גם באורים גם בגי'אם ושאול שאול
 במימרא ד'ו' ולא קביל עלתיה ו'א'ת'
 בחלומא אף באוריא אף בספריא ו'א'ת'
 שאול לעבדו בק שו לו אסת בעלת
 אוב ואלכה אליה ואדרשה בה ו'א'ת'
 עבדיו אליו הנה אסת בעלת אוב בען
 דאר ו'א'ת' שאול לעבדוהו בש לואיתתא
 ו'ד'עא לאסקא בידיו ו'א'ת'ד לותה ו'א'ת'
 בה ו'א'ת'ד עבדוהו ליה הא איתתא ד'ד'עא
 לאסקא בידיו בען דאר ו'ת'חפש פ'א'ל
 וילבש בגדים אחרים וילך הוא ושני
 אנשים עמו ו'ב'או אלהאשה לילה ו'א'ת'
 קסומי ט'א'ל'י ט'א'וב ו'ה'ע'ל'ו ל'י א'ת' א'ש'ר'
 אמר אלך ואישתבני שאול ולבש לבושו
 אוחרני ואזל הוא ותרון צדוק עמיה
 ואת לות איתתא בליליא ו'א'ת'ד קסומי כ'ס'
 לי כבידיו ו'א'ת'ד ק'ל'י ל'י א'ת' ד'א'י'מ'ר' ל'ך'
 ו'ת'א'מ'ר' ה'א'ש'ה א'ל'יו ה'נ'ה א'ת'ה י'ד'ע'ת א'ת'
 א'ש'ר ע'ש'ה ש'א'ול א'ש'ר ה'כ'ר'ת א'ת'ה א'פ'ת'
 ו'א'ת' ה'י'ד'ע'נ'ים מ'ז ה'א'ר'ץ ו'ל'מ'ה א'ת'ה'
 מ'ת'ב'ק'ש ב'נ'פ'ש'י ל'ה'מ'י'ת'נ'י ו'א'מ'ר'ת א'י'ת'ת'א'
 ל'י ה'א א'ת י'ד'ע'ת ד'ע'ב'ד ש'א'ול ר'ש'ו'ע'
 י'ת ב'י'ד'יו ו'ת ז'כ'ר'ו מ'ז א'ר'ע'א ו'ל'מ'ה א'ת'
 מ'ת'ע'ר ב'נ'פ'ש'י ל'מ'י'ק'ס'ל ו'י'ש'ב'ע ל'ה'
 ש'א'ול ב'יהוה ל'א'מ'ר ח'י יהוה א'ב י'ק'ר'ד

עון בדבר הוה וקיים לה שאול במימרא
 ד'ו' ל'מ'י'מ'ר ק'י'ים הו'א'ל'י א'ב'י'ש'ר ע'י'נ'ך ח'ו'פ'א'
 כ'פ'ת'נ'ב א'ח'ד י'ו' ו'ת'א'מ'ר ה'א'ש'ה א'ת'נ'י
 א'ע'ל'ה ל'ך ו'ת'א'מ'ר א'ת ש'מ'ו'אל ה'ע'ל'ו ל'י
 ו'א'מ'ר'ת א'י'ת'ת'א א'ת' מ'ז א'מ'י'ק ל'ך ו'א'מ'ר'ת
 ש'מ'ו'אל א'מ'י'ק'י ל'י ו'ת'ר'א ה'א'ש'ה א'ת'
 ש'מ'ו'אל ו'ת'ז'ע'ק ב'ק'ו'ל ג'ז'ו ל'ת'א'מ'ר ה'א'ש'ה
 א'ל ש'א'ול ל'א'מ'ר ל'מ'ה ר'מ'ו'ת'ע' ו'א'ר'ע'ו
 ש'א'ול ו'ח'ו'ת א'י'ת'ת'א א'ת ש'מ'ו'אל ו'צ'ו'ת'ת'
 ב'ק'ל ר'ב ו'א'מ'ר'ת א'י'ת'ת'א ל'ש'א'ול ל'מ'י'מ'ר
 ל'מ'ה ש'ק'ר'ת ב'י ו'א'ת ש'א'ול ו'ת'א'מ'ר ל'ה'
 ה'מ'ל'ך א'ל ת'ר'א'י כ'י מ'ה ר'א'י'ת ו'ת'א'מ'ר
 ה'א'ש'ה א'ל ש'א'ול א'ל'ה'ים ר'א'י'ת'ע ל'י'כ'ס'
 ה'א'ר'ץ ו'ת'א'מ'ר ל'ה מ'ל'כ'א ל'א ת'ד'ו'ד'ו'ל ק'א'ר'
 מ'ה ח'ו'י'ת ו'א'מ'ר'ת א'י'ת'ת'א ל'ש'א'ול מ'ל'כ'א
 ד'ו'י ח'ו'י'ת ד'ס'ל'י'ק מ'ז א'ר'ע'א ו'ת'א'מ'ר ל'ה'
 מ'ה ת'א'ר'ו ו'ת'א'מ'ר א'י'ש ו'ק'ו'ל ע'ל'ה ו'הו'א'
 ע'ש'ה מ'ע'י'ל ו'י'ד'ע' ש'א'ול מ' ש'מ'ו'אל הו'א'
 ו'י'ק'ד א'פ'י'ם א'ר'ע'ת'ה ו'ש'ת'ח'ו'ו ו'א'מ'ר ל'מ'ה'
 ח'ו'י'ת'ה ו'א'מ'ר'ת ג'ב'ד א'ס'כ'א ס'ל'י'ק ו'הו'א' ע'ש'ת'
 מ'ש'ל'א ו'י'ד'ע' ש'א'ול א'ר'י ש'מ'ו'אל הו'א' ו'י'ד'ע'
 ש'א'ול ע'ל א'פ'ו'ת' ע'ל א'ר'ע'א ו'ס'ע'ד'
 ו'ת'א'מ'ר ש'מ'ו'אל א'ל ש'א'ול ל'מ'ה
 ח'ו'י'ת'נ'י ל'ה'ע'ל'ו'ת א'ת'י ו'ת'א'מ'ר ש'א'ול ע'ל'ו
 מ'א'ד ו'פ'ל'ש'ת'ים ב'ל'ח'י'ם כ'י ו'א'ל'ה'ים ס'ר'מ'ע'ו
 ו'ל'א ע'נ'נ'י ע'ד ג'ם ב'י'ד ה'נ'ב'י א'ים ג'ב'ח'ל'ו'ת'
 ו'א'ק'ר'א'ה ל'ך ל'ה'ו'ד ו'ע'נ'נ'י מ'ה א'ע'ש'ת'ו'א'מ'ר'
 ש'מ'ו'אל ל'ש'א'ול ל'מ'ה א'ו'ש'ת'ע' ל'א'ס'ק'א'
 י'ת'י ו'ת'א'מ'ר ש'א'ול ע'ק'ת ל'י ל'ח'ד'א ו'פ'ל'ש'ת'א'
 מ'צ'ו'ח'י'ן ק'ד'ב'א'כ'י ו'מ'י'מ'ר'א ד'ו'י ר'ח'י'ק ח'ע'
 ו'ל'א ק'ב'יל ע'ל'ו'ת'י ע'ד א'ח'ב'י'ד ס'פ'ר'א א'ת'

בחולמיא וקרית לך לאדעותני מא
 ואמר שמואל
 אעבד
 למחשאתי ויהיה סר מעליך ויהי ערך
 ואמר שמואל ומה את שאלתי וממה
 ר' רחוק יתך חוה כסערה רצויה
 דאת בעול רבביה ועש חוה לו
 כאשר דבר בידו וקדע יהוה את
 המלכה מירך ויתנה לרעך לרוד קדע
 ליה ככארמלול בידו ואשר חזרת
 מלכותא מרוד ויהבה לחכך לרוד
 כאשר לא שמעת בקול יהוה ולא
 עשית חרוו אפו בעמלק על כן הדבר
 חוה עשה לך יהוה היום הזה כמאלה
 שבעת למינך אר' ואלא עבדת תקוף
 רוציה בעמלק על כן פיתגמא הדיו עט
 לך ויפא הדיו ויתן יהוה גם את ישראל
 עמד ביד פלשתים ומד אתה וכנר
 עמי גם את מחנה ישראל ויתן יהוה ביד
 פלשתים ומסר לי את ית ישראל עמד
 ביד את פלשתים ומסר את כנר עמי
 לחוד ית משריתא דישרא ומסר לי
 בידא דפלשתים ומסר שואל ופלא
 מלא קומתו ארעה ומד אמאר מדמי
 שמואל גם כח לא היה בו מלא אמל לחם
 כל היום וכל הלילה ואחוי שואל ופלא
 מלי קומתיה לארעה ודחיל לחרא מ
 מפיתגמי שמואל ואף חיל אל אחזקה
 ארי לא אמל לחמא כל דמפא וכל לילה
 ותבא האשה אל שואל ותרא מי כהל
 מאר ותאמר אליו הנה שמעיה שפחה
 בקולך ואשים נפשי בכפי ואשמע את

בג

בג

בג

בג

בג

דכיד אשר דברת אלי ואתת איתתא
 לות שואל וחת ארי אית בוקול לחרא
 ואמרת ליה היא קבילת אמתך מינך
 ומסרות נפשי בעל גב בידה לאיתקעא
 ושמיעות ותפיתגמך דמילי ותא עמי וענה
 שמע נא גם אתה בקול שפחתך האשה
 לפוך פת לחם ואכל והי בר כחמי תיד
 בידה ובען קביל בען את את לפימי
 אמתך ואישתי קדמך פיתא רלחמא ואל
 והי בד חיל ארי תיזיל באורחא חמא
 ויאמר לא אכל ופרעו בו עבדיו וגם
 האשה ושמיע לקולם ויסק מה ארץ ויסק
 על המיטה וסריב ואמר לא איכול ויא
 ואתקפו ביה עבדיו ואת איתתא וקמ
 למיניהו וקם מארעא ויתב על ערסא
 ולאשה על מרבק בבית ותבחר ותסור
 ותקח קמח ותלש ותאפהו מינות ולאיתתא
 עיל פטיס בביתא ואחוי את תבסתהו
 ותכבת קמחא ולשת ואפתיה פטיס ותגש
 לפני שואל ולפני עבדיו ואכלו וקמו
 וילכו בלילה ההוא וקרבת קד שר וקם
 עבדיו ואכלו וקמו ואילו בלילה ההוא
 ויקבעו פלשתים את כל מחנהם אפיה
 וישראל חניס בעון אשר ביזרעאל ובנשי
 פלשתים את כל משרייתיהו לאפקו ויש
 שרו בעון דביזרעא וסרצו פלשתים עמי
 למאות ולא לפים ורוד ואנשי עמים
 באחרונה עם אמיש וסורני פלשתים
 עבדיו למאון האלפין חוד וצדו עבדיו
 בבתייתא עסאביש ויאמר שרי פלשתים

בג

בג

בג

בג

בג

מה העברים האלה ואמר אביש אל שר
 פלשתים הלא זה דוד עבד שאול מלך ישראל
 אשר היה אתי זה ימים או זה שנים ולא
 מצאתי במאומה מיום נפלו ער היום הזה
 ואמר רבדבי פלישתאי מה זה דוד האלון
 ואמר אביש לרבדבי פלשתאי הלא דוד
 עבד אר שאול מלך ארץ יהודה עימי רצו
 זמין אורגן שמו ולא אשכחות בזה מידי עם
 מיומא דאית פרש לוחי ער דומא הדיון
 וקצפו עליו שרי פלשתים
 ואמר לו שר פלשתים הטב את האויש
 וישב אל מקומו אשר הפקדתו שם ולא עוד
 עבדו במלחמה ולא היה לנו לשטן במלחמה
 ובמה יתענה זה אל ארצו הלא בר אשו
 האנשים ההם והגזזו עליו רבדבי
 פלשתאי אתיב מת צבא ויתוב לאתרוהו
 וממתיה תמו ולא יחיות עיבא בקרבא
 ולא יחיל לנא לשטן בקרבא ומה יתענה
 לריבנות הלא ברישי צבא האלון הלא
 זה דוד אשר יעט לו במחלות לאמר
 המה שאול בא לפי דוד ברכתו הלא דוד
 ומשמעו ליה בחיובא לבימר קטל שאול
 בא לפי דוד ברכו וקרא
 אביש אל דוד ויאמר אליך חי יהוה ביישך
 אסה וטוב בשע צאתך וצאך את למחנה
 כי לא מצאתי בך דעה מיסם באך אל יש
 היום הזה ובשע הסרעם לא טוב אתה
 וקרא אביש לדוד ואמר ליה קנים הואני
 ארי כפוד את וטוב בשע מיפקד ומישך
 עימי במשרתא ארי לא אשכחות בך
 מידי עם ביש מיומא דאתתא לוחי ער

ויבא הדוד ובשע סוד צבא לא תקיז את וענה
 שוב לד בשלום ולא תעשה דע בעיני פרע
 פלשתים ובכ טוב ואחיל לשלם ולא
 תעביר ביש בשע סוד צבא פלשתאי
 ואמר דוד אל אביש כי מה
 עשית ומה מצאת בעבדך מיום אשר
 הייתי לפניך ער היום הזה כי לא אטא ותלחמי
 באיבי אדני המלך ואמר דוד לאביש איך
 מצאתיך ומה אשכחות בעבדך מיומא
 דהייתי משמש קדמך ער יבא הדוד ארי
 לא איהוד ואגח קרב כסנאי ויבדע מלכא
 ויען אביש ויאמר אל דוד
 ידעת כי טוב אתה בשע כמלאך אלהים
 אף שרי פלשתים אמרו לאיעלה עמנו
 במלחמה ואתיב אביש ואמר לדוד ויענה
 ארי תקיז את קדמי כמלאכא ארי בים רבתי
 פלשתאי אמרין לא יסך עיבא בקרבא
 וענה השכם בבקר ועבדי אדניך אשר
 באו אתך והשכמתם בבקר ואור לם ולכו
 ובעו אקדים בצפרא ועבדי ריבוק דאת
 עיבד ותקדמו בצפרא ויקרו לבח ותילוו
 וישכם דוד הוא ואנשיו ללכת בבקר לשות
 אל ארץ פלשתים ופלשתים עלו וזרעאל
 ואקדים דוד הוא וצבאו וליחיל לצפרא
 לכתב לארע פלשתאי ופלישתאם ליקו
 לחרעאל והו בכה דוד
 ואנשיו יקלצו ביום השלוש ועמל דוד
 פשוט אל צב ואל צקלצ ויכו את צקלצ
 וישרפו אתה באש ויהו בך אתה דוד
 וצבדווי לצקלצ ביומא דיתתא ועמל דוד
 איתגדו על דרום ועל צקלצ וסחו ית צקלצ

C. 30.

ואוקידו יתח בצורה וישבו את הנשים
 אשר בה מקסו ועד צדו לא המיתו איש
 ויטהו וילכו לדרכם וישבו ותצטאנהם
 מצערה ועד רמא לא קסלו איש המז
 ואילו לאור ההוה ויבא דוד ואנשיו אל
 העיר והנה שרפה באש ובשיהם ובעתם
 ובעתים נשכו ואת אדוד וגמלו לקרוא
 חזקו לא בצור אנשיו ובעתו ובעתו
 אישתי באו וישא דוד והעם אשר את
 את קולם ויבכו עש אשר איבתם כח
 לכבות וארם דוד ועמי ארעמייה מר
 קלהו ובכו עש דלא הוה בהוה חילאמב
 ושת צשי דוד נשכו אדנעם היוצעות
 ואביציל אשת בכל הכרמלי ותדמו צשיהו
 אישתי באה אחיו דמיורעא ואבת אשת
 בכל רמסרמלא ותע דוד מאדמי אמר
 העם לקלו כי מרה נפש כל העם איש
 על בני ועל בעתו ויתחוק דוד ביהוה
 אלהו ועקת דוד לחרא ארי אמרו עמא
 למיורעמייה ארי מרת נפש אדכל עמא
 צד על בטוה ועל בעתו ואתקת דוד
 במימרה דני אהיה ויאמר
 דוד אל אביתי הכחזן אחימלך הגישה
 סא לי האפוד וגש אמית את האפוד אל
 דוד ואמר דוד לאביתי מהנאמר אחימלך
 קדע כען לי אפודא וקדע אביתי את אפודא
 לות דוד וישאל דוד ביהוה לאמר אדק
 אחרי העוד הוה האשתיצו ואמר לו
 דקמי השיע תשיע והצל בעלי וסאל דוד
 במימרה דוד למימרה אידוק בת משיתא
 הדא האדכזניה ואמר ליה דוק ארי

ד
 ל
 פ

דוד וימיתו יתח בצורה וישבו את הנשים

ארבעא תרביק וישחכא תשיע וילך
 דוד הוא ושש מאות איש אשר אתו ויש
 ער העל הכשור והעתיים עבדו ואול
 דוד הוא ושית מאה צבא ארעמייה ואיש
 ער כחלא רבכור ומק צעקו וישתאצרה
 וירד דוד הוא וארבע מאות איש ויש
 מאתים איש אשר פגרו מעבוד את עול
 הכשור וירד דוד הוא וארבע מאה צבא
 ואישתי ארו מאתו צבא ראית מעש מלכ
 מלמעבר ית כחלא רבכור וימצאו איש
 מצרי בשדה ויקחו אתו אל דוד ויתעו
 לחם ויאכל וישקהו מים ואשכחו צבא
 מצר אה ב חקלא ואיתו או יתה לית דוד
 ויהבו ליה לחמא למיכל ואשקוהו מים
 ויתע לו פליח רבילה ושני צמקים ויאכל
 ותשב רוחו אליו כי לא אכל לחם ולא
 שתה מים שלשה ימים ושלשה לילות
 ויהבו ליה מילס רבילתא תריין איתמלן
 דענבין עיטין ויאכל ותבת רוחו ליה
 ארי לא אכל לחמא ולא שתה מים איתמלן
 ופמיו ותלתא לילות ויאמר לו דוד ליה
 אמה ואי מיה אמה ויאמר צד מימ
 אבמי עבד לאיש עמלקי ויעזבני ארעמי
 הלית היום שלשה ואמר ליה דוד ליה
 את ואי מדון את ואמר עוליפא מעמא
 אמא עבדא לעמא עוליפא וישכע ויש
 ארי איתמרעית חכמא דת תלתא יומין
 אנהו פשטע נגב הכרתי ועל אקר ההוה
 ועל נככלב ואת צקלג שרעני באש איתמ
 איתנצרו באש דרום מרת ועל דלההוה
 ועל דרום כלב ות צקלג אוקידנא בצורה

83R

ויאמר אליו דוד חתודני אל הגדוד הזה
 ואמר השבעה לי באהים אם תפיתע הם
 תפצרי בי דוד ארצי ואורידך אל הגדוד הזה
 ואמר ליה דוד התיחנני לפשריתא הוא
 ואמר קימלי בני מלא דלי דלא תקטלני
 ולא תמסרני בני ריבני ואחתני לפשריתא
 הוא ויירדו והנה צושים על פני כל
 הארץ אוכלים ושותים וחוגגים בכל השלל
 הגדול אשר לקחו מארץ פלשתים ומארץ
 יהודה ואחתיה והארטו שיון על אפי כל
 ארעא אביון ושתן וחגגו בכל עדה כנענה
 דשט מארע פלשתאני ומארע יהודה ויבם
 דוד מהנשף ועד הערב למחרתו לאמלט
 מהם איש כי אכאריבע מאות איש נער
 אשר רכבו על הגמלים והוסו ומחטו דוד
 מקיבל אושר שדו רמשא מיומא רבתיה
 ולא אישתוב מיתהו איבש אלהי ארבע
 מאה גברי עולם דרביס על נקויא ואפמי
 ויעל דוד את כל אשר לקחו עסק ואת
 שתי עשירי הגדול דוד ופוזע דוד יתכל
 ושבו עמלקאני וית ברביס צוהי שויב
 דוד ולא נשדו להם מזקסו ושר הגדול
 ושר בנים וכנות ומשלל ועד כל אשר לקחו
 להם הכל השיב דוד ולא שצא להו מ
 מזעד אוער רבא ועד כנז ומבזתא
 ועד כל דשבו לחזו כולא אתיב דוד ומקח
 דוד את כל הצאן והבקר מהג לפני המקנה
 ההוא ויאמר דוד שלל דוד ושכא דוד מת
 כל ענא ויהו דברו קרם צמיא האינז
 ואמר דוד ענא דוד ורבא דוד אל
 מאתם האנשים אשר פגזו מלכת אחי

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

דוד וישכם בצחל הכבוד ויצאו לקראת
 דוד ולקראת העם אשר אתו ויש דוד
 את העם ושאל להם לפלוג ואתא דוד
 לות מאתן גבר יאראות מצעו מלמי ולסר
 דוד ואותיבוטו בטל ארבעו ונפקו
 לקדמות דוד ולקדמית עמאד עמיר
 ושרע דוד ית עמא ושאל להוון לשלם יען
 כל אישרע ובלועל מה אנשים אשר הם
 עבדו ויאמרו יען אשר לא הלכ עמי
 ולא נתנו להם מה שלל אשר הצלנו כי אם
 איש את אשתו ואת בניו וינהגו וילכו
 ואתיב כל גבר מיט ורשיע מצדראו אלו
 עבדו ויאמרו חקד לא אלו עמי ולא
 ביתו להוון מענא דשויבנא אלהי גבר
 מת איתמיה וית בנתי וידברו ויזלו ויאמר
 דוד לא תעשו כז אחי את אשר נתו יהוה
 לנו וישקר אותנו ונתו את הגדוד הכא
 עליוס בידנו ואמר דוד לא תעבדו כאחי
 ית דיהב לי לבא ונמר ונתא ויהבית משותא
 דאתת עלטא בידנא וכו ושמע לכס לחם
 הזה כי כחלק הירד במלחמה וכחלק הישב
 על הכלים יחרו ויחלקו וכו ושמע לכז
 לפיתנא הדוד ארי כחלק דנתי בקרבא
 וכחלק דאי שתארו למיטר מעא כדרא
 ויהי מהיום והוא
 יפלגו ובעלה ושיימה לחק ולמשפט לישראל
 עד היום הזה ויהו מיומא ההוא ולעלא
 ושונה לעירת דין לישראל שר חמא הדוד
 ויבא דוד אל יצקלג וישלח
 מה שלל לזקני יהודה ליעשו לאמר הנה
 לכם מכה משלל איכו יהוה ואתא דוד

ויבא דוד אל יצקלג וישלח מה שלל לזקני יהודה ליעשו לאמר הנה לכם מכה משלל איכו יהוה ואתא דוד

לעקלג ושור מבוזתא לסבי זחורה ל
 לרמיהו למימר הא לכון מתנא מבית
 פנאי עמא רזי לאשר בביתא
 ולאשר ברמת טב ולאשר בתר
 לרמיהו ולרמיהו ברמת טב ולר
 ולאשר בערער ולאשר בשפמת
 ולאשר באשתמע ולאשר ברם
 ולאשר בער הירחמאלי ולאשר בער הק
 ולאשר בחרמה ולאשר בקר עשן
 ולאשר בעתק ולאשר בחכרון
 לכל המקומות אשר התהלך שם רוד
 הוא ואנשיו ולרמיהו לכל אתרא
 דהליה תמו רוד הוא וצרוהו

6.31
 ופלוטנים בלחמים בישראל ונכו אנשו
 ישראל מפני פלוטנים ופלו חלוק סוד
 הגבע ופלוטני מצחו קרבא ישראל
 ואפכו אנשו ישראל מן קדם פלוטני
 תפלו קטיליו בסורא הגבע וידברו
 פלוטנים את שאול ואת בניו וספ פלוטנים
 את יהונתן ואת אבונדב ואת מלכישוע
 בני שאול ואדבירו פלוטני את שאול
 ואת בעיה וקטלו פלוטני את יהונתן
 אבנך ואת מלכישוע בני שאול ותכבד
 המלחמה על שאול ומצאוהו המורים א
 אנשים בקשת וחל מאד מהמורים ותקע
 עבדי קרבא על שאול וצטחוהו קשתא
 צריו דאנשיו מיעד בקשתא ורחיל להא
 מקשתא ויאמר שאול לנשא כלאו
 שלח חרבך ודקרב סהפוטא הערלים
 האלה ודקרוצ והתעללו בי ולא אכח

נשא כלומר ירא מאד ויקח שאול את
 החרב ויפל עליה ויאמר שאול לנשי
 ויניח שלח חרבך וקטולני כה הילמא
 מתוך עריליא האילון ויקטלו בע והתעק
 בי ולא אכח נטיל ויניח ארי החיל להא
 ונסיב שאולית חרבא תפל עליה וירא
 נשא כליו כי מת שאול ויפל גס הוא על
 חבו וימת עמו וחא נטיל ויניח ארי
 מית שאול תפל אה הוא על חרבא וימת
 עימיה וימת שאול ושלשת בניו ונשא
 כליו ונכח כל אנשיו ביום ההוא וחדו ונשא
 שאול ותלתא בניהו תטיל ויניח ואת
 צרוהו ביום ההוא בחורא וירא אנשו
 ישראל אשר בעבר העמק ואשר מע
 הירדן כי נכו אנשו ישראל וכי מוס
 שאול ובניו ויעזבו את הערים ויניחו
 ויבאו פלוטנים וישבו בהו וחזו אנשו
 ישראל די בעברא דמישראל ודי בעמא
 הירדנא ארי אפכו אנשו ישראל ויא
 מית שאול ובעיה ושבקו את קורחא
 ואפכו ואת פלוטני ויתבדו ברוח
 ויהי מצחרת ויבאו פלוטני
 לפשט את החללים וימצאו את שאול
 ואת שלשת בניו נפלים בהר הגבע ונשא
 בזמא דבתרוהו ואת פלוטני ויניח
 קטיליא ואשבחו את שאול ואת תלתא
 בניהו קטיליו רמז בסורא דגבע וימת
 את ראשו ויפשיטו את כליו וישלחו
 בארץ פלוטנים סביב לבשר בית
 עציבהם ואת העם ופסקו את רישיה
 וחליעו את זייניה ושלחו בארץ פלוטני

בין י בן כה תור ויטבו ישרתו חללי
 וישלחו י בן ויניח עקרון לבטור לבסר מולת

סחור
 סח

